

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 23

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 3 de març de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3694/20**, presentada per la diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a adaptació dels vaixells a la normativa IMO2020..... [1533](#)
 - 2) **RGE núm. 3705/20**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a visita a un col·legi del senador Vicenç Vidal.. [1533](#)
 - 3) **RGE núm. 3713/20**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de les obligacions legals amb els funcionaris i treballadors públics.. [1535](#)
 - 4) **RGE núm. 3714/20**, presentada pel diputat Sr. Mariano Juan i Guasch, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per evitar els vessaments d'aigües fecals sense depurar.. [1537](#)
 - 5) **RGE núm. 3718/20**, presentada pel diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears davant l'increment de la despesa pública a l'ib-salut..... [1538](#)
-

- 6) RGE núm. 3702/20**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a adopció de mesures urgents davant la situació del petit i mitjà comerç.. 1539
- 7) RGE núm. 3706/20**, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a potabilitat de l'aigua de Menorca.. 1541
- 8) RGE núm. 3710/20**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament de l'EBAP... 1542
- 9) RGE núm. 3708/20**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la mesa de coordinació entre el Consell de Mallorca i la Direcció General d'Infància.. 1543
- 10) RGE núm. 3712/20**, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a moratòria d'atracaments per a creuers a Palma... 1545
- 11) RGE núm. 3715/20**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència del cànon de sanejament d'aigües.. 1547
- 12) RGE núm. 3709/20**, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques actives d'igualtat entre el personal de l'ib-salut... 1548
- 13) RGE núm. 3711/20**, presentada per la diputada Sra. Virginia Marí i Remesson del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la ministra d'Assumptes Exteriors en relació amb l'ampliació de les aigües jurisdiccionals d'Algèria... 1550
- 14) RGE núm. 3697/20**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a resposta efectiva a les preguntes de control... 1551
- 15) RGE núm. 3717/20**, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a les Illes Balears del 2023... 1553
- 16) RGE núm. 3704/20**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Baleares, relativa a coneixement dels casos de prostitució i abusos sexuals a menors... 1554
- 17) RGE núm. 4257/20**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a Decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge i l'emergència habitacional.. 1556
- 18) RGE núm. 3716/20**, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política d'habitatge.. 1557
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7685/19**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria universitària.. 1559
- III. MOCIÓ RGE núm. 3594/20**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'autogovern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5716/19. 1565
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7486/19**, del Grup Parlamentari VOX-Actua Baleares, de derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.. 1574
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats, començam el plenari del dia d'avui. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3694/20, presentada per la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a adaptació dels vaixells a la normativa IMO2020.

Primera pregunta, RGE núm. 3694/20, relativa a adaptació dels vaixells a la normativa IMO2020, que formula la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller. Des del primer de gener del 2020 tots els vaixells de navegació marítima han de reduir els òxids de sofre en un 85%, la normativa IMO2020 està establerta per l'Organització Marítima Internacional amb l'objectiu de reduir les emissions de gasos tòxics de sofre, protegir la salut pública i donar suport al medi ambient. Els vaixells han d'utilitzar combustibles marins amb un contingut màxim de sofre del 0,5% en comparació amb el límit actual del 3,5%.

Aquest reglament s'ha d'aplicar globalment i a tota la indústria els combustibles utilitzats en mar oberta; afecta els operadors de vaixells, refineries i mercats mundials de petroli. A les zones ECA es manté una regulació encara més estricta on es limita el contingut de sofre a 0,1%.

Segons l'OMI es pot verificar que el vaixell aconsegueix les regles en emprar, per exemple, vigilància aèria per avaluar les columnes de fum i altres tècniques per identificar possibles infraccions.

Ens interessa saber si des de la PB es realitzen comprovacions per saber si la normativa s'aplica correctament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President, Sra. Font, bon dia, senyores i senyors diputats. El compliment de les emissions no és competència de l'Autoritat Portuària, és competència del Ministeri de Foment, en concret de la Direcció General de Marina Mercant que és qui exerceix aquests controls a través de la Capitania Marítima.

Com s'actua realment davant d'aquesta situació? Hi ha una instrucció de Servei Internacional la qual estableix per països el nombre de verificacions i el tipus de verificacions que s'han de fer cada any, i aquesta instrucció estableix, per tant, per a l'Estat espanyol, en aquest any 2020, les verificacions i inspeccions que s'han de desenvolupar. En el cas d'Espanya, li dic que hi ha 1.054 verificacions documentals que són d'obligat compliment de fer-se; açò són certificats i notes d'entrega de combustible. I, per altra banda, 316 mostres de combustible i posterior analítica per comprovar que, efectivament, tot açò s'ajusta.

D'aquesta manera, per tant, idò, per verificar els criteris internacionals cada país ha d'actuar, ho fa de manera rigorosa; en el 2019 també hi havia tota una sèrie d'analítiques i d'inspeccions fixades a l'Estat espanyol, en aquest cas per a l'any passat eren 10.61 inspeccions documentals, 213 vaixells mostrejats, es van fer tots; les exigències de l'any passat eren diferents de les d'aquest any perquè ha entrat la IMO2020, però, en qualsevol cas, açò està molt estipulat a nivell internacional i Espanya, per la informació que nosaltres tenim, aconsegueix d'acord amb els seus compromisos.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. Conseller, per la seva resposta. Bé, consideram que, evidentment, amb la situació d'emergència climàtica que vivim qualsevol vigilància és poca, amb la qual cosa animam a extremar encara més aquesta vigilància i aquests controls.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el Sr. Conseller. No en fa ús.

I.2) Pregunta RGE núm. 3705/20, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a visita a un col·legi del senador Vicenç Vidal.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 3705/20, relativa a visita a un col·legi del senador Vicenç Vidal, que formula el diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Sr. March, ¿cómo valora el conseller de Educación

la visita a un colegio de un senador, el Sr. Vicenç Vidal, y su interacción con los alumnos, interrumpiendo el normal desarrollo de las clases?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller d'Educació, Universitat i Recerca.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sr. Rodríguez, ara els contaré la veritat, vostè ha contat la seva versió, ara els contaré la veritat, i quina és la veritat? La veritat és que va ser el CEIP d'Esporles, Gabriel Comas, que va demanar al Sr. Vidal anar a fer una classe en temes que fan referència a un projecte de l'escola, que és el canvi climàtic.

El Sr. Vidal és un expert, no només és d'Esporles, és un expert sobre aquesta qüestió; ha estat regidor, que va posar en marxa la recollida selectiva de residus; i, per tant, diguem, va ser l'escola qui va demanar per anar a fer una xerrada amb els al·lots que havien fet una visita al terreny i una neteja al torrent.

Jo crec que, evidentment, la visita del Sr. Vidal no va interrompre cap classe, no sé si vostès en volen interrompre de classes, sinó que va fer una classe com a expert que és en temes mediambientals. Per tant, Sr. Rodríguez, no sé si aquesta pregunta té sentit o no té sentit, però el Sr. Vidal no va interrompre cap classe.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, Sr. Conseller, nosotros pudimos ver el otro día unas fotos que les enseñó nuestro portavoz, Jorge Campos, a la Sra. Presidenta, rodeada de niños sonrientes. Ahora hemos podido ver como un senador de MÉS va a una clase y hace una charla, según usted, porque es experto, sobre cambio climático.

Pudimos ver, no hace mucho, como un delincuente fugado de la justicia, el Sr. Valtònyc, intervenía en un colegio, un colegio que está gestionado por su conselleria, sin que a día de hoy sepamos cuales han sido realmente las consecuencias de dejar que dicho personaje interviniese en una clase.

La conselleria en sus manos..., en realidad está en manos de las camisetas verdes, yo supongo que ha llegado usted a un

acuerdo para que, a cambio de que no le protesten ni por los barracones, ni por quitarle el dinero de las cuentas de los remanentes, etc., y tenerlos tranquilos, pues se ha dejado usted llevar por estos sindicatos radicales; ya digo, las camisetas verdes, que son como las sandías, verdes por fuera y rojas por dentro.

Pero, la verdad, es que nosotros solicitamos visitar los colegios, pusimos expresamente en la solicitud que no interactuaríamos con los alumnos ni interrumpiríamos el normal desarrollo de las clases.

Entonces, Sr. March, ¿por qué su conselleria, obedeciendo las directrices de los sindicatos radicales, sigue oponiéndose a ello? ¿Qué tiene usted que ocultar, Sr. March?

Nosotros no tenemos absolutamente nada, no nos importa que nos acompañen sus inspectores, de hecho deben tener mucho tiempo libre porque vigilar el adoctrinamiento en las aulas es algo que no hacen. Y en esta cámara ha quedado claro que nuestros niños, bajo la tutela de la administración que ustedes dirigen, no están seguros. Pero es que ahora vemos que, además, nuestros hijos, bajo su conselleria, tampoco tienen seguros sus cerebros ni están libres del adoctrinamiento de los (...) que hemos podido ver mediante grabaciones, que, insisto, no son ilegales, pueden ir en contra de las normas de centro, porque no deben ser tan ilegales cuando hemos visto las grabaciones de la visita del senador de MÉS a los colegios.

Dígame, Sr. March, si realmente tiene algo que ocultar y por qué se sigue oponiendo a nuestras visitas a los colegios.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades. Sr. Rodríguez, jo no he d'amagar res, jo no tenc por de res, no estic dirigit per cap camiseta verda, les decisions de la conselleria les pren la Conselleria d'Educació i realment tots els centres educatius tenen la capacitat o no per dir si aquella persona pot fer o no una xerrada.

I nosaltres els hem dit que sí hi podien anar, contra la meua opinió, contra la meua voluntat política, evidentment, amb unes condicions determinades que vostès no han acceptat, fora d'horari escolar, fora d'horari lectiu, fora, sense que hi hagi alumnes, sense que hi hagi professors i realment amb un inspector al costat. Aquestes són les condicions que nosaltres hem posat, evidentment.

I si qualcú, si qualque centre, que vostès són experts en la negació del canvi climàtic, en la negació de la violència de

gènere o en la negació de la memòria democràtica, si qualque centre el vol convidar, nosaltres no direm res, Sr. Rodríguez, però és el centre que els ha de convidar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies...

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sr. President, és una qüestió d'ordre, per l'article 83. S'ha referit al senador autonòmic com a (...). Demanaria que ho retiràs, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

No, perdoni, Sr. Ensenyat, no té la paraula.

Tercera pregunta, RGE núm. 3713/20, relativa a compliment de...

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sr. President, és que crec que ha faltat al respecte. Vull apel·lar l'article 83, ha utilitzat una paraula que entenem que no és correcta perquè és un insult. Demanam, per favor, que la retiri.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez. Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sí, Sr. Presidente. Sr. Ensenyat, yo me he referido como (...) a algunos docentes que ejercen la...

(Remor de veus)

... que ejercen el adoctrinamiento en las escuelas. En ningún caso al senador de MÉS.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, tranquils. En exercici del meu càrrec, aquesta paraula serà retirada del *Diari de Sessions*.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 3713/20, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de les obligacions legals amb els funcionaris i treballadors públics.

Tercera pregunta, RGE núm. 3713/20, relativa a compliment de les obligacions legals amb els funcionaris i treballadors públics, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. La Ley de presupuestos de esta comunidad autónoma para el 2020 establece que, una vez el Estado haya fijado el incremento salarial de funcionarios y trabajadores públicos, el Consejo de Gobierno fijará el incremento de salarios y trabajadores públicos para la comunidad autónoma.

La semana pasada el Partido Popular presentó una enmienda a una PNL de Ciudadanos pidiendo que el Consejo de Gobierno cuanto antes fijase esa subida salarial, dicha enmienda no se pudo debatir porque Ciudadanos no quiso y, por tanto, quedó pendiente.

El Sr. Castells la semana pasada preguntó sobre esta cuestión a la Sra. Consellera sin que fuese capaz de recibir una respuesta clara y entendible de cuál era la posición del Gobierno.

Los sindicatos han presentado por escrito, tanto Comisiones Obreras, UGT, STEI, USO, una petición a la consellera para que se reúna urgentemente la Mesa general de Función Pública, sin que hayan recibido contestación de la consellera.

Y la mayoría de las comunidades autónomas han hecho la actualización de los salarios con efectos 1 de enero y los están cobrando, salvo Extremadura, que gobierna la izquierda, que ha dicho que no lo haría.

Y, por tanto, nos interesa saber, ¿cuál es la postura de este gobierno sobre esta cuestión? Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera d'Administracions Públiques i Modernització.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I MODERNITZACIÓ (Isabel Castro i Fernández):

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Gràcies, Sr. Lafuente. No tenga ninguna duda que este govern cumple, como siempre, con las obligaciones legales, y tengo que

decirle que usted está mal informado, porque sí hemos convocado la Mesa General de Empleados Públicos para la semana que viene, o sea creo que usted no ha debido tener toda la información.

Mire, yo estoy muy orgullosa de pertenecer a un gobierno de izquierdas, un gobierno progresista y ser la consellera desde julio del 2019, y directora general de Trabajo desde el 2015, un gobierno de la Sra. Francina Armengol, que ha apostado siempre por el diálogo social. Por lo tanto, en este caso haremos lo mismo que venimos haciendo cuatro años y medio, apostar por el diálogo social.

Y los datos están de nuestro lado, supongo que usted ha leído esos comunicados, también habrá leído el informe de Comisiones Obreras de la semana pasada que decía que Baleares lidera la subida de incremento salarial, con un 11% de subida en todos los sectores. Pero, además, es que en la administración pública la hemos acompañado en el mismo sentido.

Usted sabe que en el 2014, cuando creo que usted era conseller, las administraciones públicas el suelo medio en servicios generales era de 25.847 euros; en el 2018, 30.541, un 18,2% mucho más que en el 2014. Creo que los datos nos avalan.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Consellera. Me alegro que haya cumplido con su obligación de convocar la Mesa de Función Pública, como reiteradamente desde hace un mes le reclamaban los sindicatos.

(Alguns aplaudiments)

Mire, el Govern, efectivamente, debería dar ejemplo, debería dar ejemplo del cumplimiento de la ley y del cumplimiento de los acuerdos sindicales. El acuerdo de subida salarial es un ejemplo, es un acuerdo sindical del año 2017 que usted debe cumplir, pero debe cumplir, debe dar ejemplo de cumplir también las sentencias, usted dice que es un gobierno de izquierdas que cumple.

Muy bien, mire, ustedes prometieron, el año pasado, febrero del año pasado, su antecesora, cumplir el pago de la carrera profesional a interinos enseguida que sea posible, en febrero del 19; siguen sin cumplir cuatro sentencias del Tribunal Supremo que no cumplen. "El Govern estudia cómo pagar a los interinos," su antecesora; siguen después de un año sin cumplir. Dice que dan ejemplo y que defienden más a los trabajadores.

Mire, la cifra de funcionarios apenas ha crecido en cuatro años, pero ha aumentado un 80% los interinos, la mayoría de los puestos en fraude de ley porque ocupan puestos estructurales; siguen sin cumplir. La semana pasada el Tribunal Superior de Justicia ordena hacer fijos 600 trabajadores de la Fundación por Dependencia; siguen sin cumplir. Se lo ordenan los tribunales.

Por tanto, no cumplen ni la ley ni cumplen lo que ordenan los sindicatos. Está muy bien eso de sacar pecho de la subida salarial, pero la subida salarial que hacen los empresarios y los sindicatos. Lo que tienen que hacer es cumplir ustedes la subida salarial que les obliga la ley, y eso no lo hacen.

Mire, usted es inspectora de trabajo, si usted a una empresa la hubiese pillado con todas estas cosas no solamente le habría puesto una buena sanción, es que cogería y ordenaría casi casi el cierre de esa empresa. Por tanto, haga el favor de cumplir lo que establece la ley, haga el favor de cumplir la sentencia, haga el favor de pagar el 2% a los funcionarios con efectos del día 1 de enero, y haga el favor de cumplir todas las sentencias del pago de la carrera profesional de los trabajadores interinos, tanto de trabajadores funcionarios como trabajadores laborales.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera d'Administracions Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I MODERNITZACIÓ (Isabel Castro i Fernández):

Gràcies, president. Efectivamente, yo soy inspectora de trabajo, soy funcionaria pública y por eso sé precisamente mejor que nadie lo que es padecer gobiernos de derechas, porque, como sabe usted...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... del 2011 al 2015 tuve que padecer a Fátima Báñez como ministra de Trabajo y a Joana Maria Camps y a Onofre Ferrer como directores generales de Trabajo, y cuando uno pone a dirigir la Inspección de Trabajo a alguien que quiere destruir la Inspección de Trabajo, pasa lo que pasa. Lo mismo cuando dirige la Conselleria de Administraciones Públicas alguien que quiere adelgazar la administración pública.

Bienvenida su preocupación por la tasa de interinidad, por reducir la tasa de interinidad, cuando no convocan ni una sola plaza de oposición, cómo pretenden reducir la interinidad, ¿despidiendo interinos?

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 3714/20, presentada pel diputat Sr. Mariano Juan i Guasch, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per evitar els vessaments d'aigües fecals sense depurar.

Quarta pregunta, RGE núm. 3714/20, relativa a actuacions per evitar els vessaments d'aigües fecals sense depurar, que formula el diputat Sr. Mariano Juan i Guasch, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan.

EL SR. JUAN I GUASCH:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Tots els anys, i sobretot en els mesos d'estiu, són nombrosos els abocaments fecals sense depurar a les nostres costes, a les nostres platges, als ports, sobretot a la badia de Palma i al port d'Eivissa; jo, lògicament, som més coneixedor del que passa a Eivissa, però és cert que totes les Illes tenim aquest problema.

Ja li avanço que si em vol contestar que això passa des de fa molt de temps, això no ens serveix, perquè som a l'any 2020, vostès fa quasi cinc que governen i els problemes que s'han de resoldre són els d'ara, no els d'enrere, per tant, els d'ara i els del futur són els que hem de resoldre, i sabem que d'abocaments n'hi ha hagut sempre, però cada vegada són més nombrosos.

El cert és que els abocaments d'aigües fecals poden suposar un delictes contra els recursos naturals, la flora, la fauna, el medi ambient i la salut pública, per tant, ja sabem que molts d'aquests abocaments tal vegada la responsabilitat no és únicament del Govern sinó que també hi estan els ajuntaments implicats, això ho sabem, però el Govern en cap cas no es pot posar de perfil en aquest cas perquè és el garant del benestar social de tots els ciutadans.

I nosaltres el que volem saber és: quines mesures ha pres el Govern, o pensa prendre, per evitar que aquest estiu no tinguem abocaments d'aigües fecals sense depurar, com ha passat en els altres darrers anys?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juan. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Sí, moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia a tothom. Sr. Juan. Amb la seva pregunta jo crec que ha donat part de la

seva resposta, per tant, en certa manera veig un tant incoherent el missatge que vol llançar.

Miri, els vessaments d'aigües que hi pugui haver a les Balears, com bé vostè ha dit, sempre estan lligats a períodes de grans pluges que fan que es desbordin les aigües mixtes i això fa que la situació es vegi íntimament lligada a la presència de xarxes unitàries de clavegueram, la qual cosa, com estic convençut que vostè coneix perfectament, depèn únicament i exclusivament dels ajuntaments.

En el cas de Balears aquesta problemàtica no és tan estesa com el seu partit vol fer veure, sota el meu punt de vista des d'una gran irresponsabilitat, sinó que, com també vostè apuntava, es produeixen principalment a les ciutats de Palma i Vila.

En aquest sentit i com és conegut arran dels mitjans de comunicació, totes les administracions implicades en aquest escenari estan fet feina i prenem mesures per tal de revertir aquesta problemàtica en un futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Juan.

EL SR. JUAN I GUASCH:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, amb aquesta pregunta precisament vostè tenia l'oportunitat de dir el que estaven fent i fins ara no he sentit res, senzillament pareix que tira la pilota damunt els ajuntaments o les altres administracions. Ja li he dit que en principi no s'havia de posar de perfil...

(Alguns aplaudiments)

Sabem que els consells estan interessats a gestionar els recursos hídrics i que ja ho han fet públic en diverses ocasions. El cert és que ens ha causat certa sorpresa que vostè enviàs una proposta als presidents del Consell d'Eivissa i de Formentera perquè negociï amb els ajuntaments la possibilitat d'assumir aquesta competència a partir de... em pareix que és octubre en què acaben aquests convenis.

Creim que seria necessari que el Govern abans de tot això fes un estudi del que necessita fer i això a més ho parlàs amb la consellera d'Hisenda per saber què pretén fer amb el cànon de sanejament perquè d'això no n'han parlat en cap moment, i el fet imposable d'aquest cànon precisament és el sanejament. Per tant, hauria de ser cedit en tota la totalitat als consells en cas que estiguin, que finalment gestionin aquesta competència.

A Eivissa com vostè sap té un determinat tanc de tempestes que realment ho és una tempesta perquè no arriba

a posar-se en marxa mai, primer perquè li faltava llum, llavors perquè la impulsora no té llum i ara perquè falten informes de Medi Ambient. Per tant, no sabem quan es posarà en marxa.

Facin el favor que aquest estiu no haguem de passar una volta més vergonya de tenir el port d'Eivissa carregat de residus.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Juan. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Juan, em sorprèn el nivell que el seu partit posar quan vol fer oposició d'aquests temes i molt més em sorprèn quan pretenen donar lliçons.

Vostè em demanava què ha fet aquest govern. 200 milions d'euros invertits en depuració des del 2015, 59 milions d'euros invertits sols el 2019 i pressupostats per al pressupost de l'any 2020, 61,5 milions d'euros. Estalviï's les lliçons.

En el cas d'Eivissa estam treballant conjuntament amb el ministeri en els tancs de tempestes, dos tancs de tempestes, un al port i un a Talamanca i a part el ministeri està executant una nova estació de depuració. En el cas de Palma aquesta conselleria ha firmat un conveni amb 90 milions d'euros amb Emaya -90 milions d'euros amb Emaya-, sap què feia el gerent d'Emaya quan el Sr. Company era conseller?...

(Remor de veus)

... sap què feia?, enviava cartes de desesperació perquè no invertien ni un sol euro a les estacions de depuració de Palma.

Per tant, Sr. Juan, benvinguda la seva preocupació, però facin oposició des de la corresponsabilitat i des de l'honestedat i sobretot recordin el que feien vostès quan estaven al capdavant de la gestió de la depuració a les Illes Balears.

Per tant, lliçons, zero; propostes en positiu, les que vulguin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 3718/20, presentada pel diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears davant l'increment de la despesa pública a l'ib-salut.

Cinquena pregunta RGE núm. 3718/20, relativa a la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears davant l'increment de la despesa pública a l'ib-salut que formula el diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Molt bon dia, consellera, el passat 19 de novembre mentre el Govern preparava el pressupost que després aprovaria aquesta cambra vaig fer una pregunta en què li demanava la seva valoració envers l'informe de l'exercici 2017 de l'ib-salut realitzat per aquesta mateixa Sindicatura de Comptes. I li ho demanava perquè aquest informe denunciava textualment, vostè ja ho sap, l'actuació de l'ib-salut de forma intencionada sense seguir els procediments legals establerts en la matèria de contractació, i feta la meua pregunta, sense una dotació pressupostària suficient per poder abordar els serveis bàsics que suposa un incompliment de legalitat sistemàtica i recurrent.

Vostè va manifestar en aquella resposta que tenim una comunitat infrafinançada, i vostè sap que nosaltres estam totalment d'acord en això, que vostè intentava seguir les recomanacions sempre, però que no sempre era possible, i no sempre és fàcil, hi estic totalment d'acord, que s'estava treballant d'una manera intensa, però que també tenim una llei de salut i va donar un parell d'exemples de la seva resposta.

Però la setmana passada va comparèixer aquí a la Comissió d'Hisenda el síndic de Comptes i va fer una sèrie de valoracions, una sèrie de valoracions que per als diputats presents varen semblar preocupants pels que és l'afrontament del pressupost aprovat per al 2020 a causa de la concurrència d'aquest incompliment.

Per això li deman, consellera, quina és la seva explicació envers del manifestat pel síndic de Comptes en el que suposa el continu increment de despesa de l'ib-salut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom, gràcies, diputat, per la seva pregunta. Crec que el creixement de la despesa sanitària per càpita és un factor positiu. És un factor positiu d'entrada.

El 2015 hi havia una gran necessitat de recuperar drets per als ciutadans, que els ciutadans tenguessin la sanitat que es mereixien; també recuperar drets i posar-ne de nous per als professionals; invertir en infraestructures, això amb més de 150.000 habitants.

Aquest és un dels temes, és cert, o sigui, moltíssims aspectes han millorat, però tenim... la realitat és que tenim 150.000 habitants més, 3 milions de turistes més, de 13 hem passat a 16, i això que fa que ens haguem d'adaptar permanentment a les necessitats que vénen.

També..., repassant el *Diari de Sessions* d'aquella compareixença es pot llegir que el síndic va reconèixer que la gestió havia millorat i -com vostè molt bé ha dit- que l'esforç per augmentar el pressupost que s'havia fet era insuficient.

Crec que hem de continuar en aquesta línia, més inversió i millor gestió. Gràcies president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Miri, consellera, sap que va dir també el síndic de Comptes a la compareixença, en aquesta compareixença de l'altre dia? Que l'increment pressupostari anual és del tot insuficient, això vostè estic segur que ho sap, no ho diu, però ho sap; que vostè només començar a executar el pressupost d'enguany, el 2019 ja també li va passar i ha de demanar 280 milions d'euros que vostè ja sap que necessita per cobrir el deute o el forat de l'any anterior i no qüestiono la gestió. Estic qüestionat que vostè va dir que era suficient el pressupost quan nosaltres li vàrem fer esmenes d'aportació.

Sap què va dir també el síndic de Comptes? Que la despesa, el constant increment... és constant a causa de l'increment i els pocs ingressos i que l'ib-salut és com una bicicleta que va costa avall i a veure qui li posarà el pal.

Jo ja li dic que nosaltres no posarem el pal a les rodes perquè es pegaria una castanya, però qui mana la bicicleta és vostè i és el director de l'ib-salut, consellera, i qui no li ha posat els doblers al pressupost és la consellera d'Hisenda o l'acord que tenen vostès al Govern. Per tant, li faltaran 280 milions d'euros.

Miri, consellera, el que ha de fer és demanar perquè es puguin complir les necessitats que tenen els nostres centres de salut, els nostres professionals i donar una... sanitat com ens pertoca i reclamen tant SATSE com SIMEBAL, és demanar a la conselleria que batalli com a mínim els 78 milions d'euros que ens deu la ministra del Govern del Sr. Sánchez.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Vostè sap que la presidenta, la consellera d'Hisenda i jo mateixa estam reclamant un finançament just per a aquesta comunitat autònoma, com no pot ser d'altra manera.

Quan al síndic li deim que és impossible complir al cent per cent la Llei de contractes és que hi ha moltes situacions sobrevingudes, permanentment, que a més fan forats impressionants als pressupostos. Per exemple, s'acaba d'aprovar un tractament per a l'atrofia medul·lar espinal d'1.800.000 euros per pacient, 1.800.000 euros. Un altre tractament de 180.000 euros per pacient crònic durant tota la vida, per a un pacient crònic, que podem tenir en aquesta comunitat autònoma 40 pacients que poden necessitar aquesta medicament. És clar, no està pressupostat i aquí és on es fa forat.

Ara tenim un exemple clar: el coronavirus, tenim els equips de protecció oficial, tenim els medicaments, tenim reforços a primària, reforços als hospitals, però hem demanat, hem demanat i jo la primera un pla de contingència per a aquesta situació i el ministre es va comprometre a traslladar-lo també al ministeri i al president del Govern, que és necessari donar aquest suport quan tenim aquestes situacions de contingència.

Així i tot, hem millorat molt la gestió i així crec que hem de continuar fent feina. És la voluntat d'aquest govern i el que volem és tenir la millor sanitat al menor preu, ser eficients. Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.6) Pregunta RGE núm. 3702/20, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a adopció de mesures urgents davant la situació del petit i mitjà comerç.

Sisena pregunta, RGE núm. 3702/20, relativa a adopció de mesures urgents davant la situació del petit i mitjà comerç, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bon dia a tothom. La setmana passada es vivia a Palma una

aturada comercial de primer ordre amb un gran seguiment. Aquesta aturada comercial està relacionada amb les polítiques públiques que s'estan fent en aquest moment, d'una manera clara i evident. El sector del comerç ja fa molts d'anys que està perdent pes a l'economia de les Illes Balears i s'estan minvant les empreses dedicades al petit i mitjà comerç. El Pi és un partit absolutament bolcat en la defensa del petit i mitjà comerç, ho hem demostrat en multitud d'iniciatives, però vivim un moment greu i els comerciants demanen respostes.

Davant aquesta situació, li demanam al Govern quines mesures de xoc immediates, urgents, pensa adoptar per intentar revertir aquesta situació del petit i mitjà comerç a les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el vicepresident i conseller de Transició Energètica i Sectors Productius.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA I SECTORS PRODUCTIUS (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Melià, i moltes gràcies per la seva pregunta. Té vostè raó, Sr. Melià, la situació del petit i mitjà comerç a Balears és complicada, és un problema d'abast i no només autonòmic, sinó nacional i fins i tot internacional, derivat de l'aparició i implantació de noves tecnologies i nous patrons de consum.

Tot i aquest marc, li garantesc que la conselleria té com a prioritat des del primer dia la dinamització del comerç local i de proximitat, com una via per millorar la cohesió social i la sostenibilitat de la nostra economia. Per això tenim una actitud activa i propositiva envers el comerç que es tradueix, no tant en mesures de xoc com les que vostè demana, sinó en polítiques a curt i a mitjà termini, que formen part d'un pla integral de dinamització del teixit comercial de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies. Efectivament, la situació és complicada, però vostès, el Govern de les Illes Balears la mesura efectiva que ha pres en relació amb el comerç ha estat l'autorització d'una gran superfície comercial a Ses Fontanelles. Aquesta és la mesura que vostès han adoptat, em dirà per una resolució judicial, sí, però aquesta és la mesura que han adoptat. Mesura concreta no me n'ha dita cap, li venim reclamant la creació de

l'Observatori del comerç, li hem reclamat l'Escola de comerç, li hem reclamat la implantació d'una vegada per totes dels centres comercials al cel obert. Li hem presentat multitud d'iniciatives, però és que necessitam mesures de dinamització, ja, ajudes directes, necessitam que el client del petit i mitjà comerç puguin aparcar de franc, igual que ho fan als grans centres comercials, perquè això és una competència deslleial que han de patir i és un dels grans problemes que tenim.

Per tant, vostès el que volem és que aquestes mesures que ens diu a curt termini, ens les especifiqui, ens digui quines mesures estan prenent perquè fins ara no n'hem vista cap. Vostès amenacen amb una regulació de creuers. Nosaltres estam a favor que hi hagi un cert sentit comú en l'arribada de creuers, però vostès espanten el petit i mitjà comerç dient que no vendran creueristes. Vostès varen fer una regulació nefasta del lloguer turístic, que també ha tengut conseqüències en relació amb el petit i mitjà comerç.

Per tant, les seves mesures no estan funcionant, no veim de cap manera que això sigui una prioritat per a vostès. Bones paraules, bones intencions, però fets fins ara només un, Ses Fontanelles. Esperam que prenguin mesures de xoc d'una vegada per totes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA I SECTORS PRODUCTIUS (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Ses Fontanelles és en compliment d'una sentència judicial i vostè ho sap. De moment aquest govern té la intenció de complir amb les sentències judicials, en tot cas aquest conseller segur que sí, si no, seria una contradicció.

Mesures concretes, sí, mesures concretes, clar que sí, hem restablert la mesa del comerç com a eina de mediació i coordinació per a consistoris i comerciants i engegarem en breu, a petició del sector, l'Observatori del Comerç de les Illes Balears. Estam tramitant línies d'ajuda per a la modernització i digitalització del comerç per valor de quasi 1 milió d'euros, de fet la convocatòria esperam treure-la propera setmana i a aquestes ajudes s'hi ha de sumar una partida nova destinada als mercats municipals. Hem iniciat el projecte de cel obert a diversos municipis, amb una injecció preliminar de 100.000 euros i en poques setmanes tenim previst començar a firmar els primers convenis. Estam estudiant diverses fórmules per tal de capacitar professionals del comerç, donant resposta a una demanda històrica del sector, a la qual vostè ha fet menció. I també estam treballant per catalogar els comerços emblemàtics i poder oferir una línia d'ajudes específiques per a la seva protecció i promoció. De moment ja hem registrat 296 sol·licituds d'establiments candidats a emblemàtics, de la majoria dels municipis de les

quatre illes i s'han establert equips tècnics d'avaluació a cada illa.

Com podrà comprovar, estam fent els majors esforços econòmics i polítics en favor del petit i mitjà comerç. Altres polítiques d'altres administracions no són responsabilitat d'aquest govern, Sr. Melià.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

I.7) Pregunta RGE núm. 3706/20, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez Baiges del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a potabilitat de l'aigua de Menorca.

Setena pregunta, RGE núm. 3706/20, relativa a potabilitat de l'aigua de Menorca, que formula el diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Buenos días, Sr. Presidente. Sr. Conseller, los resultados de las últimas pruebas realizadas en las captaciones de los acuíferos de Menorca sólo pueden calificarse como abrumadores. Ante la preocupación y malestar que han generado en nuestra isla, nos preguntamos si esta conselleria se plantea tomar alguna medida al respecto.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Méndez. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Méndez, per la seva pregunta. Bé, novament se'ns planteja un tema, igual que tots els que fan referència al cicle de l'aigua, que ens obliguen a parlar de corresponsabilitats, sobretot tenint en compte el marc competencial que regula la normativa aplicable vigent.

En primer lloc la competència i d'acord literalment amb la pregunta que vostè em formulava, la competència en tema d'abastiment d'aigua en els nuclis urbans és estrictament municipal i també són els ajuntaments que han de garantir que la qualitat d'aquesta aigua sigui òptima i, per tant, també, si escau, afegir-hi els mecanismes de depuració o de control, per tal de garantir que aquesta qualitat sigui òptima.

La vigilància i el control que això es pugui dur a terme, en aquest cas depèn de la Conselleria de Salut i òbviament la Conselleria de Medi Ambient, doncs és la responsable, a través de la planificació hidrològica de les Illes Balears, de garantir que la qualitat i la quantitat de l'aigua com a recurs estiguin garantides de cara al nostre futur.

Per tant, des d'aquest exercici de la corresponsabilitat, s'hauran d'emprendre les accions per revertir certes problemàtiques que, com bé vostè comentava, es poden trobar a l'illa de Menorca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Como le decía, Sr. Conseller, los resultados sólo pueden calificarse de abrumadores, 12 de las 17 muestras arrojan un exceso de nitratos, un exceso de nitratos que, tengan en consideración que normalmente en el agua suele haber como 2 miligramos de nitratos por litro; Europa recomienda en sus normativas que no haya más de 50; California, que es todo un referente siempre en el tratamiento de aguas internacionales, recomienda que no haya más de 45; y nosotros tenemos en Sant Climent 199 miligramos por litro, en Punta Prima 108 miligramos por litro, en Ses (...) 93, en Son Vilar, 93, en Cala Morell, 88.

Recuerdan que les he dicho que normalmente hay 2, que el referente máximo es 50. Esto es una tremenda barbaridad. Esta es una tremenda barbaridad que el máximo recomendado por la OMS, el consumo máximo que puede realizarse es de 219 miligramos. Dense cuenta que alguien que bebiera 1,1 litros de agua en Sant Climent, ya estaría superando ese máximo. Nuestra obligación es abastecer a la ciudadanía de agua potable, agua de verdad. Les recuerdo que la Ley 14/1986, de 25 de abril, establece la obligación de las administraciones públicas a actuar en la prevención de enfermedades transmitidas por el agua, que es lo que usted me comenta de la corresponsabilidad, es la que tendríamos que ver la Ley de bases para entes locales, Ley 7/1975, que dice que la administración autonómica dará las indicaciones... siguiendo indicaciones de la administración competente y contando con su asesoramiento.

Ahora bien, ya preguntamos una vez sobre las cosas que se estaban realizando, y aquí hay una prueba piloto que la verdad es que todavía no se había terminado de contratar cuando hicimos la pregunta a pesar de tener fondos asignados desde 2016. Aquí lo que tenemos que plantearnos de verdad es la recarga de los acuíferos de Menorca, los del sur de Menorca. Vamos a empezar a hablar en esta cámara, además, de solicitudes de transferencias a los consejos insulares basadas

en el punto 71.2 de nuestro Estatuto de Autonomía, ¿de acuerdo?

Sr. Conseller, ¿qué es lo que transferiremos, los problemas, los estudios, los observatorios, las pruebas piloto, o intentaremos transferir soluciones? Gracias, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Méndez, certament el cicle de l'aigua du problemes, i els tenim identificats i els patim tots, la ciutadania i les administracions, i per tant això el que ens ha de fer replantejar, si volem fer una anàlisi d'una manera honesta, és veure quin model d'exploració hem seguit a les Illes Balears que ha generat en part els problemes que avui hem de gestionar.

I el problema que vostè em posa damunt la taula, que és el de Menorca, és un exemple paradigmàtic. A Menorca hi ha dos problemes: un de salinització, sobretot a la zona de Ciutadella, que aquest govern va posar en funcionament la dessaladora de Ciutadella precisament per ajudar a la recuperació de l'aquífer associat; i, l'altre, és certament un problema d'exploració d'aquífers, amb uns paràmetres incrementats de nitrats.

Però jo crec que això ens ha de dur a replantejar quin model d'exploració i de gestió de les aigües subterrànies volem com a societat i quines administracions hi podem fer feina conjuntament, i, sobretot, com generam consciència en la ciutadania per fer una millor gestió de l'aigua com a recurs. Per tant crec que és un problema que no sols es pot associar a una determinada part, sinó que és importantíssim parlar de la corresponsabilitat no sols entre administracions, no sols entre administracions, sinó també de la ciutadania i també de sectors econòmics i productius. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 3710/20, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament de l'EBAP.

Vuitena pregunta, RGE núm. 3710/20, relativa a funcionament de l'EBAP, que formula el Sr. Diputat José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Castro, la misión de la EBAP es mejorar la formación y la capacitación de los empleados públicos, gestionar la selección, la provisión y la promoción del personal. La misión de la EBAP es querer ser la institución de referencia de Baleares como elemento motivador principal de la profesionalización de la función pública.

En octubre le advertí la cuestionable labor de la EBAP: falta de formación específica acordada con los colectivos profesionales de policías, bomberos y voluntarios de Protección Civil. A día de hoy es peor, porque es un copiar y pegar año tras año. Un ejemplo: la nueva directora de la EBAP no ha tenido a bien presentarse ante los mandos de la policía de Menorca, cómo puede funcionar la EBAP.

En cuanto a bomberos de Menorca, le comenté la urgencia que había para realizar un curso básico para nuevas incorporaciones. Hoy cumple usted ocho meses de su cargo y no ha sido capaz de dar respuesta a estas necesidades. ¿Esta es su misión y visión estratégica de la EBAP? Sra. Castro, ¿cumple con sus obligaciones?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera d'Administracions Públiques i Modernització.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I MODERNITZACIÓ (Isabel Castro i Fernández):

Gràcies, president. Bon dia, Sr. Camps. Si creo que la EBAP funciona con (...) y con eficiencia, creo que todo es mejorable, por supuesto, pero creo que funciona con bastante eficiencia, y le daré algunos datos que no ha dicho usted. Sólo el año pasado la EBAP llevó a cabo 16.000 horas de formación para la capacitación y el perfeccionamiento del personal al servicio de la administración autonómica; más de 800 acciones formativas; llevamos a cabo los cursos básicos de capacitación de la Policía Local; hemos tenido diversas reuniones con el Consell de Menorca, con el Consell de Mallorca y con el Ayuntamiento de Palma para buscar una solución al caso de la formación de los bomberos; se han gestionado diez bolsines diferentes entre técnicos y..., entre personal técnico y superior. Como dice usted también la EBAP lleva a cabo la gestión de los procedimientos de selección, y se han llevado a cabo más de 39 tribunales que llevan haciendo una ingente labor.

Por tanto en esta materia como en otras creo que nos pueden dar cero lecciones.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

Estoy intentando hablar con el Sr. Camps, pero es que es muy difícil. Me están ustedes haciendo un gran favor, porque yo creía que no tenía tanta paciencia, porque estar cinco o seis horas aquí escuchándoles hablar (...)...

EL SR. CAMPS I PONS:

(Alguns aplaudiments)

... y no tener ningún respeto a mis compañeros, miren...

Gràcies, Sr. President. Incumplen sistemáticamente los Acuerdos de Bellver, en administración y relaciones instituciones, en función pública e interior, y especialmente en transparencia y participación. Votar en contra de una comisión de investigación sobre abusos a menores es un ejercicio de transparencia; para ustedes, no; para el Partido Popular, sí.

Se han dado suficientes explicaciones sobre el incidente que sucedió en los exámenes del cuerpo de gestión. Como saben ustedes -se lo saben si han mirado la página web del opositor- ya está convocado el primer ejercicio para el 4 de abril. Ustedes dijeron en sede parlamentaria que habíamos intentado ocultar el hecho y que se habían enterado por los periódicos. Falso. El mismo día que sucedió el incidente y que el tribunal nos lo comunicó nos comunicamos con los opositores a través del portal web, que ustedes no lo deben saber porque no han convocado ninguna oposición pero es el modo normal y habitual de esta comunidad autónoma y de todas las comunidades autónomas de dirigirse a los opositores.

(Alguns aplaudiments)

(Aldarull i alguns aplaudiments)

Procesos selectivos de concurso oposición hace más de un año y se encuentran todavía en la fase de valoración de méritos. ¿Es esta su capacidad de gestión? Seguimos esperando recibir los informes sobre la torrentada de Sant Llorenç de Es Cardassar; ¿qué esconde la Sra. Armengol? Referente al escándalo de los exámenes del cuerpo superior de la Administración general de Baleares, en comparecencia a petición del Partido Popular la Sra. Riera, gerente de la EBAP, manifestó que ella se incorporó en enero a su actual cargo y que no puede decir nada más de lo pasado, por lo que se remitió a las explicaciones dadas por usted. ¿A qué juegan? Han pasado tres meses y, lo único anunciado, la compra de unas cajas fuertes para su custodia, aunque no sabemos dónde se produjo el error de la vigilancia, número de las personas implicadas, las medidas correctoras que han incorporado, los nuevos protocolos, las garantías, la credibilidad y la seguridad que debe dar la EBAP a los ciudadanos y en especial a los opositores.

A usted le parece... le parece muy poco eficiente que la EBAP lleve a cabo 900 acciones formativas; ¿qué le parecía cuando sus compañeros llevaban a cabo a penas la mitad?, supongo que vergonzoso. A usted le parece muy deficiente 39 tribunales, ¿cuando eran incapaces de llevar uno solo qué le parecía?, vergonzoso.

El pasado miércoles en comisión votaron no a la comparecencia del exdirector de la EBAP, votaron no a su credibilidad, votaron no a los derechos de los ciudadanos de saber la verdad...

Usted ha hecho una valoración subjetiva, permítame a mi que termine con una valoración subjetiva: lo suyo es un cinismo...

(Alguns aplaudiments)

Gràcies.

Esto es el Govern embustero de la Sra. Armengol. Un cero en transparencia y gestión. ¿Piensan seguir en esta línea?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President.

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 3708/20, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de la mesa de coordinació entre el Consell de Mallorca i la Direcció General d'Infància.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera d'Administracions Públiques.

Novena pregunta, RGE núm. 3708/20, relativa a valoració de la mesa de coordinació entre el Consell de Mallorca i la Direcció General d'Infància, que formula la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I MODERNITZACIÓ (Isabel Castro i Fernández):

Gràcies, president.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Sra. Consellera, i li ho demanaria que ho fes amb sinceritat, com valora els resultats de la mesa de coordinació entre el Consell Insular de Mallorca i la seva Direcció General d'Infància?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Bon dia a tothom. No hi ha una mesa de coordinació entre el Govern i l'IMAS; hi ha tres espais de coordinació entre els consells insulars i el Govern.

El primer espai, la Comissió de protecció de persones menors d'edat. Durant la legislatura passada, fins al gener d'aquest any, s'han fet 8 reunions, obligatòries per llei, la llei 2006, per cert, llei del Sr. Matas; la passada legislatura, la legislatura del Sr. Bauzá, no es va fer cap reunió, incompliment de la llei del mateix Sr. Matas.

(Remor de veus)

Es crea la comissió interinstitucional de seguiment de protocols de detecció; 5 reunions, s'han fet. I després hi ha un altre espai de seguiment, que és el seguiment tècnic, on intervien els consells i el Govern conjuntament amb la clínica forense, l'Audiència Provincial, la Guàrdia Civil, la Delegació de Govern i entitats, i se n'han fet 29.

Quina valoració faig? Absolutament positiva; gràcies a aquestes reunions s'ha establert un protocol d'abusos sexuals i explotació sexual a la nostra comunitat autònoma elaborat per totes aquestes entitats que li he dit; s'ha fet una feina de sensibilització, s'ha fet una feina de detecció, s'ha fet una feina de tractament i s'han unificat criteris de totes les entitats que hi intervenim.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sra. Consellera, em permetrà que, per mor de les mentides habituals acostumades que fa vostè sempre, posarem en quarantena tot el que vostè ha dit, però ja li dic que demanarem totes les actes d'aquestes reunions que vostè ha dit que ha fet.

Miri, han passat dos mesos des que ha esclatat l'escàndol del coneixement de l'explotació sexual de menors tutelats, en aquest temps vostè ha anat canviant el focus dels culpables, primer era la policia i la Fiscalia; després eren els "puteros" depravats; després, segons una entrevista seva, era tota la societat; i ara, darrerament, és el patriarcat.

I, Sra. Santiago, tots condemnam els delictes, però és preceptiu i inexcusable que els encarregats institucionals de prendre mesures efectives, segons les seves competències, assumeixin la seva responsabilitat. I la seva responsabilitat, Sra. Consellera, és clara i ineludible respecte dels menors; si parlam de menors de guarda i reforma, la té a través de la Fundació S'Estel, que vostè mateixa ha reconegut que a Es Pinaret tenen sis casos de nins que han captadors de nines d'explotació sexual, i que a Es Fusteret tenen quatre casos de nines víctimes d'explotació sexual.

Si parlam dels menors tutelats, Sra. Consellera, vostè també és responsable i és responsable a través de la Direcció General d'Infància de les competències de coordinació de les polítiques dels centres dels consells, com també té l'obligació de la formació adequada del personal d'aquests centres. I quan la setmana passada jo li recriminava aquestes obligacions vostè em va comentar, molt exaltada: "no som la comandant en cap dels serveis socials per dir als consells el que han de fer".

Després, 24 hores després, vostè convocava la Comissió Interinsular de Menors per dir-los, sí, el que havien de fer.

(Remor de veus)

I entre les coses que havien de fer, que hi havia allà els consellers de Menors de Menorca, de Mallorca i d'Eivissa, vostè va dir que havien de millorar la implantació dels protocols en casos d'ESI, vostè va implantar tres nous cursos de formació i va fer un calendari de tota una sèrie de reunions. Per tant, el dia 27 de febrer sí els va haver de dir als consells, perquè no ho havia fet abans, el que havien de fer.

I això és el que hauria d'haver fet vostè des de l'any 2007, quan, a través de la presidenta de l'IMAS, Sra. Margalida Puigserver, de MÉS, sabia perfectament que s'havia de constituir i va dir que havien constituït una mesa de coordinació. I, en contra de donar llum i solucions al problema, vostè va decidir tapar-ho, el que ha fet que aquest problema sigui cada vegada més i més gran, Sra. Consellera.

Vostè ja no pot ser part de la solució, ha de dimitir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula la Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Què tapam? Què tapam? Sra. Durán, miri la memòria del Defensor del Menor, pàgina 43, del 2017, miri la memòria del Defensor del Menor, pàgina 53 de la memòria del 2018, que explica clarament que hi ha explotació sexual infantil i adolescent a la nostra comunitat autònoma.

A una pregunta parlamentària de vostè, si s'hagués llegit aquesta memòria, hagués estat interessant, en lloc de demanar si existeixen els Països Catalans.

(Remor de veus)

Perquè un govern, perquè un govern, perquè un govern...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, escolti, l'han escoltada a vostè. Continui, Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Per què un govern aprova un protocol d'explotació sexual infantil? Perquè no n'hi ha. Perquè no n'hi ha aprovam un protocol. Ho ocultam tant.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Surt, no, no, surt... a la pàgina del Govern, tots els diaris de la nostra comunitat autònoma...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, per favor, escolti, l'han respectada a vostè, respecti vostè la Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Tots els diaris, tots els diaris de la comunitat autònoma fan referència a aquest protocol, una pregunta parlamentària del Partit Popular dient per què és necessari, hagués estat interessant.

Comparesc el setembre del 2018 i explic...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, en funció de l'article 118, la crid a l'ordre per primera vegada, li he demanat tres vegades que escoltàs.

(Alguns aplaudiments)

Continui, Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

Comparesc, comparesc el setembre del 2018 i explic el proto... a expl...

(Pausa de la intervent i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Continui, Sra. Consellera.

LASRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS
(Josefa Santiago i Rodríguez):

... a explicar el protocol, la Sra. Sandra Fernández, que en sap més que vostè de serveis socials, explica clarament...

(Remor de veus)

..., explica clarament: "En primer lugar, darle la enhorabuena a la consellera por estos últimos protocolos aprobados.", la seva companya, qui de serveis socials en sap molt més que vostè.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

L10) Pregunta RGE núm. 3712/20, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a moratòria d'atracaments per a creuers a Palma.

Desena pregunta, RGE núm. 3712/20, relativa a moratòria d'atracaments per a creuers a Palma, que formula la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, hace dos semanas le preguntamos en sede parlamentaria por el anuncio de la Sra. Armengol de delimitación de cruceros y, aparte de generalidades, no dijo ni una palabra de la moratoria de la cual nos enteramos una semana después por prensa. Por tanto, Sr. Conseller, o hace dos semanas ocultó información a los miembros de esta cámara o con su actitud deja clara su improvisación.

La moratoria de licencias de atraque en Palma para 2022 ha generado indignación, incertidumbre, mucha preocupación, no sabemos a qué obedece y creemos que es innecesaria porque la patronal CLIA ya le ha manifestado que están predispuestos a negociar con ustedes la línea a seguir en cuanto a la regulación de cruceros.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, un poc de silenci.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Aunque también le ha recordado que no es un buen momento para generar incertidumbres. Además, el sector turístico en su conjunto le está pidiendo cautela en sus decisiones, ante una temporada que ya venía difícil, bajada de los mercados extranjeros, el nacional que se estanca, el Brexit, la falta de ayudas para la borrasca Gloria o el nuevo anuncio del impuesto del transporte aéreo, con el añadido del coronavirus y la reciente cancelación de la ITB de Berlín.

Por tanto, Sr. Conseller, le preguntamos: ¿en base a qué criterios han pedido ustedes esta moratoria de cruceros para Palma?

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Nosotros hemos pedido, simplemente, que se suspendan los derechos de atraque a partir del 2022. Por tanto, créame que es un punto de vista prudente, precisamente porque estamos trabajando en buscar una postura para decir a la Autoridad Portuaria cuál debe ser el criterio de atraques en el puerto de Palma, y lo estamos haciendo de la mano de Cort, lo estamos trabajando con la patronal CLIA y, por tanto, dentro de un ambiente, por supuesto, de diálogo y de buscar un consenso, que conseguiremos, le aseguro que conseguiremos ese consenso.

¿Qué pasa? Para evitar la inseguridad jurídica, a partir de 2022 no habrá, se ha solicitado que no se den esas licencias de atraque porque hay, desde luego, si no sería totalmente ineficaz cualquier medida. Nos pidieron que se respetasen los dos próximos años, 20 y 21, se han respetado 20 y 21 y el 22 tenemos tiempo de sobra para trabajar sin alarmar al sector.

Yo creo que lo que debería hacer el Partido Popular es dejar de alarmar al sector, de llamar a todas las plagas del apocalipsis que hacen cada vez que vienen a esta cámara, ya que no dejan de hacer eso desde hace cinco años, cinco años llamando a todas las plagas, parece que ustedes quieren que las cosas vayan mal. Y a cada problema que usted ha dicho, a cada uno de los problemas que usted ha dicho este gobierno pone soluciones, y el Gobierno de España pondrá soluciones y reclamaremos que pongan más medios y que pongan más medidas, pero a cada uno de sus siete males nosotros hacemos

política, trabajamos y tomamos medidas, lo que jamás han hecho ustedes.

Y por eso le vuelvo a decir: siguen ahí, con el peor resultado de su historia, y seguirá así durante muchos años más.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Sr. Conseller, la verdad es que no se entiende la desconfianza y la desafectación que demuestran ante este sector. Esta moratoria, lo diga y lo vea como lo vea, es un parón que afecta a la operativa a tres años vista de los cruceros, genera gran incertidumbre y es un elemento disuasorio para las navieras que buscarán alternativas más seguras jurídicamente, precisamente en contra de lo que usted acaba de decir.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Es un sector importante para Palma y para Baleares, que cumple con efectivas medidas medioambientales, son desestacionalizadores, generan empleo y riqueza, y no quisiéramos tener que lamentarnos de perderlo por sus políticas “crucerofóbicas” de usted y de la Sra. Armengol.

(Remor de veus)

Y nos asaltan dudas, Sr. Conseller, ¿irán ustedes a Miami, junto con Porsche, para seguir pidiendo que no vengan más cruceros como hicieron en Hamburgo? ¿Qué pasará con los puertos que sí apuesten por el turismo de cruceros? ¿Seguirán alineados con sus socios de MÉS pidiendo el decrecimiento de cruceros y del aeropuerto de Palma o seguirán arrogándose los méritos del sector privado cuando las cifras son buenas, y al mismo tiempo seguirán tomando medidas limitadoras que ni incentivan ni ordenan ni ayudan al sector, Sr. Conseller?

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

La verdad es que tiene una capacidad para innovar palabras que llama la atención, el “crucerofóbico” es una cosa que todavía no me habían llamado, mira que ustedes me han llamado de todo, pero “crucerofóbico” creo que todavía no me

lo había llamado, ni siquiera el Sr. Company, que habla cada semana mucho, tampoco me llamó “cruceofóbico”.

(Remor de veus)

En todo caso, gracias por sus palabras. Nosotros seguiremos trabajando para tomar medidas. Defender al turismo es hacer el turismo sostenible, defender al turismo es abogar por los derechos de los trabajadores y trabajadoras de su sector, defender al turismo es tomar medidas de limitación para proteger al propio turismo, para que los turistas tengan una experiencia positiva, es algo que ustedes jamás han entendido, ustedes solo entienden la palabra depredación, y no es una palabra nueva, es una palabra que se le ha aplicado a ustedes cada vez que han gobernado, y por eso están donde están.

Y por eso seguirán estando donde están, y por eso vendrán a hacer esta política destructiva desde la oposición, porque no saben hacer otra cosa. Porque ustedes, por mucho que digan, por mucho que hagan, nosotros seguiremos trabajando para mejorar la vida de la gente.

Hoy ha bajado, hoy baja el paro en esta comunidad autónoma, y creo que no lo celebrarán ni harán preguntas la semana que viene, sube la afiliación y tenemos los mejores datos de un mes de febrero en máximos históricos. Eso les debería alegrar, aunque solo fuese un segundo, y el Sr. Company celebrarlo alguna vez, una noticia positiva...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, el seu temps s'ha acabat.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 3715/20, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència del cànon de sanejament d'aigües.

Onzena pregunta, RGE núm. 3715/20, relativa a transferència del cànon de sanejament d'aigües, que formula el diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats.

(Remor de veus)

Sr. Conseller...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats...

EL SR. COSTA I COSTA:

... alguns consells insulars o algunes illes han expressat la voluntat que a la major brevetat possible es transfereixi o es traspassi la competència en matèria de recursos hídrics. I aquesta competència, m'ho ha dit vostè alguna vegada, i és cert, és, en essència, municipal, però a través de convenis amb ABAQUA els municipis han cedit aquesta competència a la comunitat autònoma.

I té tot el sentit que sigui així perquè resulta que els municipis tenen la competència i, per tant, la despesa, però no tenen els ingressos, els ingressos els té vostè amb el cànon de sanejament d'aigües, concretament per la part de sanejament i depuració vostè té el cànon i, per tant, té el finançament; i per la part d'abastiment, evidentment, s'han de finançar a través dels preus o via cost.

Atès que vostè, Sr. Conseller, ha anunciat que està disposat a cedir la competència novament a les Illes o als municipis, està disposat el Govern a transferir també la recaptació del cànon de sanejament d'aigües per tal que cadascuna de les illes que ho vulgui assumir pugui finançar aquesta competència?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Sr. Costa, bon dia, vostè ho ha explicat molt bé, la competència de depuració i sanejament és municipal, es gestiona per part del Govern a través de convenis amb els ajuntaments. El cànon de sanejament d'aigües és un tribut autonòmic que és finalista, per llei, i es destina, tal i com preveu la llei, a sanejament i a depuració, i ho reben els ajuntaments per criteris de necessitat i també amb un criteri de solidaritat.

En acabar la vigència d'aquest conveni, el que ha proposat la conselleria és que es faci des dels ajuntaments, si així ho troben, o que es faci de qualsevol altra manera: si ho han de fer les Illes, a través dels consells insulars, serà una decisió que hauran de prendre els ajuntaments, juntament amb els consells insulars. I trobaran el Govern tal com l'han trobat sempre, obert a negociar i obert a pactar qualsevol qüestió per millorar el cicle de l'aigua d'aquesta comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sra. Consellera, en el mes d'octubre de l'any passat aquest grup parlamentari va presentar una proposició no de llei en aquest parlament, es va debatre per tal que es creàs el Fons de Sanejament i Depuració d'Aigües de les Illes Balears on es destinaria el cent per cent del cànon de sanejament d'aigües. Vostès, tota la bancada de l'esquerra, hi varen votar en contra, i és normal que hi votin en contra, perquè ens ho ha dit avui mateix el Sr. Mir, a sanejament i depuració d'aigües s'hi destinen 61,5 milions d'euros, però el cànon, vostè ho sap, Sr. Consellera, recapta 83 milions d'euros, per tant hi ha més de 20 milions d'euros que no es destinen a sanejament i depuració d'aigües, es destinen a política hidràulica, però no a sanejament i depuració d'aigües.

(Alguns aplaudiments)

En conseqüència, Sra. Consellera, no m'ha contestat la pregunta, jo el que li he preguntat o aquest grup parlamentari el que vol saber és si vostès estan disposats a cedir el cànon de sanejament d'aigües, ja sigui totalment o parcialment, per finançar aquesta competència. Vostè no m'ha contestat, Sra. Consellera.

Li deman que ens contesti si està disposat o no, perquè el que vostè ha plantejat és, senzillament, qui exerceix la competència li demani al Sr. Mir finançament per a les despeses, per exemple, del manteniment del sistema de depuració; però això no és operatiu, això no funciona, ho sabem que no funciona. Per tant, li demanava: escolti, estan disposats a cedir part, totalment o parcialment, el cànon de sanejament d'aigües? Aquesta era la pregunta.

La nostra interpretació, Sra. Consellera, és que destini tota la recaptació del cànon de sanejament d'aigües a sanejament, depuració i reutilització; demostrí que el federalisme interior de la Sra. Armengol, que ens ho ha dit per activa i per passiva, no és només un eslògan, traspassi la competència de recursos a les illes que ho vulg...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, el seu temps s'ha acabat.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la consellera d'Hisenda.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Sr. Costa, crec que li he contestat, i ho tornaré fer. Però abans, que vostè em parli de cànon de

sanejament, quan mai no varen destinar el cànon de sanejament a inversions hidràuliques...

(Alguns aplaudiments)

... crec que és una vergonya. Ens varem trobar ABAQUA amb una política de minimització d'inversions, amb un deute viu de 237 milions d'euros, i vostè sap per què. Aquest deute serà de 50 milions en acabar el 2020, 200 milions de reducció del deute d'ABAQUA.

Li ha dit el conseller Mir i li ho tornaré dir: s'han incrementat, perquè vagin paint el tema, s'han incrementat un 56% les inversions en manteniment i obra nova a través del cànon de sanejament, 200 milions en el període 2015-2018. Hem passat d'una inversió en obra nova de 4 milions a 19 milions d'euros.

I aquests són els fets, perquè el compromís d'aquest govern amb el medi ambient, amb el cicle de l'aigua, és un compromís d'inversió i de planificació, un compromís que ami vostès no varen tenir. I quan tenguin una proposta sincera, honesta, per millorar el cicle de l'aigua ens trobaran, Sr. Costa.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I12) Pregunta RGE núm. 3709/20, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a polítiques actives d'igualtat entre el personal de l'ib-salut.

Dotzena pregunta, RGE núm. 3709/20, relativa a polítiques actives d'igualtat entre el personal de l'ib-salut, que formula la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, diputats i diputades. El juliol del 2016 es va aprovar la Llei d'igualtat de les Illes Balears, amb la finalitat de fer efectiu el dret a la igualtat real i efectiva de les dones i homes, amb l'objectiu de promoure i garantir la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació per raó de sexe.

Sra. Consellera, ens agradaria conèixer el grau d'acompliment d'aquesta llei a la seva conselleria i les polítiques d'igualtat que promou entre el personal de l'ib-salut.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LASRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sra. Diputada, per la seva pregunta. El primer que vull destacar és que el 70% del personal del Servei de Salut són dones, per tant, totes les polítiques de recuperació de drets que es varen fer la passada legislatura afecten de manera directa aquestes dones: els contractes més estables, millores en les contractacions, millores en els sous, increments de complements salarials, de dies lliures, etc.

Per una altra banda, com sap, es va aprovar el mes de desembre el pagament de l'atenció continuada de les dones embarassades, que ja s'ha fet efectiva en 47 persones, i és una mesura que es va posar en marxa per part d'aquest govern, del govern progressista, per primera vegada en aquesta comunitat autònoma.

Per tant, aquest govern demostra que ens importa la igualtat real, però la real entre homes i dones.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el principi d'igualtat de dones i homes, així com la prohibició de qualsevol tipus de discriminació per raó de sexe estan recollits a la Constitució Espanyola, directives europees, tractats internacionals, diferents normes jurídiques que vostè vulnera de manera continuada i que cap feminista "progre" de la seva bancada no ha denunciat, *El Mundo*: "El Govern balear se niega a pagar las guardias a médicas embarazadas o en lactancia", *Ultima Hora*: "Más de 40 médicas embarazadas denuncian al ib-salut por discriminación".

L'abril del 2019 es va acordar a la Mesa Sectorial de Sanitat establir mesures retributives en cas d'adaptació del lloc de treball d'empleades embarassades i durant el període de lactància, com vostè ha dit. Fa uns mesos vostè va assegurar en aquest parlament en una pregunta de la diputada Sra. Durán que el novembre de 2019 les afectades cobrarien el prorrateig de les guàrdies. A dia d'avui encara no han cobrat el període de lactància ni a la nòmina de novembre ni a la de desembre, tampoc al gener ni al febrer...

(Remor de veus)

... i el més greu és que vostè ha exclòs de l'acord la compensació de les guàrdies per risc durant l'embaràs i per permís de maternitat, drets que reconeixen altres comunitats autònomes com Andalusia, País Basc, Comunitat Valenciana o Galícia.

Quan farà efectius aquests drets a les Illes Balears, Sra. Consellera? Vostè permet que els salaris de les metgesses en aquestes illes es redueixi fins a un 45% si volen ser mares. Vol o no vol acabar amb aquesta discriminació?

Li demanam que converteixi les seves promeses en fets i que pagui el que deu a totes aquestes dones. Li demanam que sigui justa, que sigui sincera, que defensi una igualtat real i deixi de banda el *postureo* feminista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula la consellera de Salut.

LASRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Anava a complir, Sra. Diputada, la promesa que li vaig fer de no comparar, però veig que vostè no compleix la seva part, per tant, el que li vull dir ja li ho he dit: 47 dones embarassades s'han pogut beneficiar d'aquesta mesura, varen començar a cobrar des del mes de desembre i es va cobrar i... aquests tràmits s'han de fer, s'ha de passar per la gerència, s'ha d'arribar al Servei de Salut i s'ha de pagar. Per tant, això s'està fent. Li puc assegurar que s'està fent.

Ens volen fer creure que creuen vostè en la igualtat. És així, Sra. Diputada, quan a comunitats autònomes on governen són perseguits els professionals sanitaris que treballen les violències masclistes, per exemple?

Ho he dit en moltes ocasions i ho tornaré repetir, ja que em dóna peu a repetir-ho, al seu govern, al seu temps varen fer fora 1.500 persones, aquestes 1.500 persones pràcticament s'han recuperat a dia d'avui i el 70% són dones.

I una darrera cosa, Sra. Diputada: el primer principi -el primer principi- d'igualtat és el dret de les dones a decidir, ja està bé, decidir per nosaltres si volem ser feministes, si volem avortar o si volem fer amb el nostre cos el que nosaltres decidim.

Gràcies, president. I aprofit per agrair al Sr. Font tota la feina feta durant tots aquests anys, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.13) Pregunta RGE núm. 3711/20, presentada per la diputada Sra. Virginia Marí i Rennesson del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la ministra d'Assumptes Exteriors en relació amb l'ampliació de les aigües jurisdiccionals d'Algèria.

Tretzena pregunta, RGE núm. 3711/20, relativa a declaracions de la ministra d'Assumptes Exteriors en relació amb l'ampliació de les aigües jurisdiccionals d'Algèria, que formula la diputada Sra. Virginia Marí i Rennesson del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I RENNESSON:

Gracias, Sr. Presidente. Diputados, buenos días, diputadas, prensa e invitados. Sra. Armengol y gobierno asociado...

(Rialles)

... ¿qué opinan de las declaraciones... de las declaraciones que ha hecho la ministra durante la semana del 17 al 25, incluso las declaraciones de la propia Armengol sobre la ampliación de...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, un poc de silenci.

LA SRA. MARÍ I RENNESSON:

... aguas jurisdiccionales de la zona exclusiva económica de Argelia en que declaran entre otras cosas que es una pretensión?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDIAMBIENT I TERRITORI:
(Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Marí, m'ha sorprès aquesta pregunta, que li interessi què pens jo d'unes declaracions d'una ministra, en tot cas li demanaria si ens pot acotar més declaracions a les quals es refereix per intentar precisar més la meua resposta. No sé si es refereix al que ha dit la ministra que els dos països s'han de reunir per solucionar aquesta problemàtica o bé si la dreta i el seu partit també fa alarmisme d'aquesta qüestió.

Per tant, no sé a quina es refereix, si me la pot acotar intentaré respondre-li.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I RENNESSON:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, Sr. Mir, veo que lee usted poco la prensa porque yo tengo todo esto de declaraciones. Pensaba que la Sra. Armengol me iba a contestar, pero siempre escurre el bulto.

(Remor de veus)

La verdad, ella declaró en su momento que... -por favor, pido el respeto que me...

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I RENNESSON:

Usted, Sra. Armengol, declaró el día 18 que..., no, el día 19 que se estaban haciendo las gestiones oportunas y que se había enterado ese mismo día 19 cuando en el 18 ya se había hablado de este tema aquí, no sé qué hacía usted en el pleno en este momento.

Las declaraciones a las que le hago referencia, de la Sra. Ministra, Sr. Mir, es que..., por ejemplo, el día 19 la Sra. Ministra declara: "Ya ha habido unos contactos iniciales en España y Argelia para empezar unas negociaciones", al día siguiente declara: "La negociación entre las dos partes aun no ha comenzado". A ver, ¿blanco, negro, sí, no? Un día declaro una cosa, otro día declaro otra, estoy hablando de la ministra, estoy pidiendo la opinión de sus declaraciones.

Como bien ustedes saben esto empezó ya en el 1994 y fue en el 2018 a través del decreto del presidente Abdelaziz que se llevó a cabo la ampliación de las aguas. Es preocupante porque como bien usted sabe está la asociación MedSalt, el proyecto MedSalt 2 sigue ahí vigente en aguas al sur de Cabrera y al sur de Ibiza y Formentera.

En este sentido no queremos ningún tipo de prospecciones ninguno de los ciudadanos de Baleares.

Para colmo nos enteramos de que a la Sra. Ministra le dan calabazas por segunda vez a una posible reunión con el ministerio argelino. Aquí tiene el titular de prensa, está bastante claro. ¿Tendrá la reunión mañana?, ¿tendrá lugar o no?, también se lo pregunto.

Además declara que lo único que ha hecho es una queja verbal -verbal- en el 2018. Las palabras, señores, se las lleva el viento, ¿eh?, las quejas se hacen por escrito. Esto lo primero. También declara que son pretensiones. Yo les preguntaría también. ¿un decreto, pretensiones? Ustedes

aprueban 25 medidas de ampliación por decreto en vivienda y ¿también son pretensiones o las quieren llevar a cabo de verdad? ¿Qué hace el ministerio argelino? ¿Broma?

Señores, pongáanse las pilas y trabajen porque...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, el seu temps ha acabat.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI:
(Miquel Mir i Gual):

Sí, moltes gràcies. Sra. Marí, des del màxim respecte m'ha deixat perplex la seva pregunta. La veritat és que no sé què contestar-li. Consider que són declaracions d'una ministra envers una pregunta que se li fa a una roda de premsa, aquesta és la meva conclusió, aquesta és la meva valoració. No sé si satisfà la seva pregunta.

En tot cas, ja li vaig contestar el primer pic, i benvinguda sigui la seva preocupació quant a les prospeccions petrolieres, la seva i la del seu partit perquè com ja li vaig dir quan el Sr. Company era conseller amagava que hi havia hagut prospeccions.

(Remor de veus)

Dia 7..., dia 7 d'agost de 2014: "*Company sostiene que no ocultó el informe*", dia 7...

(Continua la remor de veus)

... d'agost de 2014, hores més tard: "*El Govern silencia que en 2013 ya hubo sondeos petrolíferos con impacto marino. Un informe de Medio Ambiente desvela que en abril del año pasado una multinacional llevó a cabo prospecciones con cañones de aire comprimido*".

El mateix dia 7 d'agost de 2014, hores més tard: "*El informe oculto sobre los sondeos destapa el enfrentamiento entre Bauzá y Company*".

Dia 8 d'agost de 2014: "*El presidente balear dijo desconocer el documento de Medio Ambiente*", "*La portavoz del Govern, Núria Riera, ha anunciado esta mañana que el conseller de Agricultura y Medio Ambiente Biel Company tendrá que comparecer ante el Parlament para dar detalles del informe ocultado*".

Per tant,...

(Remor de veus)

..., Sra. Riera, jo veig molt més interessant....

(Se sent una veu de fons inintel·ligible i alguns aplaudiments)

... reconèixer la sensibilitat que vostè avui i a la sessió anterior va expressar que no haver de valorar l'opinió que un conseller autonòmic té sobre una ministra estatal que de fet no és ni de la seva àrea.

Moltes gràcies.

(Se sent una veu de fons que diu: "Conteste a la pregunta")

(Alguns aplaudiments)

(Se sent una veu de fons que diu: "Ylea la prensa")

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I14) Pregunta RGE núm. 3697/20, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a resposta efectiva a les preguntes de control.

Catorzena pregunta, RGE núm...

(Remor de veus)

... senyors diputats..., senyors diputats...

(Continua la remor de veus)

Catorzena pregunta, RGE núm. 3697/20, relativa a resposta efectiva a les preguntes de control, que formula el Sr. Diputat Josep Castells i Baró del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. Crec que estarà d'acord amb mi que des que les esquerres governen en aquesta comunitat autònoma, s'han fet millores importants en el correcte funcionament i la relació entre Parlament i Govern, per exemple a la legislatura passada els grups d'esquerra, de forma voluntària, vam renunciar a fer preguntes de control a l'executiu i després aquesta pràctica virtuosa es va incorporar al nostre Reglament. Per tant, vagi per endavant el meu reconeixement a la valentia de sotmetre's a un control més eficaç per part dels grups que no formen part del Govern.

No obstant això, darrerament la veritat és que sembla que les conselleries a l'hora de respondre preguntes orals, de respondre preguntes escrites o de respondre sol·licituds de documentació, sembla que competeixen a veure qui troba la

solució més imaginativa per amagar informació, o si més no per dificultar la tasca de control...

(Remor de veus)

... que els grups que no formem part del Govern tenim el deure de fer, perquè supòs que estarà d'acord vostè que aquesta tasca de control és un element fonamental del bon funcionament democràtic de les nostres institucions. I per dur-la a terme, els grups que no formem part del Govern, hem de poder tenir coneixement puntual, correcte i transparent dels projectes i de les accions del Govern. I el Govern ha de ser valent i ha de respondre-les i ha d'exposar-se a aquesta feina de control.

Com veu, Sra. Presidenta, no li demano avui sobre la seva acció de Govern, sinó sobre el compromís per millorar o per fer encara millor, si vostè vol, el bon funcionament democràtic de les nostres institucions d'autogovern.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells, per aquestes reflexions sobre la millora de les institucions, la millora de la democràcia, en les quals jo hi estic absolutament d'acord i el meu govern també i absolutament convençuts. Vostè hi feia referència i jo ho repetiré. Crec que d'ençà del 2015 cap aquí han canviat moltes coses en aquest parlament i amb la importància que li hem donat al parlamentarisme i a l'ús d'aquesta institució. Podria recordar aquella època entre el 2011 i el 2015, on governava una majoria absolutíssima del Partit Popular, on les decisions que havia de prendre el Parlament, la presidenta del Parlament rebia ordres directament del president, des del Consolat de la Mar era com es decidia com es feien les coses, no es compareixia en aquesta cambra parlamentària. En definitiva, tantes i tantes coses...

(Remor de veus)

Tranquil·la, Sra. Durán, tranquil·la...

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Qui té la cua de palla se l'encén molt aviat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I, efectivament, han canviat moltes coses per la voluntat política de qui governa, de qui governava la passada legislatura

i dels grups que ens donen suport. I efectivament, a la passada legislatura es deixaren de fer preguntes d'*autobombo*, tant la presidenta com els consellers i conselleres compareixen sempre que se'ns demana per part de l'oposició. Jo crec molt amb aquestes regles democràtiques, crec amb els bons governs i crec en la bona oposició, amb això no hi puc fer molt, però crec en la bona oposició, almanco els donam totes les armes i les eines necessàries per poder fer aquesta activitat parlamentària que tant desitjable és per a la millora de la democràcia.

Bé, li he de dir que nosaltres sempre responem, jo entenc que a vegades no responem allò que desitgen els diputats i diputades, també li he de dir que a vegades el Govern no té la dada concreta que se'ns demanen o les xifres concretes que se'ns demanen i a vegades no podem donar tota la informació que caldria o que seria desitjable per part dels diputats i diputades. També ha canviat el registre de les preguntes escrites, només amb el que duim de legislatura, la Conselleria de Salut i la d'Educació ja han respost a més de mil preguntes cada una, això també va succeint i intentam des de la interlocució parlamentària que té cada conselleria, poder ajudar als diputats i diputades.

Hi creiem i continuarem reforçant aquest paper del parlamentarisme actiu. Ara Sr. Castells, com sempre faig, demanar disculpes si alguna vegada jo mateixa o qualsevol dels consellers o conselleres no hem estat a l'alçada de les circumstàncies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, doncs accept les seves disculpes per alguns dels casos que s'han produït en aquest mateix plenari. Li vull posar només un exemple perquè vegi que no em trec aquests casos del barret. Sense anar més lluny, una pregunta oral, perquè vegi fins a quin punt es pot arribar a la ridícula: jo deman al Govern una relació de despeses, em respon dient els conceptes, sense els imports. Això són respostes ridícules que l'únic que fan és dificultar aquesta feina de control al Govern que estem obligats a fer.

El camí que separa la mediocritat de l'excel·lència, Sra. Presidenta, i vostè ha posat exemples de mediocritat de les legislatures anteriors i estem en el camí cap a l'excel·lència, però és un repte que hem d'assumir, com li deia el camí que separa la mediocritat de l'excel·lència passa per evitar aquestes actituds ridícules i jo li agrairia que per millorar encara aquesta aposta pel parlamentarisme, es prenguessin mesures per evitar-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. El meu compromís hi és, el Govern es continuarà esforçant per donar resposta a tot allò que demanin els diputats i les diputades i jo esper que els diputats i diputades també segueixin complint a la perfecció cap a l'excel·lència la seva tasca com a parlamentaris.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

I.15) Pregunta RGE núm. 3717/20, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a les Illes Balears del 2023.

Quinzena pregunta, RGE núm. 3717/20, relativa a les Illes Balears del 2023, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, personal del Parlament i persones que són aquí avui, especialment companys que han vingut en aquest moment.

Sra. Presidenta, mai no he vist la botella mig buida i sempre he viscut la vida amb passió. Per això li deman, quin grau d'optimisme li desperten les Illes Balears a mitjans 2023.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per aquesta pregunta. Jo tenc algunes amb les quals coincidim vostè i jo, una cama poblada i vostè també i tal vegada això ens dona aquesta visió una mica optimista de la vida, des del treball intens. I sí, jo a mig termini tenc una visió optimista d'aquesta comunitat autònoma, perquè estic convençuda que som una terra amb moltíssimes potencialitats, l'altre dia celebràvem la Diada de les Illes Balears, jo vaig poder intervenir dient les ombres que veig, però també les grans possibilitats de futur que tenim. I crec que hem enllaçat bé el camí, crec que anam en la bona direcció, estam amb un govern estable, amb una

democràcia que consolidam cada dia més, amb un plantejament de redistribuir millor la riquesa, de generar més drets per als ciutadans i ciutadanes. En definitiva, intentar que tothom pugui tenir una vida amb més condicions, amb millor qualitat de vida i que sigui una miqueta més feliç. Aquesta és també la feina i la tasca de polítics i les polítiques.

I tot això ho volem fer en base al diàleg i al consens, en base al respecte a qui pensa diferent. I jo ja que avui tenc l'oportunitat d'acomiar-me de vostè en aquesta cambra parlamentària, avui vostè ha anunciat que deixarà aquesta tasca parlamentària, jo li he de desitjar sort en la seva vida privada, que sigui absolutament feliç que s'ho mereix sense cap mena de dubte, però li vull agrair de forma sincera i de sentit cor la seva tasca durant molts d'anys a la vida política. Jo he tencut oportunitat de coincidir vostè a molts d'àmbits, hem coincidit en el Consell Insular de Mallorca, vàrem poder pactar coses, des de l'acord i des del diàleg. Hem coincidit aquí durant una temporada intensa, on sempre he tencut de part seva una persona de seny i de responsabilitat. Vostè ha demostrat saber posar per damunt dels interessos de partit, els interessos de la població d'aquesta comunitat autònoma i sens dubte això és el que necessitam en aquesta societat, necessitam, en aquest parlament i necessitam en la política, gent que sàpiga posar per damunt d'ell els interessos generals.

Jo li agraeisc profundament, Sr. Font, aquesta actitud que sempre ha tencut responsable, aquesta actitud d'estima intensa cap a la terra i cap a la gent que vostè representa i del saber pactar i dialogar, des de la diferència política, des de les discrepàncies que tenim, jo sempre li respectaré la seva tasca en pro d'aquesta comunitat autònoma. I em permetrà que li digui fins aviat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies per les seves paraules, que les sent i l'hi agraeisc. Aconseguir unes Illes Balears competitives, justes, sostenibles és imprescindible per a aquest govern i és imprescindible que es fonamenti amb els seus grups i que li donin suport i sense cap dubte també amb tota la bancada que té davant, per allò que acaba de dir, és a dir, és imprescindible per sortir anar tots junts.

Crec que la unitat d'acció és l'única forma que ens fa dignes davant els distints éssers humans que hi ha a les Balears, que voten distints partits, si tenim unitat d'acció en coses cabdals, estic convençut que aquesta terra serà capdavantera en moltíssimes coses com ho hem estat, perquè tots, fins i tot els que no ho volen, construïm dia a dia aquesta comunitat autònoma; des d'aquells que aixequen la persiana a les 8 del matí passant pels que vénen cercant complir els seus

somnis fins arribar a aquí. Tots nosaltres, que no ho hauríem d'oblidar mai, tenim l'honor de poder representar-los, a tots ells.

Les Illes Balears que coneixem són fruit d'una il·lusió col·lectiva que al llarg de tots aquests anys de dedicació a la vida pública he pogut sentir i viure en primera persona, perquè els que estam asseguts en aquests escons només som la cara visible d'un conjunt de gent que amb la seva feina i un ferm compromís fan que les nostres institucions funcionin. Som incapaç de trobar paraules d'agraïment suficients cap a totes les persones amb què he tengut l'immens plaer de treballar durant tots aquests anys, des del personal de l'ajuntament, passant per la Conselleria de Medi Ambient, en el Consell de Mallorca, com recordava la presidenta; a tota la gent d'aquesta casa, del Parlament, i, per descomptat, a tots els companys d'El Pi Proposta per les Illes. Gràcies per ajudar-me a materialitzar allò que sempre he defensat i en el que crec; els meus èxits són també vostres, m'agradaria que els sentís com a tals, i lògicament els meus errors són sols meus, perquè en definitiva aquesta és la manera d'entendre i viure la política amb la més absoluta sinceritat, amb els meus errors, que en tenc molts.

Me'n vaig tranquil i me'n vaig emocionat, perquè sé que en tot moment heu conegut el mateix Jaume Font, aquell que a un bar de la plaça de Sa Pobla fa un cafè amb els seus amics, a la Plaça Major. Us preg, si m'ho permeteu, que us regaleu aquesta sinceritat, que bastiu ponts entre vosaltres i que no us rendiu mai a la política entesa com la destrucció de l'altre, de l'adversari; ni val la pena ni en traureu res de profit. Llitem per tenir un nivell com toca, com diria el meu amic Rafel Munar.

Acab. Hi va haver un home que es deia Antoni Torrens Reynés; encara queda viu un dels seus companys, que és Pau Grau; Bartomeu Pericàs, Bartomeu Siquier; tots em guanyaven de més de quaranta anys, jo tenia 21 anys. Per a ells l'homenatge que em fessin polític, perquè mai no hagués pensat ser polític, en tot cas entrenador de bàsquet. Antoni Serra "Xineta", Rafel Crespi, Rafel Munar, en el Mega; Biel Serra, Xamena, Ramis d'Ayreflor, Ventura, Ballester, Domingo Bautista, Mariano, Pep Franco, Pep Melià, Lina... A tota aqueixa gent, i d'una forma molt especial a tots els funcionaris d'aquesta comunitat i personal laboral. Tenim un "equipàs", ho cregueu o no ho cregueu.

Gràcies a Balears. Quan has estat a Cap de Barbaria i has vist que la mar no acaba, o has tengut la il·lusió de veure els penya-segats de La Mola, amb la il·lusió que els virots hi tornin a niar; o has anat a Dalt Vila i has vist una illa espectacular on veus Els Amunts; o has estat un matí a les muntanyes més altes del món, que són les de Menorca, i de passada has ensumat, has vist i has sentit la remor de Ses Ufanés, te n'adones que Balears és alguna cosa més del que ens pensam. Al final som illencs, som illencs, som mediterranis, hàgim nascut aquí o no, i com que pareixia que si no feia una glosa hi hauria un problema...

(Algunes rialles)

... n'he triades..., en tenc vuit, cinc són meves però les tres primeres són d'aquesta meravellosa dona que és Maria del Mar Bonet, que vénen per a mi com *anillo al dedo*.

Diu: "Tres portes tinc a ca meva obertes atots els vents. La que està oberta és per a tu, Puri. L'altra, per a la bona gent. La tercera, per a la mort, que la tancarà el meu temps", i esper que sigui lluny".

I del poema *Alenar*: "Adéu, lluna de nit; adéu, sol del migdia; adéu a tots els estels que m'heu fet companyia; adéu als que heu escoltat la meua veu per amiga. Jo he cantat en nom vostre, la vostre veu és la mia".

I aquestes són de Jaume Font, aquell de Sa Pobla: "La ciència no té atur; les màquines, la solució; és la vostra obligació legislar per al futur. Acabau amb el sofriment de la gent que no té mitjans, i no deixeu mentrestant que creixi el seu patiment". "Ahir vespre, i eren devers la una, escoltava el vent que del món ens arribam. Si posam enteniment no anirem a la deriva". I, per acabar: "La meua pena em redobla aquests moments finals, els meus ulls em fan canal, i vos esper a Sa Pobla".

Moltes gràcies.

(*Llargos aplaudiments*)

I16) Pregunta RGE núm. 3704/20, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a coneixement dels casos de prostitució i abusos sexuals a menors.

EL SR. PRESIDENT:

Setzena pregunta, RGE núm. 3704/20, relativa a coneixement dels casos de prostitució i abusos sexuals a menors, que formula el diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores diputados, prensa e invitados. Sra. Armengol, ya sé que le dan asco mis preguntas, me lo dijo la semana pasada; le recomiendo que se tome algún medicamento contra los vómitos y las náuseas...

(*Remor de veus*)

... porque le voy a volver a preguntar sobre el caso que usted y su gobierno de ultrazquierda intentan tapar.

La Sra. Santiago ha afirmado en comisión parlamentaria que los casos de prostitución y abusos sexuales a menores tutelados se remontan a 2010, cuando usted era presidenta del Consell de Mallorca. ¿Tuvo usted conocimiento de esos casos?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos. És una llàstima que no faci ni per aquest dia cas al que..., no li ho dic jo, sinó que li ho deia el Sr. Font, en base a un necessari control polític des del respecte i des de les bones paraules. No estaria malament qualque dia, encara que fos un dia en tota la legislatura.

(Alguns aplaudiments)

Supòs que vostè em demana i fa referència a les declaracions de la Sra. Consellera d'Afers Socials, que ha comparegut en diferents ocasions en aquest parlament, quan deia que devers l'any 2010 els tècnics varen advertir un augment significatiu dels casos d'explotació i abusos sexuals a menors, un augment de casos no només dels menors tutelats i no només de Mallorca, ni de les Balears, sinó generalitzat de tot Espanya. Això no és que només ho sabés la Sra. Santiago, ho sabien totes les persones responsables dels temes de menors i qualsevol personal inquieta en aquestes qüestions, i així ho sabem perquè l'any 2010 és quan el Govern d'Espanya fa públic l'anàlisi i el tercer pla d'acció contra l'explotació sexual infantil i l'adolescència, el tercer pla d'acció estatal es fa públic l'any 2010, el desembre de l'any 2010, i s'adverteix aquest gran increment dels casos d'explotació sexual i d'abús de menors, que passen el 2006 de 597 casos, al 2009, de 1.403 casos. Això és el que va dir la Sra. Santiago i això és el que sabien tots els tècnics de menors.

Molts gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Usted ha informado de lo que todos los ciudadanos saben que son protocolos e informes, pero realmente si usted tuvo conocimiento pues tampoco hizo nada.

Mire, fijese en este testimonio publicado de un trabajador social, "los menores tutelados por la administración, que son la mayoría inmigrantes o procedentes de familias desestructuradas, llegaban cada pocos días al centro con un teléfono móvil de última generación, zapatillas de deporte de muchísimos euros o ropa cara de marca. El modelo se reproducía de generación en generación, casi como una maldición, y sin embargo nadie hacía nada, nadie denunciaba

nada, nadie abría una investigación seria y todos los responsables políticos callaban".

¿Desde cuándo está sucediendo esto, Sra. Armengol? Y si usted lo sabía, ¿cómo es que hemos llegado hasta este punto? Y ahora que ya se sabe, ¿considera, sigue considerando que no hay responsables políticos?

Mire, a lo que estamos asistiendo es algo asombroso, yo creía que no se podía caer más bajo, pero es que este sábado aparece la Sra. Santiago, la consejera de Asuntos Sociales, que no ha asumido ninguna responsabilidad, manifestándose frente a los juzgados de Palma contra la justicia y la llama "justicia patriarcal", y tiene encima la desfachatez de hacerlo de la mano de esos colectivos feministas que no han movido ni un dedo, ni una protesta por el mayor escándalo de las menores tuteladas prostituidas.

Sra. Armengol, insisto, ¿desde cuando sabe que está sucediendo esto? O es que también va a hacer lo mismo que hacen esos colectivos, esas odiadoras subvencionadas, que es absolutamente nada ante este escándalo. Que triste debe ser, Sra. Armengol, no poder responderme a esta pregunta ni siquiera usted, que ya veo que los más desfavorecidos no le importan lo más mínimo.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Vostè continuï amb el to barroer i la mentida, jo continuaré amb les dades i amb la reflexió rigorosa. Ja li he explicat què deia...

(Alguns aplaudiments)

... el tercer pla nacional contra l'explotació infantil i li vull explicar què va passar des del 2007 al 2011, el segon pacte de progrés, i el que varem fer a partir de 2015.

Del 2007 al 2011 s'havia fet una feina tant des del Govern com des del Consell de Mallorca, es va elaborar el primer protocol interdisciplinari en casos de maltractament infantil, es crea la Unitat de Valoració d'Abús Sexual Infantil, es crea la Unitat de Tractament de l'Abús Sexual Infantil, es crea el Programa Atura't dirigit als menors agressors en violència sexual, es fa formació en explotació sexual i abusos a les entitats especialitzades. El 2011 ve a governar la dreta a aquesta comunitat autònoma, es practiquen tota una sèrie de retallades en temes socials i també en temes de menors. Quan Madrid, el Govern d'Espanya, els demana què han fet per complir el tercer pla sobre l'explotació infantil presenten el protocol que va fer l'esquerra, que vostè tant odia, l'any 2009, que era el primer protocol que es fa. Això és el que fa la dreta, res absolutament, res més.

Pressupost de l'IMAS per demostrar-ho, al 2011 passa a 135 milions d'euros, s'incrementa un 50% durant la legislatura on jo som presidenta del Consell de Mallorca; el 2010, 26 milions; el 2014, governa la dreta, 25 milions; el 2020, president el Sr. Ensenyat, 39..., presidenta la Sra. Cladera i abans el Sr. Ensenyat, 39,2 milions. Tornam els progressistes el 2015, i ja ho sap, el segon protocol, la formació dels professionals, el primer pla de tracta i vostès...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha acabat.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 4257/20, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a Decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge i l'emergència habitacional.

Dissetena pregunta, RGE núm. 4257/20, presentada en substitució de la RGE núm. 3707/20, relativa a Decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge i l'emergència habitacional, que formula el Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Diputades i diputats, bon dia, en especial al Sr. Font a qui enyoraré molt, el tenia aquí al costat i bé, he après molt al seu costat.

Sra. Armengol, al final ha vingut a les nostres, col·laboració publicoprivada per a la construcció d'habitatge de preus assequibles i d'habitatge social. El divendres en el Consell de Govern, el Govern que vostè presideix va enterrar la fracassada llei d'habitatge de la passada legislatura, una llei que havia d'actuar contra l'emergència habitacional.

¿Considera, Sra. Armengol, que amb el Decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge es donarà solució a l'emergència habitacional a les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARNS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. A veure, des de 2015 es fa política d'habitatge en aquesta comunitat autònoma i una de les eines importants, sense dubte, és la

primera llei d'habitatge. Arran d'això i a tenir política d'habitatge públic i tenir un pla d'habitatge, tiram endavant aquest decret llei d'habitatge que, Sr. Pérez-Ribas, no és cap sorpresa, no és que venguem a les seves, jo en el discurs d'investidura, si no repassi'l vostè, veurà que vaig dir, en sis mesos presentarem un pla de xoc en mesures d'habitatge, i és el que hem presentat i continuarem presentant altres mesures perquè desgraciadament, efectivament, Sr. Pérez-Ribas, tenim un problema d'habitatge en aquesta comunitat autònoma i encara hi ha molta gent que no hi pot accedir. Per això, hem presentat totes aquestes mesures d'habitatge.

Quan vostè em demana de les situacions d'emergència li diré algunes que crec que són importants. Gràcies a aquest decret llei els grans tenidors estaran obligats a oferir lloguer social abans d'iniciar qualsevol procés de desnonament, és una mesura important. Es crea una mesa interinstitucional de vulnerabilitat en matèria d'habitatge per poder front a les demandes urgents entre les diferents institucions, quan una persona necessita un habitatge i és molt vulnerable i el necessita de forma ràpida. Se cedeixen un nombre d'habitatges de l'IBAVI a la Conselleria de Serveis Socials per atendre situacions d'emergència. I es fa especial incidència en la construcció d'HPO dotacionals, és a dir, destinades a col·lectius especialment vulnerables com poden ser els joves o com pot ser la gent gran.

Per tant, sí, reforçam la política d'habitatge que començarem la passada legislatura, la reforçam amb mesures urgents i li repetesco que no seran les úniques d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Sra. Armengol, em diu que cinc anys de polítiques d'habitatge, bé, han estat cinc anys de promeses, de farem, però realment hem passat la seva legislatura perduda en matèria d'habitatge després del fracàs de la seva llei d'habitatge que no ha proporcionat habitatge a la gent que la requeria; després del seu fracàs de la seva llei d'urbanisme que no ha redefinit el model d'habitatges en el futur, que ni tan sols ha reduït els terminis escandalosos en concessió de llicències d'obres.

Ara, ara fan un decret de mesures urgents quan fa anys que necessitam en aquestes illes mesures urgents en matèria d'habitatge, una comunitat autònoma que creix en població i en creixement de preus. Ja tenim el rècord que tenim els preus més alts de tot Espanya en segona mà. Han estat molts anys, cinc anys, de càstig a joves sense construcció d'habitatge assequible. On són els 1.000 habitatges dels grans tenidors?

On són els projectes dels 1.600 habitatges que es varen comprometre a lliurar aquesta legislatura? Perquè si realment els vol construir les decisions s'han de prendre ara. I per poder construir aquests 1.600 habitatges requerirà la col·laboració publicoprivada que ha de ser consensuada principalment amb el sector, no amb els seus socis populistes, perquè vostè sap que si l'empresa privada no té un benefici raonable deixarà desertes les convocatòries d'oferta de cessió de sòl públic.

No faci mesures populistes, sancionadores, intervencionistes que no tendran impacte davant de la falta d'habitatge assequible, al contrari, aquesta inseguretat jurídica evitarà que es posin habitatges al mercat. Sigui valenta encara que enfadi els seus socis, sigui valenta i deixi de donar l'esquena a famílies de classe mitjana que cerquen habitatge digne assequible. Faci feina amb el sector immobiliari. No ens podem permetre una altra legislatura del pacte de retrocés...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, el seu temps s'ha acabat.

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. De retrocés en matèria d'habitatge en absolut, Sr. Pérez-Ribas. Em diu, han de prendre les decisions; és que les decisions estan preses i estan aprovades, Sr. Pérez-Ribas, està aprovada la Llei d'habitatge, està aprovat el Pla d'habitatge, està aprovat el pressupost per a l'any 2020 amb l'aportació major en política d'habitatge de la història d'aquestes illes, 40 milions d'euros. En aquest any 2020 tendrem 600 habitatges de protecció oficial en construcció. Jo vaig heretar un parc de 1.800.

Hem fet una cosa important, ja no caducarà mai un habitatge de protecció oficial en aquesta comunitat autònoma, jo no només durarà trenta anys, ja no estarà lliure l'especulació urbanística. Des que nosaltres hi som un habitatge de protecció oficial que construïm amb doblers públics ho serà sempre i sempre en règim de lloguer social per a les famílies que més ho necessiten.

(Algunes aplaudiments)

Sr. Pérez-Ribas, li he dit, hi ha mesures per a l'emergència habitacional, hi ha mesures per a les persones amb més vulnerabilitat, també hi ha mesures per a les persones que no poden accedir al lloguer social perquè tenen una renda més alta, però no poden accedir al lloguer de mercat. Per això, feim evidentment la intervenció amb la part privada, per poder fer habitatges de protecció oficial a preu taxat i perquè puguin respondre a moltíssima gent que necessita les polítiques d'habitatge; són una prioritat del meu govern i ho estam demostrant amb el que és més important, amb el pressupost i amb l'acció directa. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.18) Pregunta RGE núm. 3716/20, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política d'habitatge.

Divuitena pregunta, RGE núm. 3716/20, relativa a política d'habitatge, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, han passat cinc anys des que vostè és presidenta, i un dels temes més greus que tenim en aqueixa comunitat autònoma és l'accés a l'habitatge, un problema que va començar a finals de 2015 i que no ha fet més que incrementar-se des que vostè governa; efectivament, a partir de finals de 2015, li ho record, i veig que es riu de tots els problemes que han passat de llavors ençà.

Jo li deman: vostè creu que la seva política d'habitatge dona resposta a la problemàtica existent, de ver ho creu?

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Resulta que en el moment de màxima crisi econòmica, on hi havia els moments de més vulnerabilitat i els moments de més desigualtat i de més pobresa, la gent tenia tothom habitatge, Sr. Company. En quin món vivia?, en quin món vivia quan vostè era el conseller d'Habitatge d'aquesta comunitat autònoma?

La política d'habitatge públic, no els problemes, les solucions al problema d'habitatge públic comencen, sí, l'any 2015, amb un govern progressista en aquesta comunitat autònoma, que afronta el problema, que tira endavant polítiques clares de promocions d'habitatge públic, que tira endavant habitatge de protecció oficial, que tira endavant una llei d'habitatge, que dona ajudes al lloguer, hem augmentat un 50%. Vostè quan era conseller 785 famílies accedien als doblers de lloguer de l'habitatge; ara, 3.000. Sap què feia, vostè, Sr. Company?, tornava els doblers a Madrid, això és la seva política.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo el que feia era pagar els 40 milions d'euros que vostè em va deixar pendents de pagar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Això feia. Però miri..., miri, anem per feina, Sra. Armengol, perquè a vostè li va bé tota la resta i embullar fil. Les Illes varen liderar l'apujada de preu de l'habitatge a l'Estat l'any 2019 amb un augment del 6,7%. *“Los ciudadanos de Baleares necesitan 16,4 años de sueldo para pagar una vivienda, 9 años más que la medida estatal”*; això amb vostè, eh?, ha passat. *“Baleares es el segundo puesto de los alquileres más caros de España”*.

Sra. Armengol, amb tot això vostè hauria de reconèixer que en matèria d'habitatge ha fracassat. Vostè és la que ha posat en marxa mesures d'improvissació total, de propaganda i de titulars, però sense cap pla consistent, i sobretot sense cap resultat ni un. Vostè s'ha plantat en una legislatura en zero, zero!, no n'ha feta ni una, tenint 4.000 milions d'euros més i no havent de pagar tot el que vàrem haver de pagar nosaltres.

(Alguns aplaudiments)

Miri, Sra. Armengol, vostè ha fracassat, i les 25 mesures que té jo només li llegiré, dels diaris mateixos, el que diuen els sectors afectats. Li diuen: *“Son medidas claramente insuficientes para solventar el problema de acceso a una vivienda actualmente en Baleares”*; li diuen: *“La colaboración público-privada de la que desde el ejecutivo de Francina Armengol se hace gala es en realidad inexistente”*; li diuen -alerta amb aquesta, eh?-, diu: *“Todas estas medidas suponen una gota en el mar y no benefician a la inmensa mayoría de los ciudadanos de Baleares, especialmente a los de rentas medias y rentas medias-bajas”*; li diuen: *“Ninguna de las dos personas que hablan creen que el plan va a tener un impacto significativo sobre el valor de las viviendas”*.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sra. Armengol, li estan dient que no va bé, i vostè sap què ha de fer, posar més habitatges en el mercat -això li vàrem dir nosaltres- posar més habitatges en el mercat i facilitar el finançament. Jo li deman, amb tot això li deman que facem un pacte i aconseguim millorar les coses.

I si m'ho permet el president, perquè se n'ha anat Jaume Font, almenys crec que també havíem improvisat una glosa ara en un moment. *“Diu en Jaume Font que tots ens hauríem d'entendre, que el consens de què tant xerra la presidenta s'hauria de practicar dins el nostre món; deixi així, per tant, que el Sr. Font parteixi tranquil i radiant, i que aquest decret*

lleí d'habitatge aprovat per llei es vagi tramitant. La gent de les Illes Balears li ho agrairan”.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Company. Intentarem acordar, sens dubte, sempre totes les propostes que vostè faci en positiu nosaltres les agafarem; ara, li he de reconèixer que s'ha de tenir valor per venir aquí a parlar de política d'habitatge vostè, Sr. Company, que té l'herència que té i que els seus resultats són els que són en aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

Jo li ho repetiré: vostè ens va deixar menys dos habitatges de protecció oficial, no pel cas que deia i que després li explicaré, perquè vostè va convertir dos habitatges de protecció oficial en un magatzem. Nosaltres en aquest any construïrem 600 habitatges de protecció oficial. Això són les dades i les realitats.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Vostè, en l'època que era conseller d'Habitatge, va ser l'únic govern que va llevar totes les deduccions fiscals per ajuda als ciutadans més vulnerables per poder adquirir un habitatge.

(Més remor de veus i més aplaudiments)

Entram a governar el 2015..., i nosaltres posam totes les deduccions fiscals que vostè havia llevat més unes quantes més, i ara ens presenta una PNL per defensar les deduccions fiscals, Sr. Company. Quina credibilitat té vostè en política d'habitatge? Zero...

(Més remor de veus)

... Sr. Company, zero.

Després em diu que nosaltres..., o diu ahir... veig que ja no s'ha atrevit, avui veig que ja no s'ha atrevit, ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... que teníem un projecte o tenia un projecte el Govern del pacte de progrés per a especulació urbanística, Sr. Company. Vostè és un líder, un campió en contra de la política d'habitatge públic; no ens deixa ni un projecte fet, però és que a més els pocs solars per poder fer habitatge de protecció oficial vostè els ven, davant la mar. I per què els ven, Sr. Company?, amb un discurs absolutament classista, perquè diu que davant la mar segons qui no hi pot viure; no és vera, Sr. Company? Aquesta és la seva actitud davant l'habitatge de protecció oficial.

(Alguns aplaudiments)

Lanostre actitud..., la nostra actitud és que tothom, tothom en aquestes illes es mereix un habitatge digne. Sabem que queda molt per fer, però hi continuarem treballant intensament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 7685/19, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria universitària.

Passam al segon punt de l'ordre del dia...

(Remor de veus)

... que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 7685/19... del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria universitària.

Correspon, en primer lloc, la intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. March. Senyores i senyors diputats, avui des del Grup Parlamentari Popular li demanam per la política universitària, després de cinc anys de responsabilitat seva i un any, quasi, de la nova legislatura, i després de les darreres xifres publicades aquest mateix cap de setmana sobre, per exemple, la taxa d'escolarització universitària, el percentatge de població de 18 a 24 anys respecte de la població total d'aquesta edat que és a la Universitat.

Conforme a la informació del Ministeri d'Universitats per a l'any 2018, o el curs 2018-2019, la taxa balear és de 10,9%, la més baixa d'Espanya; tres vegades menor que la mitjana estatal, que és de 32,1%; i està separada amb més de 2 punts

del següent a la llista, amb un 12,9%, i això, Sr. Conseller, és responsabilitat seva. Madrid, per exemple, té un 48%, o Castella-Lleó un 40%, res a veure amb Balears.

Això també està relacionat amb una altra dada, l'abandonament escolar, que és superior a les incorporacions a la formació professional i a la Universitat. Aproximadament un 20% dels joves de les Illes Balears no tenen ni titulació secundària obligatòria, ni tenen estudis ni estan fent cap formació un 25% de joves, i això, també, Sr. March, és responsabilitat seva. Altres dades: 1 de cada 4 universitaris de Balears abandona al seu primer any, un 24,8%, quan la mitjana nacional és de 21,5%, i això és responsabilitat seva. També som la primera comunitat on més joves indecisos canvien d'estudis en el primer grau universitari, un 11,5%, quan la mitjana estatal és de 8,2%, i això, Sr. March, és responsabilitat seva. I som la comunitat on més joves, dels pocs o dels manco que estudien post obligatòria, se'n van a estudiar a fora de la seva comunitat, un 54% de joves, i tot això, Sr. March, és responsabilitat seva.

Tot i això, la Universitat de les Illes Balears es troba a un lloc capdavanter en qualitat docent i en recerca i això és gràcies a l'esforç del personal que s'hi dedica en cos i ànima per consolidar la institució i que pugui continuar dins un nivell adequat en formació i en recerca. No és evidentment gràcies al seu esforç inversor, ni a la seva implicació personal o professional. De fet, segons els darrers informes econòmics, estan en el darrer lloc en inversió pública per comunitats autònomes.

Miri, la transferència nominativa general que fa vostè a la Universitat per a estudiant és de 5.943 euros, la mitjana espanyola és de 7.157 euros, una diferència de 1.214 euros. La transferència nominativa corrent, la ingressada pel Govern de les Illes Balears és de 5.133, quan la mitjana espanyola és de 5.786, és a dir una diferència de 653 euros. El nivell de les taxes i preus públics és de 1.404 euros, quant la mitjana nacional és de 1.988 euros i la inversió en R+D+I en percentatge del PIB de la comunitat és de 0,38% a Balears, quan la mitjana és d'1,2% en relació amb el PIB. Com li deia, Sr. Conseller, tot i això, l'esforç universitari es situa en el cinquè grup en docència i investigació, superior a la mitjana, segons el rànquing del BBVA i de l'IDIE el 2018. I estam en la posició 560, la quinzena d'Espanya, en el Rànquing de Shanghai.

Què està passant Sr. Conseller?, quina és la prioritat que tenen vostès en els estudis post-obligatoris?, quina prioritat li donen a la Universitat de les Illes Balears? De què serveixen les promeses del 5% d'inversió que havia de fer en matèria educativa?, o els 1.000 milions d'euros en pressupost? És ver que a la Universitat, especialment no està vostè implicat. Però gràcies al treball i a la capacitat d'esforç de les persones dedicades a la docència, a l'esforç de l'administració, de les persones dels serveis universitaris, de la investigació i a tota la gent que fa feina allà, la Universitat manté un bon nivell de qualitat i de rellevància.

Volem saber, Sr. March, en què consisteix el seu compromís amb la Universitat. La passada legislatura no va créixer en paral·lel a altres àrees de govern, és evident, únicament va seguir un camí d'increment d'inversió iniciat l'any 2014, com sap vostè, amb la recuperació del Partit Popular. Però vostè s'ha deixat dur evidentment per la inèrcia política, sense posar polítiques actives a la Universitat. No li deim nosaltres, li diu el rectorat, li diu la direcció de la Universitat que, a més, ens han donat un trasllat de peticions, peticions concretes que també li varen transmetre a vostè abans de les eleccions i nosaltres li demanam respostes clares i compromisos concrets.

Miri, la Universitat li demana, li fa quatre peticions bàsiques irrenunciables en inversió econòmica. Primer, assolir la mitjana de finançament de l'Estat espanyol pel que fa a la transferència nominativa per estudiant, quan ho pensa fer? Segon, cobrir les despeses de capítol 1 del pressupost a la transferència nominativa, quan ho pensa fer? Tercer, assolir una millora de la nominativa d'inversions que, com li dic, va començar l'any 2014, no és que ho digui el Partit Popular, ho diu el rector de la Universitat, quan ho pensa fer? Quart, assolir un increment significatiu en la inversió R+D+I, som els darrers d'Espanya amb un 0,38%, quan ho pensa fer?

Per altra banda una sèrie de necessitats a resoldre en el primer any de legislatura, que se li acaba, Sr. March. Àrea de personal docent investigador, millorar l'estructura de la plantilla actual fins assolir com objectiu inicial un 70% de professorat doctor a temps complet. Millorar les condicions retributives, incrementar el sou dels professors associats, l'import dels complements autonòmics i millorar les condicions laborals dels PDI (Personal Docent Investigador), quan ho pensa fer?

Àrea del personal d'administració i serveis, PAS, consolidar la implantació de la carrera professional, millorar la plantilla amb l'estabilització de personal temporal i dotació de places a les àrees més necessitades. Quan ho pensa fer, Sr. Conseller? Àrea d'estudiants, atenció i suport als estudiants amb necessitats especials. Enfortir l'atenció dels estudiants d'altres capacitats. Potenciar programes per a captació de futurs estudiants i el programa alumne-UIB, com element de lligam amb els graduats. Quan ho pensa fer. Sr. Conseller?

Política de docència, revisar el mapa de titulacions de grau màster i doctorat i en l'àmbit espanyol en general, la relació entre màsters i graus és de l'1,41, mentre que a la Universitat és de 0,92. Política d'R+D, insisteixen en la Llei de la ciència que, per cert, la Sra. Busquets ja es va fer la foto quan era la consellera responsable, la Sra. Vilaret també es va fer la foto quan va venir a donar comptes de la seva idoneïtat i vostè segurament es farà la foto, però de moment encara no tenim cap informació de la Llei de la ciència.

Política d'internacionalització, potenciar la participació en els programes de mobilitat de tot l'alumnat i incentivar les dobles titulacions internacionals de grau i postgrau.

Moltes preguntes, Sr. Conseller, a les quals vostè no ha donat cap resposta.

Infraestructures universitàries. Miri, fa cinc anys que el sentim a vostè i a la Sra. Armengol cada any, a inici de curs universitari a la Universitat, fent les mateixes promeses i deixar-les incomplides. La biblioteca nova, que havia de ser la biblioteca de referència de la comunitat autònoma, tal com preveu la Llei del sistema bibliotecari. Vaser una prioritat per a vostè l'any 2015, a finals de legislatura ja no era un tema prioritari va dir, tornarà passar el mateix?, torna ser ara una prioritat i ho deixarà de ser a finals de legislatura?

I la residència universitària, que té 97 places, que el curs 2018-2019 va tenir una llista d'espera de 174 sol·licitants, amb 78 renovacions de plaça, per la qual cosa és bastant difícil que puguin cobrir les noves incorporacions. En el curs 2019-2020 hi ha hagut 218 persones en llista d'espera, tot el que varen oferir l'any passat són converses i plans, tot el que tornen oferir enguany són converses i plans. La mateixa Sra. Vilaret, secretària autonòmica seva, que va comparèixer com li dic, per valorar la seva idoneïtat, no va saber donar resposta sobre terminis ni dades. I vostè ens donarà qualque resposta?

Nosaltres des del Partit Popular vàrem dur fa unes setmanes una iniciativa a comissió per solucionar aquest problema urgent, que va ser objecte d'esmenes dels mateixos grups que li donen suport. Quina resposta ens donarà vostè de tot això, Sr. Conseller?

Crec que són moltes dades, moltes preguntes que necessiten resposta, no necessiten plans, no necessiten projectes, no necessiten bones paraules, no necessiten explicacions autocomplaents per part del conseller d'Educació de fa cinc anys, ni pel conseller que se suposa que ha de donar un impuls a la política universitària des de fa un any a una nova legislatura, són polítiques, preguntes que requereixen una resposta perquè tot això, Sr. Conseller, és responsabilitat seva.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el conseller d'Educació, Universitat i Recerca.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA (Martí Xavier March i Cerdà):

Gràcies, Sr. President, diputats, diputades. Sra. Riera, gràcies per aquesta anàlisi tan clar, tan rigorós que ha fet de la política universitària, en què tots els problemes són meus i tots els beneficis són dels altres. La veritat, una anàlisi realment profund d'una persona que va encapçalar o va ser membre d'un govern que va fer de la Universitat un element de confrontació, de retallades i de manca de diàleg total i absolut. Moltes gràcies, Sra. Riera.

(Alguns aplaudiments)

Miri, el meu compromís amb la Universitat no és d'ara, és de l'any 76, per tant, lliçons seves de la Universitat ni una, Sra. Riera, ni una!, sobretot tenint en compte el seu currículum. Li posaré un parell de qüestions sobre les quals caldria fer una anàlisi rigorosa. Vostè de rigor en temes d'educació universitària, zero, Sra. Riera, zero. O vostè creu que tenim la taxa d'estudiants d'universitat més baixa per raó d'aquest conseller o d'aquest govern? Siguem seriosos, Sra. Riera, això és un problema social i econòmic d'aquesta comunitat autònoma, on el model econòmic no va afavorir aquesta qüestió, no ho dic jo, ho diuen experts i seria interessant que per raons purament sectàries, polítiques que vostè planteja, dona tota la (...) d'aquesta conselleria.

Escolti, nosaltres des que vàrem començar el 2015, la Universitat de les Illes Balears només ha crescut, a la passada legislatura vàrem créixer en pressupost un 33%, 19 milions d'euros. A mi m'agradaria si realment això no és voluntat política d'un govern per tirar endavant una universitat, que efectivament és capdavantera i és capdavantera per la feina dels seus investigadors i docents, però també per la confiança que hi té la conselleria, perquè això són realitats. Amb vostès ni tan sols el Sr. Bauzá podia anar a la Universitat per la confrontació que va fer amb la Universitat i amb el món educatiu, Sra. Riera. I vostè era un element clau d'aquell govern.

No només això, pensi que vàrem implantar els estudis de medicina. Miri, tots els estudis nous que hi ha a la Universitat des de què hi ha competències fonamentalment les ha fet el pacte de progrés. Quan era Damià Pons conseller d'Educació i jo director general d'Universitat, vàrem implantar 6 noves titulacions, i la passada legislatura la titulació de medicina. Quin és el seu balanç per posar noves titulacions? O creu vostè que incrementar el nombre d'estudiants es fa de l'aire del cel? Es fa posant noves titulacions.

Una altra qüestió, Sra. Riera, les taxes universitàries les ha baixades aquest govern i es troben per sota de la mitjana i això és un element d'equitat del sistema, Sra. Riera, un element d'equitat del sistema.

Hem retornat el complement d'excel·lència que vostès varen llevar, l'hem retornat. Vàrem començar la carrera professional que en aquests moments està aturada, sí, Sra. Riera, de passada està aturada, però la vàrem començar nosaltres, no vostès. I el complement d'excel·lència investigadora el varen llevar vostès, nosaltres el vàrem tornar posar.

I li vull recordar que el complement de docència, investigació i excel·lència no el va aprovar un govern del PP, el va aprovar un govern del pacte de progrés. Per tant, Sra. Riera, fets, fets i fets. Si comparem els fets de la legislatura en què vostè va tenir responsabilitats amb la meua és que no hi ha comparació, i les comparacions són odioses, Sra. Riera, no hi ha comparació de cap tipus.

Li podria dir moltes més coses, però miri, li diré quines són les línies generals de política universitària que volem dur a terme aquesta legislatura. Volem una política de continuïtat, efectivament, perquè no hi ha ruptures, hi ha continuïtat en les polítiques universitàries, i aquesta continuïtat es demostrarà amb fets.

Miri, en primer lloc, volem millorar el model de finançament universitari, vàrem estar a punt d'aprovar un model de finançament que no va ser possible per raons econòmiques; però aquest model té dues bases: per una part, necessitam uns costos, una continuïtat analítica per part de la UIB, volem transparència absoluta i, a partir d'aquí, un model de finançament que tenguí dos eixos, finançament bàsic i finançament per objectius. I treballam ara amb la Universitat per trobar el punt d'encontre entre la institució universitària i la Conselleria d'Educació, aquesta és la realitat, Sra. Riera, aquesta és la realitat.

Segon punt, nou mapa de titulacions. Li he dit: si vostè analitza el mapa de titulacions, sempre ha estat un pacte de progrés qui les ha posades en marxa, sempre, les més importants, les més significatives. Vostè fa comparacions sobre la transferència per estudiant, quan les comparacions no es poden fer en abstracte, s'han de fer en funció de titulacions. I sap com s'ha incrementat la transferència per estudiant a la Universitat de les Illes Balears la passada legislatura? 1.700 euros, Sra. Riera, 1.700 euros. I quan tenguem les dades oficials del ministeri, perquè vostè ha dit unes dades que són del 2016, Sra. Riera, ho ha de dir tot, ha dit les del 2016, no ha de mentir a la cambra, ens ha de dir realment quina és aquesta realitat, i vàrem incrementar 1.700 euros les taxes..., la transferència per estudiant a la passada legislatura.

I tenim un grup de treball per al tema de les noves titulacions, unes noves titulacions que hem de fer que siguin sostenibles econòmicament, Sra. Riera, i que responguin a les necessitats, i treballam en temes com farmàcia, activitat física de l'esport, dobles titulacions i màsters, fins i tot màsters de periodisme, màsters de professorat perquè necessitam que els nostres professors i mestres surtin millor preparats en tota una sèrie d'aspectes. Treballam i volem fer un estudi de necessitats realment amb el Consell Social per saber de cara al futur quines són les titulacions que necessitam.

I treballam en una millora de la formació del professorat d'una forma clara i absoluta, hem baixat el nombre de *numerus clausus* per estudiar mestre de primària o mestre d'infantil i primària; faran unes proves pilot per veure les habilitats de les persones que volen entrar a estudis de mestre i podria seguir, baixada, intentar ampliar de qualque manera... intentam que hi hagi mestres que siguin professors associats per millorar la pràctica i la formació competencial dels estudiants, etc.

Per tant, aquesta és una qüestió clara de la nostra política, acabam de posar les bases per a la construcció d'un interdepartamental que quasi també... quasi totes les infraestructures de la Universitat les ha fetes un pacte de progrés, Sra. Riera.

I tenim el tema de la residència, sí, el tema de la residència també és responsabilitat de la Universitat, no només és responsabilitat de la conselleria i parlem d'un moment on hi ha quatre qüestions en les quals ens hem de posar d'acord: primer de tot, si la residència la fem en el campus o la fem a ciutat; segon, un model de residència que hi ha o en trobam un altre; un model de finançament, si és imaginatiu, com deia la Sra. García a una pregunta, o realment amb doblers públics; i darrera qüestió, com es gestiona. Són quatre qüestions que no es poden resoldre dient *hágase*, i treballem en aquest sentit. Vostè també és del *hágase*, que realment en tenen pràctica.

(Remor de veus)

Segona línia de treball. La segona línia de treball passa per col·laborar amb el Ministeri d'Universitat, amb el qual la setmana varem tenir reunions per tal d'elaborar una nova llei d'universitats, un nou institut del professorat docent i també tot el que significa el tema de la baixada de taxes; volem una baixada de taxes, volem que hi hagi una homogeneïtat a nivell de l'Estat espanyol, però des de l'equitat, i volem que si nosaltres hi hem d'aportar sigui el Govern central qui també apporti per als temes de finançament.

I temes d'I+D, escolti, l'I+D durant la passada legislatura hem crescut. Suficient? No, Sra. Riera, però hem crescut. Es va aprovar la comissió interdepartamental on tot el Govern hi serà representat, per impulsar i coordinar les polítiques d'I+D, i estic convençut que aquesta serà una línia clau. Estam a punt..., estan acabant d'elaborar l'avantprojecte de llei de la ciència que hem hagut d'adaptar d'acord amb el nou govern que tenim en aquests moments, i d'aquí a un parell de mesos la llei de la ciència la presentarem aquí.

I tenim moltes convocatòries pendents d'I+D, escolti, tenim més de 4 milions d'impuls a l'excel·lència, o 4 milions per impulsar per a la demanda de talent, aquest és un tema clau. Treballam perquè el complex d'I+D del Parc Bit sigui una realitat enguany, perquè això serà una forma d'atreure talent i de posar la nostra societat i també la nostra universitat en una millora per donar resposta als reptes del segle XXI.

I també treballem amb el CSIC i amb Ministeri de Ciència per posar en marxa el pol marí que serà un element clau per impulsar els estudis mediambientals.

Sra. Riera, miri, comprenc que vostè és a l'oposició i que vostè ha de desgastar el Govern fins i tot dient mitges mentides o mitges veritats, la veritat és que des que som al Govern de les Illes Balears la Universitat ha crescut, i si ha crescut d'una forma clara també és a causa de l'impuls d'aquesta Conselleria d'Educació i de tot el Govern de les Illes Balears que fa diversos convenis de col·laboració perquè la Universitat sigui un element de referència. Si la Universitat de les Illes Balears no existís l'hauríem d'inventar de bell nou; tot el que ha aportat a la societat de les Illes Balears amb professionals, amb recerca, amb transferència és impagable. Tenim una societat realment millor gràcies també a la Universitat, gràcies també a la Universitat.

I li vull tornar dir, si vostè fa una anàlisi seriosa dels governs de pactes de progrés o pactes del Partit Popular en temes universitaris no hi ha comparació possible, Sra. Riera, ni en increment...

(Remor de veus)

..., -quan vostès parlin, Sr. Fuster, parlarà, ara em deixi parlar a mi que jo tenc l'ús de la paraula.

Per tant, són fets objectius, fets, fets, i si vol un dia ens podem veure i podem posar damunt la taula totes les dades que jo dic. Jo puc acceptar i estic convençut que necessitam un pacte universitari a nivell estatal, el necessitam, serà molt més fàcil el pacte universitari que el pacte educatiu, molt més fàcil; i esper que la llei d'universitats que va plantejar el Sr. Castells això sigui una realitat...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, tiene que ir terminando, por favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA (Martí Xavier March i Cerdà):

... -ara acabaré, Sra. Presidenta-, però li vull dir que nosaltres estam disposats aquí, a les Illes Balears, a arribar a un pacte amb tota l'oposició. Seran capaços vostès de passar de la crítica destructiva a una crítica constructiva d'aportacions?

Evidentment, nosaltres estam disposat a pactar, ho hem fet sempre i ho farem, però, sobretot, hem fet una política de diàleg amb la Universitat que vostès varen ser incapaços de fer.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Es el turno de réplica del grupo autor de la interpelación, tiene la palabra la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Conseller. Com sempre vostè, amb el seu to de superioritat moral, ve aquí a donar-nos lliçons a l'oposició, però, és clar, nosaltres li hem fet moltes preguntes concretes i vostè ha respost només amb ambigüitats. Jo li he donat moltes dades que vostè critica, amb ironia, però sap què passa?, aquestes dades surten del Consell de Govern de la Universitat i del rector de la Universitat, per tant, vostè no insulta aquí a l'oposició, vostè insulta directament el rector de la Universitat i el Consell de Direcció de la Universitat quan posa en dubte...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...-ara som jo que tenc l'ús de la paraula, Sr. Conseller, i vostè tindrà cinc minuts després.

Miri, fa cinc anys que vostè és responsable d'aquesta àrea i continua donant les culpes al Partit Popular i nosaltres pensam que la comunitat universitària es mereix més compromisos, més terminis, assumptió de responsabilitats i més serietat en la resposta a les seves demandes, perquè jo li he donat trasllat de moltes demandes, amb molt bon to, i vostè ha contestat amb aquesta superioritat moral, com li dic, de sempre.

Miri, si vostè està implicat des de l'any 1978, evidentment no s'ha notat.

Dobles titulacions, el Partit Popular, precisament, les va posar, perquè jo vaig ser vuit mesos a la Conselleria d'Educació i precisament vàrem posar en marxa titulacions i graus en matèria de turisme i en matèria d'administracions, cosa que vostè no ha fet. Fa tres anys que promet els mateixos estudis, Sr. Conseller, els mateixos estudis.

Sap què és això, Sr. Conseller? Una iniciativa del Partit Popular aprovada a la Comissió d'Educació del mes passat, on els seus grups parlamentaris varen donar suport i demanaren que continuï incrementant el finançament perquè la nostra Universitat estigui almanco per sobre de la mitjana nacional.

Una altra iniciativa, aprovada també pels seus grups que li donen suport: "instar el Govern que realitzi un estudi de demanda d'estudis universitaris a les nostres illes, d'acord amb les necessitats i noves realitats". Sap per què, Sr. Conseller? Perquè vostè no fa estudis de les demandes que tenen els nostres joves, perquè vostè no modernitza la Universitat i perquè vostè no dona resposta al que necessita la gent que vol estudiar. Per això som la comunitat autònoma que tenim les xifres més elevades d'abandonament, dels joves que se'n van a estudiar fora de la seva comunitat, dels joves que deixen la carrera el primer any de grau i canvien de grau i els joves que no saben que estudiar amb un 24% de joves que ni estudien ni es formen ni fan absolutament res, i tot això, Sr. Conseller, per molt que vulgui donar la culpa al Partit Popular, és responsabilitat seva, i ja li he dit des de fa cinc anys, cinc anys.

(Alguns aplaudiments)

Miri, Sr. Conseller, un altre tema, la biblioteca. Nosaltres vàrem presentar una proposta que es donàs una solució urgent a la residència perquè fa dos cursos que hi ha centenars d'estudiants que queden sense poder tenir una plaça a la residència per poder venir a aquesta universitat, d'aquells que sí decideixen quedar aquí, a la Universitat de les Illes Balears. I els grups que li donen a vostè suport varen presentar una iniciativa exactament igual a la nostra, a no, perdoni, exactament igual no, saben vostès que varen llevar "el termini del curs 2020-2021" perquè no es fien que vostè sigui capaç d'acomplir cap compromís dins cap termini concret.

(Alguns aplaudiments)

I per això vostè surt aquí a fer les mateixes propostes de sempre, a fer les mateixes reclamacions al Partit Popular sense donar cap resposta a la Universitat, sense donar cap resposta al seu Consell de Direcció, que li fa aquestes reclamacions, i sense donar cap resposta als seus estudiants.

Miri, jo li diré, gener del 2020, no és l'any 2016, el rector defineix clarament l'increment econòmic per al 2020 com a "modesto aumento", un 1,2% del pressupost, amb un pressupost de 5.000 milions d'euros en aquesta comunitat, ben enfora dels 3.000 milions d'euros que vàrem gestionar nosaltres.

"La presidenta del Consell Social de la Universitat expressa la seva preocupació per la contenció dels pressuposts. El conseller li lleva la paraula per dir-li com de be ho fan", això va ser la reunió i presentació de pressuposts que va fer vostè de la Universitat a principi d'enguany. Què li sembla, Sr. Conseller? Hi està d'acord, no hi està d'acord amb el que pensa el Consell de Direcció de la Universitat? No amb el que pensi aquesta humil diputada, amb el que pensa el Consell de Direcció, hi està d'acord?

Les darreres reclamacions: "No s'ha negociat amb la Universitat el pressupost per a l'any 2020, els han imposat". Què pensa, Sr. Conseller? Hi està d'acord, no hi està d'acord amb aquestes aportacions, aquestes reclamacions de la Universitat?

Miri, nosaltres no sabem què pensaran els seus companys d'Universitat des de l'any 1978, però ens ho podem imaginar; vostè s'ha acomodat a un despatx nou i deixi'm que gestionin d'aquella manera que gestionen els seus directors generals, i així ens va. Evidentment, vostè no és l'exemple de l'excel·lència que deia la Sra. Armengol o el Sr. Castells, vostè és l'exemple de l'autocomplaença en totes aquestes qüestions que la Universitat li reclama.

Nosaltres l'únic que li demanam és que doni qualque resposta a totes aquestes reclamacions que li fa la Universitat i sé cert que tots els joves estudiants, ja no el Partit Popular, sinó tots els joves estudiants d'aquestes illes li agrairan.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Riera. Es el turno de contraréplica del Conseller d'Educació, Universitat i Recerca, el Sr. Martí.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Riera. Miri, abans de res, jo no he insultat la Universitat, no he insultat el Sr. Rector, li demanaria que llevàs aquesta paraula, aquesta afirmació que

vostè ha fet aquí, jo ni tan sols l'he insultada a vostè; vostè té la pell molt fina quan jo li dic un parell de qüestions. Jo no he insultat ningú, ningú, no és el meu tarannà ni és la meua forma de ser, vostè sí que realment té un plantejament de la política que, gràcies a Déu, no el tenc; tenc una visió de la política totalment distinta de vostè.

Miri, vostè es fa càrrec i diu que parla en nom de la Universitat, jo, de veritat, crec que és la primera vegada que vostè diu que parla... a mi mai el rector ni el Consell de Direcció m'han dit que vostè parlava en nom de la Universitat, mai.

(Algunes rialles i remor de veus)

Més diré, pot ser, evidentment, que tinguin qualche desconfiança amb mi, però amb vostè segur que la tenen tota la desconfiança, Sra. Riera, tota la desconfiança en absolut.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Evidentment, quan un governa, si no vols pols no vagis a l'era, però jo amb la Universitat sí que tenc compromís real, Sra. Riera, -ja pot fer capades, ja pot fer totes les capades del món- però la veritat és la millora de la Universitat ha estat evident. O vostè creu que és la millora o el rànquing que hi ha de la Universitat és simplement només per la capacitat de la Universitat? El Govern també impulsa, confia en la Universitat i ha fet tot un esforç inversor d'una forma significativa i real, això són realitats.

Li he dit, 1.700 euros de diferència per estudiant, i això és una realitat. 19 milions la passada legislatura, Sra. Riera, 33% més. Això ha possibilitat consolidar qüestions de la plantilla de la Universitat, promocions com mai, han donat suport a qüestions de triennis dels associats que estava totalment i estan encara, hi ha una precarietat laboral que el ministre va dir que havíem d'abordar entre tots, i, per tant, la realitat de professorat que realment plantegen els pressuposts que hem fet fins ara és real, Sra. Riera.

I ha millorat tota la docència a la Universitat, les plantilles de la Universitat, les promocions, i això li podrien mostrar també, ho demani al Consell de Direcció de la Universitat amb el qual vostè té una relació tan directa; efectivament, dades, Sra. Riera, dades reals i no papers que realment no demostren aquesta realitat.

Les noves titulacions. Sra. Riera, posar una titulació no és fàcil, quantes titulacions va posar vostè? Les noves titulacions que pagam nosaltres, per cert,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -sí, sí, sí, ja sé que vostè va fer una barbaritat de coses en vuit mesos, un poc més i es carrega la Universitat i l'educació de les Illes Balears, això està clar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Nosaltres amb què estam compromesos? Nosaltres estam compromesos amb la millora real de la Universitat. Què enguany l'increment ha estat d'un 1,2? Sí, Sra. Riera, un 1,2. Amb vostès varen baixar, varen baixar el pressupost de la Universitat, sí, varen baixar, i molt, Sra. Riera; nosaltres estam compromesos no només amb incrementar sinó també amb un nou model de finançament que aprovarem de forma conjunta entre la Universitat i nosaltres. I ja ho veurà, Sra. Riera, i vostè ho ha de dir, és veritat.

Nosaltres treballam per a noves titulacions i vostè ho veurà, i haurà de dir que és una realitat. Sra. Riera, treballam per a la millora de la formació del professorat, i ho veurà i haurà de dir que ho plantejam. Haurà de veure que fem noves dobles titulacions, i ho veurà; que fem nous màsters, i ho veurà, Sra. Riera.

Sra. Riera, en quatre anys hem fet moltes coses i en seguirem fent, la realitat és aquesta, i no hi ha forma humana de fer la comparació.

Per tant, nosaltres treballam amb la Universitat.

I l'I+D, la realitat és que hem fet un salt qualitatiu a la passada legislatura que el seguirem fent, he dit que hi ha unes convocatòries d'I+D de talent i de dinamització universitària important, per valor gairebé de 9 milions d'euros, que serà enguany que ho començarem a fer, i això realment, Sra. Riera, tampoc no té comparació amb el que vostès feien.

Hem posat en marxa la Comissió interdepartamental de tot el Govern d'I+D i aprovarem la llei de la ciència, això són realitats, Sra. Riera. L'I+D farà un bot qualitatiu de forma significativa durant aquesta legislatura, perquè ho necessitam, perquè el model productiu de les Illes Balears que necessita (...) universitàries, també necessita d'aquest impuls de l'I+D, i això serà una realitat de forma clara.

Per tant, nosaltres col·laborarem amb el Ministeri d'Educació, amb el Ministeri d'Universitats per fer una nova llei d'universitats; col·laborarem amb el Ministeri de Ciència per impulsar l'I+D i col·laborarem amb la Universitat de les Illes Balears per millorar el seu finançament, les titulacions, la baixada de taxes universitàries i sobretot per fer d'aquesta universitat un orgull de tota la societat de les Illes Balears. Jo el tenc sempre l'orgull, Sra. Riera, vostè tal vegada l'ha descobert fa poc; jo li puc assegurar que la Universitat de les Illes és un grup de professionals que treballen i que necessiten de la comprensió, de la confiança del Govern, un govern l'atén, aquest l'atén la Universitat, amb vostès crec que tenia una desconfiança absoluta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 3594/20, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'autogovern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5716/19.

Pasamos al tercer punto del orden del día que corresponde al debate y votación de la moción RGE núm. 3594/20 del Grupo Parlamentario Mixto..., *Mixt*, relativa a l'autogovern de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5716/19.

Es el turno de intervención del Grupo Parlamentario Mixto, tiene la palabra el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Com veuen, a la moció subsegüent a la interpel·lació que vàrem debatre fa dos plens, ens hem centrat simplement en tres temes, això contrasta un poc amb la moció que vàrem debatre la setmana passada que en tenia 17 o 18, que també eren temes d'autogovern. Són diferents estratègies. Jo crec que quan plantegem 18 prioritats vol dir que no estem apuntant a cap i el nostre grup prefereix pocs objectius i poder-nos concentrar a aconseguir-los.

Per tant, nosaltres el que pretenem és posar a l'agenda política d'aquesta comunitat autònoma, i crec que amb el suport d'alguns o de la major part de grups parlamentaris de la Cambra, ho podrem aconseguir, posar -com deia- dins l'agenda política de les Illes Balears tres elements importants i a la vegada senzills per completar l'arquitectura institucional de les nostres illes.

El primer és fer passes per poder transferir la gestió dels recursos hídrics del Govern de les Illes Balears als consells insulars.

El segon, fer passes per definir el model de policia que creiem que és adequat per a les Illes Balears tenint en compte que l'Estatut d'Autonomia ens atribueix la competència per tenir aquest cos policial.

I en tercer lloc, plantejar a l'Estat les passes a fer perquè des de les Illes Balears puguem gestionar el nostre litoral.

Per tant, em sembla que són tres objectius, tres objectius que sotmetem al Parlament per compartir-los amb els altres grups parlamentaris, que ara creiem que és realista poder-se plantejar de cara a aquesta legislatura.

He d'agrair l'interès que han mostrat diversos grups en aquesta iniciativa amb les esmenes que hi han presentat. En primer lloc, el Partit Popular que ens ha presentat una esmena i en segon lloc el Grup Socialista, el Grup d'Unidas Podem i el Grup de MÉS per Mallorca que ens han presentat tres esmenes.

Pel que fa a la primera esmena, la del Partit Popular, Sr. Sagreras, jo no li acceptaré aquesta esmena per un motiu molt senzill que es diu: no passar l'arada davant dels bous. És a dir,

i, d'això, en vaig tenir ocasió en la interpel·lació de comentar-ho amb la Sra. Costa, és a dir, nosaltres el que volem és que algun dia es pugui prendre la decisió sobre transferir els recursos hídrics, no volem passar l'arada davant dels bous. Volem que hi hagi tots els informes tècnics, jurídics i econòmics necessaris per poder prendre la decisió perquè cada vegada que ens hem plantejat prendre aquesta decisió, com que és molt complexa, perquè, és clar, hem de parlar de quins mitjans personals, quines instal·lacions i quins mitjans econòmics transferim perquè els consells insulars puguin dur a terme d'una forma responsable una competència tan important com és la gestió dels recursos hídrics.

Per açò, crec que la seva esmena, amb la qual evidentment estic d'acord en el fons, posa d'alguna manera l'arada davant dels bous perquè ja es parla que es faci la transferència sense haver fet la passa prèvia necessària i que deu ser complicat, Sr. Sagreras perquè mai no s'ha fet, en tots aquests anys de vigència de l'Estatut no s'ha fet, que és tenir tots els informes que nosaltres sabem que són complexos de fer i, per tant, en això volem ser responsables, no volem fer demagògia i volem que aquests informes estiguin fets i estiguin ben fets i, per tant, hi hagi el temps adequat per dur-los a terme.

Pel que fa a les esmenes dels grups del Govern, en relació amb la primera, que fa referència al punt 1 som partidari d'acceptar-la perquè, miri, nosaltres tenim un acord d'investidura amb la Sra. Armengol conforme açò havia d'estar fet aquest mes de juny.

Per tant, jo ara em podria posar *estupendo* i dir: "escolti, vostès estan incomplint l'acord d'investidura", i d'alguna manera és així, però nosaltres el que volem no és fer espectacle, el que volem és avançar en la transferència d'aquesta competència i sabem que són uns informes difícils de fer. Per tant, vostès ens demanen que això estigui fet el primer trimestre de 2021?, doncs ho acceptam. Evidentment, vostès ja em coneixen a mi, saben perfectament que al primer trimestre de 2021 seré aquí demanant-los en quin estat estan aquests informes.

Simplement, Sra. Garrido, li proposaria afegir un petit aclariment perquè quedi clar què volem que estigui fet al primer trimestre de 2021, perquè tal com està redactada l'esmena sembla que és que la competència estigui ja transferida el 2021 i el que volem és que els informes estiguin llestos el 2021. Per tant, li proposaria que darrere de "consells insulars" afegíssim una coma i poséssim "de manera que estiguin llestos dins el primer trimestre de 2021", de manera que quedi clar que ens referim que el que volem que estigui fet el primer trimestre de 2021 són els informes per poder prendre la decisió i per poder reunir la Comissió Tècnica Interinsular. També li accepto que l'òrgan que ha d'estudiar-la és aquesta comissió Tècnica Interinsular.

Pel que fa a la segona esmena, crec que hem arribat a l'acord que la retirarien. Per tant, crec que és una bona notícia perquè l'únic que fem és demanar que es compleixi el que diu la llei.

I pel que fa a la tercera esmena crec que aclareix tècnicament alguns punts i no impugna per a res el fons de la nostra proposta i, per tant, també els acceptariem aquesta esmena.

I això és tot, espero el debat per... per fixar posició respecte de la resta de comentaris que vostès vulguin fer-me.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Es el turno de intervenció del Grupo Parlamentario Popular para defender la enmienda [RGE núm. 4356/20](#), tiene la palabra el Sr. Sagraeras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputades i diputats, Sr. Castells, crec que no enganam ningú, si jo avui a la tribuna li dic que vostè i jo estam molt enfora ideològicament, però a mi també m'agrada venir aquí i ser sincer.

Li vull reconèixer que vostè a diferència dels seus companys d'esquerres com per exemple de Podemos o de MÉS per Mallorca té una actitud diferent, sovint els veim que es deixen diluir o fins i tot diríem absorbir pel PSOE de manera tranquil·la, acoten el cap sempre davant la presidenta Armengol que a la vegada acota el cap sempre davant Pedro Sánchez i el PSOE, en canvi vostè de vegades, eh?, de vegades ve aquí i mostra una actitud bel·ligerant, sovint des del nostre escó podem comprovar que es queda mosquejat davant les respostes, a vegades evasives de la presidenta Armengol a les seves preguntes i també amb una actitud diferent de vegades presenten propostes que tenen un cert contingut, i la d'avui n'és, n'és una independentment del vot que després tinguem la resta dels partits polítics perquè evidentment tenim un posicionament.

Vostè presenta tres iniciatives bastant diferents dins una mateixa iniciativa. Jo ja li anuncio el nostre vot, votarem a favor d'acostar la competència de costes, no podem votar a favor de la policia autonòmica i, com vostè explicava, hem presentat una esmena que la defensaré al final de la meua intervenció quant a recursos hídrics.

Sobre la competència de costes, des del Partit Popular creim que s'ha fet evident sobretot durant les darreres setmanes, sobretot arran del que ha passat amb el temporal Glòria la ineficiència i jo diria que la irresponsabilitat i també la poca vergonya del president de l'Estat quant a sensibilitat amb la gent de les Illes Balears. Crec que això de per si justificaria acostar les competències a veure si els dirigents de les Illes Balears podrien tenir unes tramitacions més sensibles, però també més ràpides davant les problemàtiques que afecten costes, que a la vegada afecten també el motor econòmic més important de les Illes Balears que és el turisme.

El que ha fet el president Sánchez que va venir a fer una volta en helicòpter i quan va baixar no hi ha pensat pus, ni ajudes, ni tramitacions ni cap euro. A Mallorca en deim riure's del ball i del sonador i jo crec que a Menorca en diuen fum de formatjada perquè m'ho han explicat els seus companys abans d'entrar.

Tenen els batlles indignats, tenen els veïnats dels pobles afectats indignats i per tant, nosaltres votarem a favor d'acostar aquesta competència amb l'objectiu que es tramiti de manera més àgil i més sensible per part dels governants de les Illes.

Policia autonòmica, vull recordar als diputats que les primeres passes per a una millor coordinació de les policies locals les va dur a terme el Govern el Partit Popular ja fa molt de temps, però també ens quedam estupefactes, per exemple avui quan hem llegit que dirigents polítics que donen suport al Govern aposten per crear una policia autonòmica perquè és una eina per fer país. No, les policies són unes eines per servir als ciutadans i per donar seguretat als ciutadans, en aquest cas, de les Illes Balears.

Tenim un precedent pròxim que no convida a l'optimisme quant a les policies autonòmiques, i és que dirigents de la comunitat autònoma de veïnat, de Catalunya, han emprat la policia autonòmica com una eina per intentar aconseguir la independència. Jo crec que tenim altres problemàtiques a les policies que s'han de gestionar molt abans de plantejar aconseguir una policia autonòmica.

La consellera Cladera, que ara és presidenta del consell, va crear una llei que només ha dut problemes. Jo he estat batlle d'un ajuntament i aquests problemes derivats de la llei els patim la majoria d'ajuntaments, i és que no podem cobrir les places de policies locals perquè l'EBAP no fa els cursos necessaris i suficients, com també explicava el meu company a les preguntes parlamentàries.

En darrer terme, quant als recursos hídrics. Jo li agrairia, Sr. Castells, que vostè es replantegi votar a favor de la nostra esmena, precisament perquè creim que la nostra és política, va més enllà i compleix l'objectiu que es vol assolir, i és que les competències de recursos hídrics les gestionin els consells insulars. Li augur que si no ho fan així i aproven el redactat o l'esmena del PSOE al final continuaran embullant, continuaran embullant, que és el que li sol fer la presidenta a les preguntes parlamentàries, i no arribaran a complir cap objectiu. La presidenta sempre parla de federalisme interior, però no el practica mai. Recordi això, Sr. Castells, i plantegi's aprovar la nostra esmena.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sagraeras. Es el turno de intervenció de los grupos parlamentarios que han presentado

conjuntament las enmiendas RGE núm. 4359, 4360 y 4361/20.

Es el turno de palabra del Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra la Sra. Cabrera, Garrido, perdón.

(Algunes rialles i se sent una veu de fons que diu: "¿dónde se te ha ido la cabeza?")

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

¿Dónde se me ha ido la cabeza? Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sr. Sagreras, aquest posat d'infant fatal no li pega, cregui'm. És a dir, aquest primer minut de la seva intervenció se'l hagués pogut estalviar perfectament. Vostè és molt millor del que intenta fer veure.

L'arquitectura institucional de les nostres illes és complexa, sobretot si la comparem amb altres regions d'Espanya. El fet insular també pren especial rellevància en com entre tots hem decidit què volem que siguin les Illes Balears. El que vàrem decidir amb l'Estatut d'Autonomia de 2017 va ser que Balears ha de tenir més poder de decisió davant del Govern d'Estat i que al mateix temps els consells insulars han de tenir més poder de decisió front el Govern de les Illes Balears. Per això, el títol III i el capítol IV del títol IV del nostre Estatut d'Autonomia configuren l'estructura competencial i l'aprofundiment en l'autogovern, tant del Govern de les Illes com dels consells insulars. Es marquen les competències que són necessàries per aprofundir en el poder de decisió sobre aquells temes que afecten les Illes i que necessitem per avançar com a societat.

Apartir d'aquí, les aspiracions de cada un dels governs dels consells i de la comunitat autònoma han entès aquest marc estatutari de distinta manera. El Govern del PP del Sr. Bauzá, acompanyat de tots els consells insulars, varen optar per deixar de banda el desenvolupament estatutari amb aquella famosa frase de Maria Salom d'"anam a aturar màquines". Per una altra banda, els governs tant de Xisco Antich com de Francina Armengol han optat per desenvolupar l'entramat competencial autòmic i insular i fer-ho de manera dialogada, tant amb consells com amb l'Estat.

Avui es planteja un doble debat en forma d'unes competències concretes, però que bé es podrien aplicar a moltes d'altres. Vull fer notar un fet rellevant, tant pel que fa a les competències que demanam per al Govern com també per les que demanam per als consells no són competències pròpies que l'Estatut atorgui a govern ni a consells sinó que demanam el traspàs de la funció executiva, fet que per a nosaltres és el reflex de l'ambició que tenim per desenvolupar tant una major autonomia front a l'Estat com un major desenvolupament del federalisme interior amb els consells insulars. Sí, Sr. Sagreras, federalisme interior amb els consells insulars.

Així, amb aquestes consideracions hem presentat tres esmenes, la segona la retirem, com bé deia el Sr. Castells, la 4360/2020, perquè entenem que pel que fa a la policia

autònoma tots compartim el fet que necessitem un cos propi de seguretat, una altra cosa serà el moment en què es pugui fer, per tant, veurem l'informe que ens faci el PIB i també que es faci públic, que sobretot crec que és el que cerca aquesta proposta que vostè ens fa.

En relació amb les funcions executives de la competència sobre el domini marítimoterrestre aquesta és bàsica per a una comunitat illenca com la nostra. En aquest moment quatre administracions tenen competències d'una manera o d'una altra sobre el nostre litoral: ajuntaments, consells, govern i també l'Estat. Aquest fet, juntament amb la complexitat de la matèria, fa que sigui molt més aconsellable una gestió molt més propera. Un dels darrers exemples que hem tengut sobre aquesta necessitat ha estat la tempesta Glòria. Per tant, instam el Govern a continuar amb les passes donades l'anterior legislatura en la reclamació d'aquesta competència i que ara, amb el nou govern d'Espanya, ens ofereix una nova oportunitat de negociació.

Finalment, pel que fa al traspàs de la funció executiva en recursos hídrics als consells insulars, amb la nostra esmena proposam que s'elaborin els informes dins el primer trimestre de 2021. No entenem que sigui un termini exagerat perquè la complexitat, i vostè hi feia referència, la complexitat de la competència així fa que es pugui o farà que es puguin posar a treballar les distintes conselleries que estiguin implicades en aquest assumpte d'una manera concreta; pensam que també tenim el període estival que ens farà aturar una mica en aquest sentit. Per tant, les conselleries podran elaborar els informes, però al mateix temps donam un temps als consells insulars que a la darrera conferència de presidents es varen comprometre a consultar aquest assumpte de la transferència de recursos hídrics amb els ajuntaments de cada una de les Illes. Entengui que Mallorca és molt més complexa que Menorca i Eivissa, perquè aquí a Mallorca tenim 52 ajuntaments, per tant, poder arribar a aquest acord serà una mica més difícil. S'han de fer aquestes consultes perquè és important que, com vostè deia a la seva interpel·lació, la transferència de les competències no torni a ser, no torni a quedar coixa i que un consell la vulgui i els altres no. Necessitam que sigui una cosa unànime i sobretot aquesta competència tan important per a les nostres illes. Per tant, entenem que aquest termini és adient.

Ja per acabar, pel que fa a l'esmena del Partit Popular, per ser una mica diplomàtica, dir-los que són totalment incoherents. Jo, que el Partit Popular, que durant la legislatura del Sr. Bauzá va fer una única transferència a un únic consell de promoció turística a corre-cuita en el darrer moment de la legislatura per quedar bé, ara ens digui que enguany hem d'haver transferit recursos hídrics amb la complexitat d'aquesta competència -diu això la seva esmena, llegeixi-la, Sr. Costa, és el que diu, jo he llegit exactament això- amb la complexitat, que vostès saben perfectament com funciona tant en terminis com la comissió, és totalment irrealitzable. Per tant, li dic, per ser diplomàtica, que com a mínim és incoherent, el seu model de comunitat autònoma és totalment obsolet i centralitzador.

Per tant, per què plantegen aquesta esmena?, quin és el motiu de plantejar aquesta esmena? Ho saben perfectament, no és constructiu, és destructiu, com sempre. Per tant, entendran que...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, hauria d'anar acabant.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... no podem donar suport a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Garrido. Té la paraula pel Grup Parlamentari Unidas Podemos el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Bon dia a tothom. Estamos de acuerdo con la moción presentada por el Grupo Mixto en líneas generales, si bien nos gustaría hacer unas precisiones que comentamos a continuación.

En relación con el punto 1, *de gestió de recursos hídrics als consells insulars*, estamos de acuerdo que es necesario evaluar mediante los informes pertinentes el momento en el que se encuentra el estado de los recursos hídricos en las Baleares en lo que se refiere tanto a aspectos técnicos como de gestión o financieros para determinar el alcance del traspaso de competencias a los consejos insulares.

No obstante, en el momento actual se está produciendo la revisión del tercer ciclo del Plan hidrológico de la enmarcación geográfica de las Baleares y según la directora general de Recursos Hídricos ese traspaso no está suficientemente maduro para efectuarlo. Esto nos hace pensar en un traspaso gradual de estas competencias. En este sentido, también hace unos días la Conselleria de Medi Ambient i Territori del Govern balear ha ofrecido formalmente a los consejos de Ibiza y Menorca la transferencia de las competencias en depuración de aguas, indicando incluso que ese traspaso podía hacerse efectivo este mismo mes... este próximo mes de octubre, que es cuando finalizan los convenios suscritos por parte de ABAQUA con los distintos ayuntamientos.

La depuración de aguas es, recordemos, competencia municipal asumida en su momento por la comunidad debido a la carga que suponía para los ayuntamientos. La cuestión que se plantea ahora es saber si ésta se recuperaría, esta recuperación vendría acompañada de financiación o no, y si los consejos tienen posibilidad de asumir los gastos que

puedan garantizar el buen funcionamiento de estas infraestructuras.

El ciclo del agua, como sabemos, abarca una gestión compleja que va desde el control del estado de las masas de agua; la limpieza, adecuación y mejora de diversos tramos de los torrentes en suelo rústico; la revisión del Plan de gestión de riesgos de inundación; saneamiento, depuración de aguas; recogida y análisis de muestras de las estaciones de depuración, o el seguimiento de estado de las aguas subterráneas. Todo lo anteriormente comentado supone conocer el estado concreto de cada uno de estos elementos de gestión.

Por ello nos parece adecuada la propuesta *del Grup Mixt d'encomanar els informes jurídics, econòmics i tècnics necessaris per avaluar les condicions per traspasar la gestió dels recursos hídrics als consells insulars*, propuesta que desde las formaciones políticas que dan apoyo al Gobierno hemos enmendado ligeramente, y esperamos que se acepte.

Como apunte final a este punto nos hubiera gustado que se hubiera hecho mención en este punto a la que entendemos necesaria internalización de los servicios de distribución y saneamiento de agua, es decir, la gestión pública del agua, que es un bien público que a nuestro entender no debiera en ningún caso someterse a las leyes del mercado.

En relación con el punto 2 entendemos que en la propuesta se enfoca la puesta al día de lo que indica el Estatuto de Autonomía, que en su artículo 33 indica que es competencia de las Illes Balears la creación y la organización de un cuerpo de policía propio en el marco de la legislación estatal, recogido asimismo en el punto 1 de la disposición adicional segunda de la Ley 11/2017, de modificación de la Ley de coordinación de policía local, citada también por ustedes. Obviamente estamos de acuerdo con lo enunciado en el Estatuto de Autonomía, entendiendo siempre como algo indispensable la necesaria colaboración con el Gobierno central en materia de seguridad.

En relación con el punto 3 entendemos que es necesario desarrollar el artículo 33.17 del Estatuto de Autonomía, que indica la gestión del dominio público marítimo-terrestre respetando el régimen general del dominio público, especialmente en lo que se refiere a la concesión de autorizaciones, la ejecución de obras y actuaciones en el litoral que no sean de interés general; la policía administrativa en la zona de dominio público marítimo-terrestre y las concesiones y también los amarres, amarres, sí.

Apoyamos por tanto, como no puede ser de otra manera, esta petición, cuyo objetivo es dar cumplimiento a lo escrito en el Estatuto. Hay que recalcar aquí, no obstante, la necesaria colaboración con el Gobierno central para mantener la unidad de criterios en la gestión del litoral, que requiere de una visión global y compartida, dada la grave situación general de las costas debida al cambio climático. Los efectos devastadores de los últimos fenómenos meteorológicos nos muestran esa

necesidad de reforzar esa (...) para darle respuestas conjuntas de acuerdo a las dinámicas naturales del litoral. Aprovechamos también esta intervención para que el anuncio hecho por la ministra de Transición Ecológica en el sentido de modificar o transformar o reformar la Ley de costas sea llevado a cabo, una necesaria reforma que esperemos que en su día apoyemos desde aquí por la necesidad que tiene, y sobre todo eliminando aquella reforma nefasta del Partido Popular de 2013, que nos llevó a una situación complicada en el litoral en general.

Hemos presentado, como ya se ha explicado desde el Grupo Socialista, también en este punto una enmienda que refuerza su propuesta y que esperamos que sea aceptada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, diputats i diputades. Diumenge passat precisament celebràvem el Dia de les Illes Balears, que és aquest dia que celebrem aquesta identitat compartida i que és una diada festiva, tot i que trobarem a faltar qualche grup parlamentari que no va participar a cap ni un dels actes, almanco dels formals a què jo sí vaig poder assistir; no sé si era per qüestions personals o perquè realment és una festa que els importa un pebre, no ho sé, en tot cas no hi eren.

Però bé, a part d'una diada festiva també ha de ser una diada de reflexió i de reivindicació, i de reflexió al voltant d'allò que volem ser, d'allò que en el futur i especialment també en aquest present volem ser, cap allà on volem caminar. I tenim un marc, un marc que es va aprovar en aquest mateix parlament l'any 2007, l'Estatut d'Autonomia, que precisament plantejava la transferència d'una sèrie de competències, algunes que estan encara en mans de l'Estat, i altres de la comunitat cap als consells insulars.

La que avui parlem fa esment a tres en concret: una, la transferència de recursos hídrics. En temes de policia autonòmica, que n'hem parlat moltes vegades, de la situació que tenim a dia d'avui respecte de les dificultats de la Policia Local, i m'ha sorprès que el Sr. Sagreras, que ha estat batle precisament, no hi fes referència amb tot el que això comporta; i més greu encara m'ha sabut que fes referència al fet que el Partit Popular va ser el primer que va fer més per la Policia Local, i jo li vull matisar que va fer més per la Policia Local quan governava el PP en el seu poble, perquè dels altres no va fer absolutament res, perquè així quan a un municipi governava el PP... Sí, sí, sí, no, perquè jo ho vaig patir, no és que m'ho hagin contat, és que ho he patit. Si governava el PP hi havia cotxes nous i equipaments nous; si no, res, ni aigua, però. Per tant no crec que sigui el millor dels exemples per

aquesta qüestió i per moltes altres que vostès ja imaginin per on vaig.

I també per la transferència de gestió del domini marítim terrestre. Evidentment són tres qüestions, però n'hi ha d'altres a què fa referència l'Estatut d'Autonomia que encara estan enlaire. Les competències, per exemple, en agricultura i en transport terrestre, que sí que tenen Menorca, Eivissa i Formentera, però que en canvi no té Mallorca, que segurament en qualche moment n'hauré de parlar; o el mateix REIB, que evidentment també és una d'aquelles qüestions a què feia referència l'Estatut d'Autonomia que vàrem aprovar l'any 2007, que havia d'estar resolt l'any 14 i que mentrestant s'establia un transitori, una època transitòria, on s'havia d'anar compensant la comunitat autònoma amb una sèrie d'inversions que es deien estatutàries, que vàrem veure una sèrie d'anys, fins a l'any 2011, quan el Sr. Rajoy va entrar a governar a l'Estat, i es varen haver acabat les inversions estatutàries, o la cogestió aeroportuària, o moltes altres qüestions que evidentment serem a temps de parlar-ne.

Per tant evidentment ens ajustam al que diu la moció, aqueixes tres en concret. Hem presentat una sèrie d'esmenes; evidentment no estam totalment en contra, no podia ser d'una altra manera perquè és que seria anar en contra del mateix Estatut d'Autonomia, que és, diríem, el marc que ens hem fixat tots per anar caminant. Sí que obeeixen a qüestions que són més formals, i una especialment: sobretot hem de ser molt escrupolosos amb l'autonomia de cada institució, i això ho diria més sobretot per l'esmena que ha presentat el Partit Popular de dir que s'han de transferir les competències. És que potser el Consell d'Eivissa o el de Menorca o el de Formentera o el de Mallorca, potser amb les condicions que els oferim no les vol; per tant crec que amb això hem de ser molt escrupolosos. Jo quan era president del consell una vegada vaig dir -evidentment em referia a les competències- vaig dir: "A nosaltres ens agraden ben dotades"; hi va haver un panxó de rialles i vaig haver de dir: "No, escoltin, em referesc especialment a les competències", perquè si no trist favor faríem als consells insulars. I això evidentment si ho hem de fer abans, com diuen vostès, que acabi l'any dubt que ho puguem fer amb un mínim de garanties que això ho feim ben fet, és a dir, que els transferim les competències com pertoca per tal que els consells puguin prestar aquest servei i dur endavant aquesta gestió.

Altres feien referència als terminis, és ver que és un procés complicat, jo mateix l'he patit, dins tot aquest procés que hi ha hagut de transferència de competències, un no és el que li agradaria, sinó moltes vegades el *tempus* que això suposa, especialment quant que és una negociació que s'ha de fer a nivell col·lectiu, Menorca, Mallorca, Eivissa i també Formentera, la qual cosa evidentment de vegades suposa un endarreriment de tots aquests processos, i aquí evidentment hi ha un organisme que és el protagonisme, que és la comissió tècnica interlocutora, que és la que ha de fer aquesta feina.

Per això evidentment nosaltres hi donarem suport. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. En torn de fixació de posicions té la paraula pel Grup Parlamentari Ciudadanos el Sr. Benalal.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes a todos. La moción que hoy se nos presenta abarca de golpe temas de vital importancia y que es imposible contemplar en cinco minutos para definir posiciones y que igual hubiese sido más útil debatir antes con tranquilidad.

La primera de las iniciativas, de lejos la más sencilla para debatir, hace referencia al traspaso de la gestión de recursos hídricos a los respectivos consejos insulares. Este tema lo conocemos sobradamente bien en Ciudadanos, puesto que ya el pasado mes de septiembre registramos una PNL, por la que pedíamos que los registros hídricos, en este caso ibicencos, se gestionaran en la pitiusa mayor. En aquel momento dicha PNL se retiró, ya que desde la isla de Ibiza vimos que convenía antes proceder a una serie de estudios, con el fin de saber cuál es realmente el mejor método para gestionar dichos recursos, sobre todo tratándose de una competencia que en realidad ya es de las municipalidades y que (...) un gobierno de facto que no es capaz de gestionar correctamente su cometido. Si no, vayan a ver los problemas de gestión y de financiación generados en municipios como el de Sant Joan por la depuradora de Portinatx.

En principio esta propuesta número 1 del Grupo Mixto parece aceptable, aunque no aporta nada en realidad, fuera de la preparación de estudios que pueden o no ser útiles para no sabemos qué tipo de transferencia. Pero daremos un voto de confianza a esta PNL por el interés de nuestras islas, con la enmienda que el PSOE ha presentado si es integrada y esperando que si prosiguen, se pida que se añadan “los créditos presupuestarios necesarios”. Pero una vez más vemos que a nadie le interesa hablar de transferir el canon de saneamiento, transfieren competencias de gestión y se quedan con el dinero.

El segundo punto de la iniciativa es ya más atrevido y de entrada le diré que no contará con nuestro apoyo. Parece que ustedes viven en otro planeta o que no saben contar, en una comunidad donde se nos ha dicho por activa y por pasiva, que tenemos recursos limitados; en una comunidad donde se nos debe dinero que no podemos cobrar, como es el IVA que el Gobierno nos debe; en una comunidad en la que el Govern no ha sido capaz de hacer que se nos doten correctamente partidas, indispensables para algunas de nuestras islas; vienen hoy y nos dicen que hablemos de policía autonómica. Pues va a ser que no, Sr. Castells, abra los ojos, despierte y trate de hacer que lo que tenemos funcione y cuando logren que podamos funcionar y pagar a proveedores a tiempo, pagar a funcionarios, construir VPO o dotar nuestros programas como debemos, podremos hablar de crear un cuerpo de policía autonómica y abrir una sucursal de la NASA, antes no.

La tercera y última iniciativa es la perfecta forma de tratar de forma simplista un tema muy importante. Hoy se nos dice que hay que plantear al Gobierno central la transferencia de la competencia ejecutiva de gestión del dominio marítimo-terrestre y que planteemos una solución que la Comisión Mixta de Transferencias pueda ratificar. En realidad ya varias comunidades autónomas, como Cataluña o Andalucía, han obtenido el traspaso de la competencia de gestión y ordenación del litoral. Esta transferencia de gestión, siendo realistas, tan sólo llevará al Govern a gestionar las autorizaciones temporales, policía y control de acciones sobre el litoral y construcciones que se lleven a cabo. El resto se (...) también con Madrid. Lo que nos parece muy bien, atención, ya que es un tema en efecto vital para el funcionamiento correcto de nuestra comunidad. Mientras que temas como por ejemplo, los deslindes y las resoluciones de expedientes de concesiones administrativas, seguirán siendo de competencia de Madrid. De hecho ya hace nueve años que el Govern balear dio pasos importantes en ese sentido, que quedaron sin efecto, aunque fueron aceptados por el Govern en ese momento. Hoy sólo pedirles a ustedes y al tripartito, que si alguna transferencia de gestión se negocia, por mandato estatutario y por el uso de su mayoría, que siempre vaya acompañada de los créditos presupuestarios necesarios.

En lo que se refiere a este tercer punto, nuestro grupo se abstendrá por considerar que esta PNL es vaga y poco precisa y no es más que otro brindis al sol, al menos de que la enmienda presentada por el PSOE sea aceptada, en cuyo caso votaremos a favor.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Benalal. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Señores diputados, buenos días. Nuestra Constitución del 78 estableció un sistema de reparto competencial que hoy por hoy ha sido más que superado con las sucesivas transferencias de competencias que han convertido en nuestra nación en un estado asimétrico, donde el nivel competencial de los diferentes territorios es distinto y donde la administración pública, lejos de acercarse a los ciudadanos, lo que ha hecho es convertirse en una maraña de duplicidades, triplicidades y hasta cuadruplicidades, que dificultan enormemente la gestión pública y dejan indefensos a los ciudadanos, que sufren la inseguridad jurídica propia de la complejidad del sistema y de las contradicciones que nuestro ordenamiento jurídico recoge en multitud de ámbitos.

Esa misma Constitución establecía en el artículo 139, apartado primero, lo siguiente: “todos los españoles tienen los mismos derechos y obligaciones en cualquier parte del territorio del Estado”. Pero tristemente, tras 41 años de

vigencia del texto constitucional y tras la sobredimensión que han adoptado las comunidades autónomas, esa igualdad de derechos y obligaciones ni está garantizada, ni se está cumpliendo. Digánselo a los funcionarios que cobran distinto en función de si su servicio depende del Estado, de una comunidad autónoma o de un consejo insular. Digánselo a las personas que en función de donde viven, pagan más o menos impuestos, esperan más meses o menos meses para ser operados o atendidos en los servicios de salud, llevan a sus hijos al colegio o a unos barracones, tienen derecho a aprender a leer en su lengua materna o se ven obligados a aprender a leer en un catalán ortopédico que no hablan. Y todo gracias a un reparto de competencias que para lo único que sirve es para diluir responsabilidades de los políticos que las dirigen.

Aquí tenemos un claro ejemplo con las competencias de tutela y acogimiento de menores, que han sido violados y prostituidos, estando bajo la supuesta tutela, la supuesta protección de las instituciones de esta comunidad autónoma. ¿O no están ustedes intentando lavarse las manos, con la excusa de que no es competencia del Gobierno autonómico que ustedes sustentan?, porque para recibir más personal y presupuesto y puestos de trabajo donde enchufar a sus amiguetes, bien que quieren ustedes ser competentes, pero para dar la cara ante los ciudadanos cuando se demuestra que la gestión es nefasta, que falta coordinación, que fallan los mecanismos de control, para eso ustedes bien que se declaran incompetentes.

Ustedes no paran de quejarse de que esta comunidad autónoma tiene un déficit de financiación, su famoso “Madrid nos roba”, lo repiten como un mantra, pero en cambio no dejan de pedir más y más competencias, pero si no pueden con las que tienen.

La Consejería de Agricultura pasará a la historia por enterrar el sector agrario en estas islas con sus políticas idealistas que chocan contra las medidas efectivas que necesita el sector para ser rentable.

La Consejería de Turismo prohíbe que vengan turistas por su ineficacia en la gestión de la afluencia de cruceros.

La Consejería de Salud, que tampoco está, se ha pasado un año entero pagando un servicio de ambulancias aéreas a precio de caviar ruso, cuando lo que le han vendido ha sido un sucedáneo barato, que nada tenía que ver con lo contratado.

La Consejería de Educación tiene a los niños metidos en barracones desde hace años, porque no tiene recursos o capacidad suficiente para ofrecer aulas dignas a pesar de los altísimos impuestos que pagamos para mantener todo este despropósito.

La Consejería de Transición Energética a día de hoy no ha sido capaz de dar una solución eléctrica a los ciudadanos de Menorca, que continúan expuestos a un apagón, como el sufrido en el 18, porque no se ha hecho nada.

La Consejería de Interior, mira, una que sí que está, es incapaz de convocar unas oposiciones públicas sin que se convierta el proceso en una auténtica chapuza, con dilaciones inadmisibles en la terminación del proceso y adjudicación de plazas.

La Consejería de Movilidad continua sin dar respuesta al problema del acceso a la vivienda y lo único que se le ocurre es hacer recaer sobre las espaldas de los ciudadanos una bajada forzada del precio del alquiler, que ya veremos las consecuencias que tendrá sobre el mercado inmobiliario y sobre la economía de estas islas. Cinco años ya prometiendo soluciones que nunca llegan.

La Consejería de Medio Ambiente con depuradoras obsoletas que llenan nuestras playas de aguas fecales, temporada tras temporada.

Y así podría seguir durante horas, y encima ustedes ¿quieren gestionar aún más, de verdad quieren más? Es que ustedes no tienen límite ni sentido de la responsabilidad, y no cualquier cosa, policía autonómica y gestión del dominio público marítimo, ni más ni menos.

(Remor de veus)

Lo que deberían hacer ustedes es recuperar competencias de los consejos insulares, que han demostrado un descontrol absoluto en la gestión,...

(Remor de veus)

..., lo que deberían hacer es devolver al Gobierno de España todas aquellas competencias que no son capaces de gestionar de forma eficiente, ni siquiera eficaz. Lo que deberían hacer es dejar de llevar este país a la deriva, hacia el descontrol absoluto del gasto del dinero de todos los ciudadanos, deberían trabajar para adelgazar la administración y no por seguir engordándola reduciendo cada vez más el ámbito territorial de aplicación de las competencias públicas, que lo único que consigue es crear confusión, encarecer los servicios y crear desigualdades.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Després d'aquest discurs inconstitucional absolutament que m'ha precedit en l'ús de la paraula...

(Alguns aplaudiments)

..., n'hi ha que no se'n recorden que l'estat autonòmic i l'intent de vertebrar la pluralitat de l'Estat espanyol ha estat el període històric millor de l'etapa contemporània, amb més benestar i més prosperitat, i ens ho pinten com si això fos l'infern, quan el contrari era... l'infern era fa quaranta anys, però ara som a un gran període històric.

(Alguns aplaudiments)

No importa dir que nosaltres donarem suport a la iniciativa de MÉS per Menorca, com és obvi i evident, és que aquesta iniciativa ve a aquest plenari després que El Pi presentàs una moció, també relativa a autogovern, que es va aprovar en la seva gran majoria de punts i que, per tant, en certa mesura té vinculacions i relacions amb la seva proposta, Sr. Castells, com vostè sap perfectament.

Evidentment, aquesta iniciativa, i ho ha dit el Sr. Ensenyat, ha dit: això va d'acomplir una llei orgànica, bé, ha dit d'acomplir l'Estatut d'Autonomia, però l'Estatut d'Autonomia és una llei orgànica, i resulta que els que tot el dia donen lliçons i criden al principi de legalitat votaran en contra d'una iniciativa que el que pretén és que s'acompleixi una llei orgànica de l'Estat espanyol, és una paradoxa de la vida.

Aleshores, evidentment la transferència dels recursos hídrics a favor dels consells.

Em sorprèn que determinat grup parlamentari, Partit Popular, no voti el punt segon, perquè, és clar, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears del 2007 el va fer un govern del Partit Popular, i l'article 33 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, impulsat per un govern del Partit Popular de les Illes Balears, diu que "s'ha de crear i organitzar un cos de policia propi", que és el que diu el punt número 2 d'aquesta iniciativa.

Resulta que el Partit Popular deu haver renunciat a aquell Estatut d'Autonomia que va impulsar o, almanco, no hi està d'acord amb parts, amb la qual cosa ja veiem el retrocés, caminam com els crancs en contra de l'autogovern de les Illes Balears.

Nosaltres, evidentment, volem ser coherents amb l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

I el que ja em crida l'atenció és el punt tercer, perquè, és clar, aquí puguen alguns diputats a donar lliçons d'eficiència, com de malament ho fa el Govern. Evidentment, nosaltres pensam que el Govern podria fer moltes coses millor, però això entra dins el conflicte polític i dins la pluralitat política que ha d'existir, que consideram que uns ho farien millors i altres consideraran que altres ho fan pitjor, però això no vol dir que no sigui bo que la decisió i la presa de decisió sigui el més pròxima possible dels ciutadans, que és del que va aquesta iniciativa. Després, uns prendran bones decisions i d'altres prendran decisions més errades, en l'opinió de segons qui.

Però, és clar, que costes i litoral sigui l'exemple de l'eficiència administrativa és, com deia Pere Sampol, és el

súmmum, perquè les autoritzacions de temporada a les platges són un desastre any rera any, arribent tardíssim i provoquen que les adjudicacions de l'ajuntament es facin ben entrades les temporades turístiques, i això fa anys que passa, és un desastre. A un Estat, Espanya, que és, evidentment, un país turístic, a unes Illes Balears, que són un país evidentment turístic, resulta que les adjudicacions de les gandules de la platja van fatal i van fatal per culpa de la mala gestió d'una competència estatal per part de Costes i Litoral i per part dels ministeris, és ben hora de rompre aquesta situació i és necessari que s'acosti a les Illes Balears, perquè si això ho gestionàs el Govern de les Illes Balears l'escàndol seria tan majúscul si ens dedicàssim a adjudicar les gandules el mes de juliol, que és el que fem estant en mans de l'Estat, que segur que el Govern es posaria les piles i aconseguiríem fer les coses raonablement millor; que, ja dic, en matèria de litoral, sincerament, no és difícil.

Per a les Illes Balears és estratègica aquesta competència perquè, evidentment, les costes i el litoral formen part intrínseca del nostre benestar, de la nostra qualitat de vida i també de la nostra indústria turística i, per això, evidentment té tot el sentit del món la proposta de MÉS per Menorca i rebrà el nostre suport.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Ara correspon al grup proponent, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. I, en primer lloc, evidentment, gràcies a tots els portaveus per l'interès, estiguin més amb acord o més amb desacord amb la nostra proposta.

Començaré pel Sr. Melià, tot i que ha estat l'últim o, precisament, perquè ha estat l'últim, perquè precisament a la meua primera intervenció he confrontat aquesta moció que té tres punts amb la que vostès van presentar la setmana passada, que en tenia disset o divuit, i jo deia, això respon a una estratègia, i és que nosaltresensem que més val centrar l'atenció en pocs punts i estar-hi a sobre i mirar que avancin i es facin realitat.

I això em porta a respondre al Sr. Sagreras, que vostè diu: serà molt útil si aprovem el meu redactat que el seu; home, a veure, aquí del que es tracta és que el Govern faci coses. Una vegada vostè em va dir "políssim", en el debat de pressuposts, em va dir: vostè està... alerta a un políssim, el diputat aquest de Menorca que... em sembla que anava sobre el tema del complement aquell dels 22.000 euros, no? Ara amb la mateixa, jo no m'ho vaig prendre malament, amb la mateixa simpatia, i que sap que li tinc personalment, li diré, bé, vostè és una mica el *hooligan* del Parlament, aleshores vostè ve a emular el que nosaltres demanem. Vostès, que han governat no sé quants anys en aquesta comunitat autònoma i no han fet res d'això, ara em digui, escolti, els de Menorca demanen una

misèria; nosaltres demanem que a finals del 2020 ja estigui tot transferit, quan el seu cap de files o el seu cap de files adjunt, el Sr. Costa, que sé que és una persona totalment conscienciada amb el tema dels recursos hídrics, sap perfectament que aquesta competència és molt complicada, i anem a poc a poc i fem-ho be, eh, a poc a poc i fem-ho bé.

I això és el que jo he vingut a fer aquí, Sr. Sagraeras, no he vingut a fer el *hooligan*, no he vingut a fer el *hooligan*, perquè, miri, el podria fer perfectament, perquè ara li podria dir estar dient al Grup Socialista i a la Sra. Armengol que incompleixen l'acord d'investidura; l'acord d'investidura diu que el que ara deman havia d'estar fet el mes de juny. Per tant, jo, escolti, podria fer el *hooligan*, però no, perquè jo el que vull és que això algun dia es pugui debatre i es pugui decidir i que cada consell insular pugui decidir si li interessa o no li interessa.

I per fer això s'han de fer uns informes, i aquests informes, jo també vull ser realista, sé que són complexos. Per tant, jo prefereix ser generós i acceptar el termini que em dona el Govern, que em diu a primavera del 2021, podem esperar, perquè si hem esperat tretze anys, que fa que es va aprovar l'Estatut, amb governs del Partit Popular que no han fet res, MÉS per Menorca està disposat a esperar un any més i d'aquí un any més encara vindrà aquí més carregat de raons. I suposo que si el Govern ha incomplert comptaré amb el seu suport.

Pel que fa als grups del Govern, Sra. Garrido, moltes gràcies per l'entesa a la qual hem arribat, però, sincerament, li dic sincerament, pensava que hi hauria una part de disculpa o, si més no, d'agraïment, perquè vostès incompleixen un acord d'investidura, que és que aquests informes havien d'estar fets el mes de juny. I jo li accept el termini que vostè m'ha posat, primavera del 2021, com a mínim agraïment pel to constructiu de dir, bé, idè fem-ho i fem-ho bé i vegem que estiguin aquests informes fets algun dia.

Al Sr. Jiménez i al Sr. Ensenyat els agraesc les seves aportacions, estic d'acord amb gairebé tot el que han dit.

I, Sr. Benalal, li he de dir que m'ha sorprès el seu to agressiu i desacreditant una proposta que em sembla que ha dit que era molt frívola i feta de qualsevol manera, però que, en canvi, si accept unes esmenes que canvien quatre detalls, llavors ja són correctes. Per tant, hi ha com a una certa... és a dir, em costa entendre que si està disposat a votar a favor, perquè accepti unes esmenes de petits matisos i petits detalls, resulta que el meu redactat original era tan vulgar i tan digne de crítica.

I, sincerament, jo crec que per ser tan vehement s'ha de venir més ben preparat de casa, perquè vostè em diu que si és que visc a un altre planeta; escolti, perdoni, aquí el que viu a un altre planeta és vostè, perquè aquí tenim un Estatut d'Autonomia que es va aprovar fa tretze anys, que té un article 33 que diu que aquesta comunitat autònoma té la competència per organitzar un cos de policia propi, per tant, d'extraterrestre res! Vostè llegeixi's l'Estatut d'Autonomia,

vengui après de casa i sigui menys vehement amb les desconsideracions que fa des d'aquesta tribuna.

(Remor de veus)

Vostès qui es pensen que paga les nòmines dels Mossos d'Esquadra i de l'Ertzaintza? Les paga l'Estat, és que tan ignorants són que em vénen a parlar del *dinero*! És que aquestes competències, evidentment, quan es negocien amb l'Estat venen correctament dotades. Vostès què es pensen! Què es pensen que jo, amb el pressupost que tenim tan exigü, em pens que podem una policia? La veritat, no sé si es pensen..., és clar, deu ser que vostès es pensen que jo soc ase, i jo no vull pensar que vostès ho siguin, però, evidentment, aquí s'ha de negociar una competència i aquesta competència ha de venir correctament dotada.

Vostè sap els problemes que hi ha de dotació de Guàrdia Civil a l'illa d'Eivissa, vostè que és diputat per Eivissa? Vostè ho sap o no ho sap? Vostè, vostè, vostè, que menysprea tant la competència de gestió del litoral, ahhh!, perquè al final això servirà per donar quatre autoritzacions; vostè sap el problema de fondeigs que hi ha a l'illa d'Eivissa? Vostè sap que la gestió del domini públic marítim terrestre implica la gestió dels fondeig? Vostè troba que hi ha massa fondeigs a Eivissa o que n'hi ha massa pocs?

Doncs, tot això, el dia que se'ns transfereixi la competència ho podem decidir des de les Illes Balears, i vostè, en lloc d'haver d'anar a Madrid a demanar ho podrà demanar al Govern d'aquí que té aquí al davant. Per tant, sigui menys vehement, sigui menys vehement perquè plantejam temes de molta importància. I quan em diu que només es podran donar quatre autoritzacions, li record que amb aquesta competència també les obres que no siguin d'interès general amb la qual cosa, a una comunitat autònoma com la nostra, són quasi bé totes, perquè l'interès general és allò que afecta altres comunitats autònomes i les intervencions en el nostre litoral difícilment afecten el litoral d'altres comunitats autònomes, per tant, les obres en el litoral també serien competència nostra.

Per tant, moltes gràcies a tothom per les seves aportacions, m'he volgut dedicar especialment a vostè, Sr. Benalal, perquè m'ha sabut greu el to de menyspreu que ha tengut respecte d'una proposta que, com ha pogut veure amb la meua rèplica, està molt més ben fonamentada del que vostè es pensa.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Entenc, Sr. Castells, que vostè ha proposat una petita transacció a l'esmena que ha acceptat del Grup Parlamentari Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca. Qualcú es manifesta en contra d'aquesta petita transacció?

S'ha retirat l'esmena al punt 2 i ha acceptat l'esmena al punt 3 i ha rebutjat l'esmena del Partit Popular.

Crec que ningú no ha demanat votació separada, però entenc que l'hem de fer pel sentit que han manifestat els diferents grups. Per tant, passam a votar els tres punts.

En primer lloc, votarem el primer punt, amb l'esmena 4359, amb la transacció. Passam a votar. Votam.

39 sí; 3 no; 15 abstencions.

Ara passam a votar el punt 2, tal com està redactat i presentat. Votam.

34 sí; 23 no; cap abstenció.

I ara, passem a votar el punt 3, amb l'esmena 4361. Votam.

54 sí; 3 no; cap abstenció.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7486/19, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, de derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que és el debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 7486/19, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, de derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

Començam amb la intervenció per part del grup proponent, VOX-Actua Balears, per fer la presentació de la seva proposta, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sé que la tarea de hoy es complicada, pero permítanme que haga más unas palabras de Carlos Marx, que dicen "la peor lucha es la que no se hace" y, por tanto, yo lo voy a intentar, voy a intentar convencerles a ustedes de la bondad de esta proposición de ley.

Un cuchillo de cocina es algo que todos tenemos en casa, es un instrumento muy útil, lo empleamos habitualmente, el problema es cuando ese cuchillo se pone en manos de un asesino, se convierte en un arma homicida, y, por desgracia, esto es lo que ha sucedido con esa ley que, con esfuerzo y consenso, salió adelante, que puesta en manos de la izquierda se ha convertido en un instrumento de odio, de rencor, de venganza, y si llegan ustedes a modificar, en la línea que ya han manifestado, el Código Penal, en un instrumento en contra de la libertad de expresión y de opinión.

La historia de nuestra contienda civil es una historia viva, una historia oral, porque la mayoría de los que están hoy aquí sentados han recibido de sus abuelos algunas anécdotas, les han contado lo que sucedió en aquel momento, y aunque yo no

acostumbre a hacerlo, ni me gusta, déjenme que, por una vez, lo lleve al terreno de lo personal. Yo vi la luz un 14 de octubre de 1965 en esta maravillosa tierra, debido a una serie de circunstancias que tienen que ver con nuestra contienda civil; mi abuelo Sergio, de Salamanca, hijo de un político republicano, compañero del partido de Don Miguel de Unamuno, que, por cierto, fue padrino de mi abuelo, con el paso del tiempo se convirtió en inspector de pesas y medidas durante la II República, denunció a varios caciques que engañaban a los agricultores y, fruto de aquellas denuncias, al estallar la Guerra Civil, unos amigos le dijeron: Sergio, ten cuidado porque a uno de los que has denunciado lo han nombrado capitán de milicias de Falange y va a venir a por ti. Mi abuelo puso tierra de por medio, se alistó en aviación y acabó en la base de Pollença. Allí conoció una bella mallorquina, mi abuela Antonia, de Estellencs, se enamoraron, se casaron y mi abuelo ya no se movió de aquí.

Mi otro abuelo, de Barcelona, mi abuelo Ramón, hijo de mi bisabuelo Salvador, mi bisabuelo Salvador era un pequeño empresario y tenía un bar bastante conocido cerca del Liceo, que se llamaba Campiterra, no se le conocía otra militancia política que la del catalanismo moderado, el de la Lliga, y cuando vio venir lo que se avecinaba mandó a mi abuelo lo más lejos que pudo, que fue a Guinea Ecuatorial. Se quedaron en casa mi tía Rosa y mi tío Salvador, su hijo mayor, que estudiaba primero de ingeniera de caminos. Estallada nuestra contienda, una noche, unos milicianos se presentaron en casa de mi bisabuelo, se lo llevaron y mi bisabuelo las últimas palabras que le dijo a mi bisabuela Rosa fue sacarse su alianza de matrimonio, entregársela y decirle: "*Roseta, ja veus el que hi ha*". Al día siguiente apareció su cuerpo y está enterrado en el cementerio de Barcelona.

Poco después, fueron a por su hijo mayor, mi tío Salvador, lo metieron en la cárcel Modelo de Barcelona, y en una de las sacas, terribles que sucedieron en los dos bandos en nuestra Guerra Civil, lo llevaron a alguna cuneta y su cuerpo jamás ha aparecido.

Mi abuelo volvió después de la guerra, se encontró con lo que había sucedido y consideró una especie de deber moral participar de alguna manera en la lucha contra los que él consideraba que eran los culpables de la muerte de su padre y de su hermano. Se alistó en la División Azul y en la gesta de la compañía de esquiadores, cruzando el lago Ilmen, perdió las dos piernas. En el Hospital de Guerra conoció a mi abuela, una enfermera, entonces enfermera alemana, más tarde médico neurólogo psiquiatra, se enamoraron, se casaron, y, gracias a que había aprendido alemán, empezó a desarrollarse en la industria turística. Vino a Mallorca, primero como delegado de Información y Turismo en Menorca, luego en Ibiza, y ya se quedó aquí. Y esa es la razón por la que yo vi la luz en estas islas.

Anécdotas las oí en mi infancia de todos los colores, tristes, amargas, algunas francamente graciosas, pero jamás, jamás, se lo aseguro, les doy a ustedes mi palabra, jamás ni de odio, ni de rencor, ni de venganza. Nunca, jamás.

No tengo tiempo para relatárselas todas ni les voy a aburrir con ellas, pero hay una que siempre me contaba mi abuelo Sergio, y que *se non è vero -como dicen los italianos-, è ben trovato*, y cuentan que un general alemán, observador durante nuestra Guerra Civil, le comentó a otro general español: “la mejor infantería del mundo es la española y luego la alemana”; a lo que el general español le respondió: “no, la mejor infantería del mundo es la española, después la otra española y luego, si acaso, la alemana”.

Y les digo esto porque las personas de mi generación nos consideramos herederos de los dos bandos, lo hemos superado completamente, completamente. Yo me siento igual de orgulloso o puedo vibrar o sentir igual la heroica defensa del Alcázar de Toledo que la paliza que las milicias republicanas le dieron a los fascistas italianos en la batalla de Guadalajara, exactamente igual, porque me considero exactamente igual heredero de esas dos Españas que se fundieron, que miraron adelante, que buscaron la paz, la prosperidad y el progreso.

Y, por supuesto que la República tuvo cosas estupendas y maravillosas, algunas hoy en día seguramente a algunos diputados de esta cámara no les gustarían, por ejemplo, el artículo 4 de la Constitución de la República que decía: “El castellano es el idioma oficial de la República. Todo español tiene obligación de saberlo y derecho a usarlo, sin perjuicio de los derechos que las leyes del Estado reconozcan a las lenguas provinciales o regionales. Salvo lo que se disponga en leyes especiales, a nadie se le podrá exigir el conocimiento ni el uso de ninguna lengua regional”. Y luego, en el artículo 50 decía: “el Estado podrá mantener o crear en las regiones autónomas instituciones docentes de todos los grados en el idioma oficial de la República”.

Ya le digo, por supuesto que tuvo alguna cosa buena la República, muchas, el problema es que muchos de los que en ella participaron no creían realmente en la democracia.

Y ahora me gustaría dirigirme personalmente a todos y cada uno de los diputados del Partido Popular: son ustedes los herederos de Cánovas del Castillo, de Antonio Maura, de don José María Gil-Robles y de don Adolfo Suárez, que trajo a este país la democracia y cuyo hijo milita hoy en sus filas, y ¿son esos que se alzaron contra la República en la revolución de Asturias, que votaron en contra del voto a la mujer porque perjudicaba sus intereses, los que les van a entregar a ustedes los carnets de demócratas?

La Sra. Cano el otro día les amenazaba que si votaban ustedes a favor de esta proposición de ley quedarían poco menos que fuera del consenso democrático. La derecha liberal española es la que más ha hecho en este país por el progreso social y económico, la que ha traído mayores cotas de libertad y de democracia y, en lugar de dejarse acoquinar por el consenso progre, hagánsen ustedes un favor: voten sí a esta proposición de ley, porque sus votantes y sus conciencias se lo agradecerán.

En una de las últimas sesiones de la II República, antes del estallido de la penosa contienda civil, Dolores Ibárruri, más conocida como la Pasionaria, en medio de un debate fogoso entre las derechas y las izquierdas, le dijo a don José Calvo Sotelo: “éste es el último discurso que pronuncia usted en esta cámara”. Esa amenaza se hizo real pocos días después.

El 13 de julio, miembros de “La Motorizada” vinculados a Don Indalecio Prieto, que tiene en Palma una calle, entre ellos su escolta personal, fueron a buscar a Don José Calvo Sotelo a su casa, ignorando evidentemente su inmunidad parlamentaria, lo llevaron a una tapia y lo fusilaron. Ésa fue la primera víctima inocente de nuestra Guerra Civil.

Años después, el año 77, la Pasionaria volvió del exilio, fue elegida diputada por Asturias y participó en las mismas Cortes donde estaba sentado Don Leopoldo Calvo Sotelo, que más tarde sería presidente del Gobierno. ¿Me quieren hacer ustedes creer que si pudieron compartir hemiciclo, trabajo y esfuerzo, para sacar adelante la democracia y la Constitución esas dos personas, con lo que llevaban a las espaldas, nosotros somos incapaces de hacer lo mismo? No me lo puedo creer, sinceramente.

Creo, creo que ha llegado el momento de que ustedes realmente hagan ese esfuerzo de abandonar el revanchismo, no hay que buscar abrir heridas, hemos de seguir caminando como empezamos a caminar en este país el año 75, no pueden derribar todo lo que hicieron y lo que construyeron personas que sí habían vivido la Guerra Civil, que sí habían participado, que sí tenían hermanos, hijos, compañeros muertos en los frentes de combate, porque esa ley que ustedes pretenden, de consideración a las víctimas, la están convirtiendo en una ley de odio, de rencor, de abrir heridas y de buscar venganzas. En eso han convertido esa ley.

Porque lo más grande..., o sea, uno de los mayores ejemplos que ha dado este país al mundo es precisamente la transición, una transición que no fue una revolución, que no fue un cambio traumático de régimen; fue un camino que nos dimos a nosotros mismos precisamente para superar y nunca jamás volver a repetir ese enfrentamiento, que es el peor que se puede dar. Ninguna guerra es buena, pero la peor, la que se da entre hermanos, esa es la peor; y ustedes buscan resucitarla, buscan que nos volvamos a enfrentar, eso es lo que están ustedes buscando con sus supuestas leyes de memoria democrática.

Y llegados a este punto, quiero acabar citando a otro personaje, éste no va a ser tan de su agrado, ya se lo anuncio, pero les voy a pedir que hagan un esfuerzo, porque, de la misma manera que Rousseau escribió *El Emilio* diciendo cómo había que educar a los hijos y luego tenía a los suyos en una inclusa y, sin embargo, hoy le consideramos un gran filósofo, a mí lo que me gustaría es que entendieran el sentido de las palabras que voy ahora a citar, porque creo que recogen el espíritu de ese camino que todos juntos emprendimos el año 75, así que olvidense de quién las escribió y atiendan por favor a lo que dicen las palabras. “Pido perdón a todos, de corazón, perdono a cuantos se declararon mis enemigos sin

que yo los tuviera como tales, creo y deseo no haber tenido otros que aquellos que lo fueron de España, a la que amo hasta el último momento. Os pido que perseveréis en la paz. No cejéis en alcanzar la justicia social y la cultura para todos los hombres de España y haced de ello vuestro primordial objetivo. Quisiera, en mi último momento, unir los nombres de Dios y de España y abrazaros a todos para gritar juntos, por última vez, en los umbrales de mi muerte, ¡arriba España! ¡viva España!”.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Correspon ara demanar que els grups parlamentaris expliquin a la presidència qui vol parlar en el torn d'intervencions a favor, qui vol parlar en el torn en contra i qui vol fer fixació de posicions.

Ciudadanos?

LA SRA. GUASP I BARRERO:

El Grup Parlamentari Ciutadans, en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Popular?

EL SR. LAFUENTE I MIR:

El Partido Popular, fijación de posición.

EL SR. PRESIDENT:

Podemos?

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Podemos, en contra.

EL SR. MAS I TUGORES:

MÉS per Mallorca, en contra.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

MÉS per Menorca, en contra.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Mixt.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Perdó, el Grup Mixt.

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Socialista?

LA SRA. CANO I JUAN.

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, atès que no hi ha...

LA SRA. PONS I SALOM:

Perdó, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ai!, perdó, sí.

LA SRA. PONS I SALOM:

El Pi en contra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Atès que no hi ha cap grup que vulgui intervenir a favor, començam el torn d'intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposta. Començam pel grup major que és el Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Vull començar i donar la benvinguda a Memòria de Mallorca i reconèixer la seva tasca incansable per la recuperació de la justícia, de la veritat i de la dignitat de totes aquelles víctimes i de totes aquelles persones que foren represaliades, una tasca que moltes vegades han hagut de fer sense el suport de les institucions.

La Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears, es va aprovar pràcticament per consens, a excepció d'uns pocs articles, i dos anys després d'aquesta aprovació arriba VOX amb la intenció de derogar aquesta llei i carregar-se el consens que s'havia aconseguit en aquesta cambra.

Part de la seva exposició de motius es fonamenta en la Llei 46/1977, d'amnistia, una llei que vostès enalteixen de forma exagerada i és que, certament, aquesta llei fou un exercici de generositat de la societat espanyola. Cal recordar que el nostre estat democràtic va néixer i es va construir sobre les més de 150.000 persones enterrades de qualsevol manera o tirades a cunetes? És una vergonya per a la nostra pàtria, no els ho sembla?

A la Llei d'amnistia, com vostès bé comenten a la seva iniciativa, hi queden amnistiats, entre d'altres, els delictes de rebel·lió i sedició, i queden declarats exempts de

responsabilitat penal. Saben què significa? Significa el reconeixement implícit que aquests delictes varen existir. No oblidem que la Guerra Civil s'inicia amb un acte de rebel·lió militar, un cop d'Estat contra la legalitat democràticament constituïda.

Vostès, a la seva proposició de llei, mencionen l'esperit de perdó que inspira la Llei d'amnistia, però aquest esperit de perdó l'interpreten de forma subjectiva i es confonen amb desmemòria i oblit. Perdó i concòrdia no significa legitimació de tots els delictes que la mateixa llei d'amnistia enumera.

Vostès diuen que la Llei 2/2018 reobre ferides, igual convé que els ho demanin a totes aquelles famílies que durant dècades han cercat els seus familiars i que han estat estigmatitzades per ser fill o filla o dona d'un roig, d'un comunista, d'un maçó o d'un jueu.

No oblidar no significa revenja, molt el contrari, significa la necessitat de recuperar la memòria i el relat d'un passat que tant de dolor va causar i causa a tantes famílies espanyoles.

Vostès comenten a la seva exposició de motius que a través de la Llei d'amnistia Espanya, per decisió sobirana de les seves Corts, entrava així en un període constituent constitucional imbuïda en un esperit de perdó. És a dir que a l'any 77 sí que reivindiquen la sobirania popular d'aquelles Corts, però no les valoren igual quan varen aprovar la Llei 52/2007 o la Llei 2/2018. Tot molt lògic.

Vostès es diuen a si mateixos demòcrates i defensors de la llibertat quan s'aprovava una llei d'amnistia que el que fa és deixar immunes tots els delictes comesos pel *glorioso alzamiento militar* i de la dictadura que va venir després.

Parlen de llei revengista quan mencionen la Llei 52/2007, que el que pretén és fer les primeres passes cap a la rehabilitació i la recuperació dels drets i la dignitat de les víctimes. El dret a la veritat, la justícia i la reparació és una qüestió de drets humans, no sols ho diem nosaltres, ho diuen tots els organismes internacionals especialitzats en la matèria, començant per Nacions Unides i el mateix Tribunal Europeu de Drets Humans de la Unió Europea.

Mirin, fa escassos dies, a la seu de l'ONU, a Nova York, després de la projecció de la pel·lícula *El silencio de otros*, el relator especial de Nacions Unides, Fabián Salvioli, assenyalava clarament que per a la promoció de la veritat, la justícia, la reparació i la garantia de no-repetició la solució passava per l'accés a la justícia de les víctimes, el compliment de la Llei de memòria històrica i la derogació de la Llei d'amnistia. És més, ja el 2015 el Comitè de Drets Humans de Nacions Unides expressava la seva preocupació per la posició de l'Estat espanyol de mantenir la Llei d'amnistia, que impedeix la investigació de les violacions dels drets humans del passat amb particulars delictes de tortura, desaparicions forçoses i execucions sumàries, i instava la seva derogació o que s'esmenàs per fer-la compatible.

La Llei 52/2007 va significar una passa més, un intent de recuperació de la memòria i la dignitat de totes aquelles víctimes, la vida i la memòria de les quals foren silenciades durant més de quaranta anys. No es tracta de bons o de dolents, es tracta de justícia i de veritat, de rehabilitar la memòria de les persones que injustament varen ser represaliades. Aquesta llei significa el reconeixement d'uns fets com la sublevació militar; la condemna d'una simbologia que contribueix a l'exaltació del cop d'Estat i la implantació posterior d'una dictadura. És un intent de reconèixer els drets retallats de forma injusta per la repressió de la dictadura franquista, de totes aquelles persones que per les seves idees foren perseguides o assassinades.

Vostès jutgen de la mateixa manera la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears, una llei, com ja he dit, aprovada en aquest parlament per un ampli consens, que, seguint la seva lògica, haurien de veure que vaser per decisió sobirana i que, per tant, no haurien de posar en dubte la seva legitimació democràtica, però no és així.

Vostès parlen de relat esbiaixat. Mirin els records que a les Illes no hi va haver conflicte bèl·lic, sols si exceptuam el desembarcament del capità Bayo a Portocristo que tan sols va durar vint dies. El que sí hi va haver des d'un primer moment fou una repressió sistemàtica meticulosament dissenyada pel general Mola que, des de Pamplona, coordinava totes les operacions colpistes. Una repressió que no responia a l'acció de grups incontrolats, més aviat el contrari, els grups perfectament organitzats des del govern militar que en aquells dies foscos exercia el poder a les Illes.

Existeix abundant documentació i testimonis d'aquell període a Mallorca. Cal recordar el de George Bernanos, testimoni de la repressió a Mallorca, un home profundament catòlic i radical de dretes que a la seva obra *Los grandes cementerios bajo la luna* denuncia i es regira contra els excessos i la crueltat de la repressió franquista i de la complicitat de l'església que els justificava en defensa de la fe. Però segur que aquest no és el seu relat.

Estic consternada que hagin descobert la veritable conspiració antimonàrquica que s'amaga rere la Llei de memòria democràtica. Mirin, és patètic escoltar en aquesta cambra com es qüestiona la legitimitat per recuperar la memòria d'aquelles dones i homes que a les nostres illes foren represaliats o assassinats per les seves idees. Espanya, membre de la Unió Europea, és un dels països amb més morts a cunetes en el món, i vostès tenen els nassos d'argumentar a la seva proposició de llei que la Llei de memòria és una conspiració antimonàrquica, quan la pretensió d'aquesta llei és conèixer i investigar el que va succeir, com a un tribut a la justícia, a la veritat i a la reparació. Reconèixer els excessos dels dos bàndols és un exercici necessari, no tinguin por, reconèixer el nostre passat és el primer pas per encarar el futur i el nostre futur i la concòrdia passa per la construcció d'una societat fonamentada en valors profundament democràtics i en els drets humans.

Jo vull formar part d'una societat que permeti als represaliats recuperar el seu lloc a la història i no d'una societat que mira cap a un altre costat. Posi'ns vostès davant les famílies que, després de 80 anys, els són lliurades les restes dels seus padrins, oblidats en una fosa comuna. Expliqui'ns a aquestes famílies per què rebutgen les lleis que inicien el camí de la recuperació de la memòria i la dignitat dels seus éssers estimats. Als dos bàndols hi va haver víctimes, però la diferència radica que durant 40 anys els noms dels caiguts *por Dios y por España* varen gaudir de tots els honors i reconeixements, mentre que a la resta se'ls va condemnar a l'oblit.

Mirin, vostès argumenten a la seva proposició de llei, que la Llei de memòria atempta contra una sèrie de drets fonamentals. Idò bé, un dret fonamental bàsic és que qualsevol ciutadà pugui enterrar els seus familiars amb dignitat. La Llei 2/2018 té com a objectiu garantir i establir la veritat, la justícia i garantir els drets de totes les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista, i proclamar com a principi democràtic la condemna de la dictadura, així com qualsevol totalitarisme.

Vostès diuen que aquesta llei estableix una veritat única, per què? Perquè parla sense eufemismes de repressió franquista, de dictadura, de clandestinitat, de repressió per orientació sexual? Jo el que veig és la seva incapacitat per acceptar una realitat social que els supera i un reconeixement d'una veritat que va ser ocultada durant molts d'anys.

No hi ha veritats absolutes, però hi ha abundant documentació i abundants testimonis que no deixen cap dubte que existeix un relat alternatiu al que es va difondre durant la dictadura i que sembla que molts es neguen a revisar. Però què podem esperar de vostès, que als pressuposts generals d'aquesta comunitat autònoma varen presentar esmenes per eliminar la Direcció General de Memòria Democràtica? Tenim la sort en aquesta comunitat autònoma que hi ha associacions memorialistes, com Memòria de Mallorca, que avui ens acompanya, que treballen per a la recuperació de la justícia, la veritat, la dignitat de les persones que patiren la Guerra Civil i la repressió franquista a les Illes Balears, que col·laboren amb la recerca de les persones desaparegudes i que contribueixen a recuperar la història d'aquest període fosc de la nostra terra, són unes veus que mai no aconseguiran callar.

Per tot el que he exposat, i com no pot ser d'una altra manera, votarem en contra d'aquesta infame proposició de llei, que l'únic que cerca és rompre el consens aconseguit en aquesta comunitat autònoma en els darrers anys i que mai no s'hauria d'haver presentat en aquest parlament. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados, público asistente, buenos días a todos. Es evidente que tenemos un pasado que recordar, pero también tenemos heridas que cerrar, tenemos un pasado que no debemos olvidar, pero también tenemos una reconciliación que debemos alcanzar. Miren, una de las responsabilidades que tenemos todos los diputados es conseguir que los ciudadanos de Baleares vuelvan a confiar en sus políticos y en la política, y hoy nos trae aquí el Grupo Parlamentario VOX una proposición de ley, con una derogación de una ley que claramente consideramos es oportunista, oportunista porque está registrada el 25 de octubre y, conociéndoles, no creo que sea baladí, no dan puntada sin hilo, como ya les he dicho en otras ocasiones, y estábamos en plena precampaña electoral, ¡qué casualidad!

Ningún partido político, ni de un lado ni del otro, debe tratar de buscar dividir en un tema en el que debe haber el mayor consenso, y ustedes lo que intentan hoy es volver a abrir el debate y dividir a la sociedad con política vacía para llenar titulares. Miren, con este tipo de propuestas vemos a qué ha venido VOX al Parlamento de las Illes Balears y a qué ha venido a las instituciones de nuestro país, porque hacer política no puede basarse sólo en ondear banderitas ideológicas en esta cámara, ningún partido político tiene el derecho de apropiarse de la memoria histórica, ninguno.

Desde mi formación siempre hemos pedido que se apueste por el espíritu de reconciliación y que se tome partido por la verdad y que no se cargue de ideología. Y quiero dejar claro nuevamente que nosotros estamos de acuerdo en la memoria histórica de todos y para todos, para todas las víctimas, tanto de la Guerra Civil, como de la dictadura franquista, porque así lo ha reconocido el Parlamento Europeo en su Resolución, de 19 de septiembre de 2019, sobre la importancia de la memoria histórica europea para el futuro de Europa, en la que se equipara el comunismo al nazismo, causantes de crímenes en masa y violaciones de la libertad en pleno siglo XX, pide que se investiguen sus crímenes y condena a todos los regímenes totalitarios.

El reconocimiento de las víctimas no puede utilizarse de forma partidista, para reabrir el enfrentamiento social, ni de un lado ni por el otro. Ya lo dije en esta misma tribuna el 5 de noviembre ante la PNL relativa al reconocimiento y homenaje de Estado de las víctimas y a los exiliados. Señoras y señores diputados, ya apelé a su responsabilidad, porque son muchas las víctimas y muchas las injusticias a reparar, como finalmente se estableció en esta ley que hoy proponen derogar.

Y no toleramos ninguna lección tampoco de la izquierda, esa izquierda de superioridad moral perpetua, que cada vez que puede demuestra que sólo admite su libertad y su pensamiento, porque no se puede ni se debe hacer una utilización partidista y sesgada, insisto. Y ya les pedí que no debíamos abandonar ese espíritu de concordia que debe contribuir a la conciliación y a la reconciliación entre ciudadanos de esta comunidad.

Y hoy vuelvo a pedirles que ningún partido caiga en sus intervenciones, en esa tentación totalitaria que tienen ambos extremos de rescribir la historia. Y no deberíamos buscar hoy una nueva ruptura del consenso, que se buscó con la Ley de memoria y reconocimiento democrático de las Illes Balears aprobada en la pasada legislatura, que sabemos que no fue un consenso total, pero sí mayoritario y sí hubo voluntad de consenso y sí hubo voluntad de reconciliación. Si bien es cierto que el texto inicial del proyecto de ley poseía un planteamiento partidista y no perseguía un principio fundamental, como es el espíritu de reconciliación, es cierto que la proposición de ley que se trajo, establecía un marco histórico contrario a la verdad del que dependía todo el articulado, una visión marcadamente partidista de la historia, decantada claramente hacia uno de los bandos enfrentados en la Guerra Civil, o mejor dicho, la visión de los defensores de este bando. Con un título bajo un concepto erróneo, el de memoria democrática, que no integraba el reconocimiento de las víctimas de la Guerra Civil, sólo hablaba de las víctimas que defendían la democracia.

Como ustedes saben, ante esta propuesta inicial, Ciudadanos se manifestó en contra de la toma en consideración de esta propuesta de ley. Sin embargo, la ley, la que hoy se propone derogar, se aprobó como propuesta de consenso, modificándose el título de la ley y la exposición de motivos, favoreciendo en mayor medida el carácter inclusivo, considerando el reconocimiento de todas las víctimas causadas, tanto por la Guerra Civil, como la dictadura franquista. De igual modo, muchas de las enmiendas de todos los grupos parlamentarios fueron integradas en el articulado. De hecho, desde Ciudadanos presentamos 188 enmiendas y la gran mayoría de ellas se aprobaron o se transaccionaron, porque creíamos que se debía apostar por espíritu de reconciliación, que se debía tomar partido por la verdad y descargar esta ley de ideología.

Aunque ustedes saben bien que en realidad no se consiguió del todo que esta ley fuera una reconciliación total, no se consiguió ese espíritu de concordia que reclamamos desde el primer momento desde Ciudadanos. Se acordarán que el Sr. Pericay en esta tribuna fue crítico con el censo de símbolos franquistas y el régimen sancionador, no nos parecía, y no nos sigue pareciendo bien, establecer por ley un régimen sancionador porque no nos parece la mejor manera de contribuir a la reconciliación entre ciudadanos de esta comunidad. Sí al reconocimiento democrático, no a sancionar a quien lo ponga en cuestión.

Si bien es cierto que no estamos de acuerdo con toda la ley, desde Ciudadanos no podemos apoyar esta propuesta que sólo habla de derogar. Estaríamos de acuerdo en tramitar quizá una modificación, pero no consideramos que debamos derogarla tras el consenso alcanzado en la legislatura pasada. Y sí, también desde Ciudadanos hemos mostrado nuestro desacuerdo con la decisión de este Govern de crear la figura de un nuevo alto cargo, el de secretario autonómico de Memoria Histórica, y así lo hemos denunciado en varias ocasiones en esta cámara y en el debate de presupuestos.

Y para acabar, permítanme, señoras y señores diputados, hagamos un esfuerzo todos para que el hecho de honrar a las víctimas del pasado no sólo sea un deber cumplido, sino que también sea un toque de atención que guíe nuestra actividad presente y futura. Reparación, justicia y verdad siempre, pero no las sustituyamos por nuestra reparación, nuestra justicia y nuestra verdad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Guasp. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Bon dia, gràcies, president. Vull donar la benvinguda a les amigues i els amics de Memòria de Mallorca, i les gràcies, les gràcies per la feina que heu fet, que feis, i segur que seguireu fent.

Miri, Sr. Rodríguez, a pesar que parli a poc a poc i ens expliqui el seu arbre genealògic, sabem el per què del debat d'avui. El debat d'avui és fruit d'una estratègia basada en l'odi, i pensada des de l'odi i la provocació. Som aquí per, des de la política, des de les idees, resoldre els problemes dels ciutadans, i vostès volen convertir això en un espai d'enfrontament i de provocació. Mirin, aquí no ens trobaran. Allà on sí que ens trobaran és en la construcció d'una societat lliure d'odi i amb consciència antifeixista.

Des de l'odi VOX ens du una proposta per derogar una llei que parla d'història, i també parla d'històries; però sobretot de present, de present i de futur. També parla de justícia, veritat i reparació, però també de democràcia, de normalitat democràtica, de qualitat democràtica. És per això que la proposta de VOX ens sembla anòmala, anacrònica i sobretot injusta, que és tal com era la situació abans de l'aprovació d'aquesta llei.

Mirin, el cas espanyol no és únic en el món, ni el primer ni el darrer, que després d'un canvi polític, passar d'un conflicte armat a la pau o passar d'una dictadura a la democràcia, es planteja el dilema, pau o justícia. Desgraciadament, segurament és l'únic en què una organització política legal planteja la derogació d'una norma com aquesta, però bé, al cap i a la fi posar en evidència i combatre l'extrema dreta també és part de la nostra feina.

Nacions Unides empra des dels anys noranta la noció de justícia transicional; impulsa el reconeixement i la garantia del dret de les víctimes dels conflictes armats i dels règims autoritaris a la veritat, la justícia i la reparació, que, com ja he dit, són la clau d'aquesta llei que vostès volen derogar. Actualment s'aplica, o s'hauria d'aplicar, el sistema que no hi ha pau sense justícia; aquest és un principi internacional, és a dir, el dilema pau o justícia és fals. La pregunta hauria de ser

quan i com s'aplicarà la justícia? No hi ha un model únic ni un model perfecte de justícia transicional, però saben vostès què és el que van fer els països pròxims a l'Estat espanyol quan aquí es feia la transició, en els anys setanta, en països en què la dictadura finalitzava al mateix temps que aquí moria al llit el dictador? Bé, idò mirem-ho.

Parlem de Portugal. A l'any 74 cau el règim de Salazar; a partir de l'aleshores comença un procés de justícia revolucionària, es fan depuracions a l'exèrcit i a l'administració, s'adopten mesures socials per tal d'expropiar i nacionalitzar les empreses que havien col·laborat amb el dictador Salazar; es persegueixen judicialment els responsables de les activitats criminals durant la dictadura, i a la Constitució del 1975, renovada el 2005, es manté la necessitat de castigar els responsables de la repressió feixista.

A Grècia també cau la dictadura el 1974. Els primers judicis començaren l'any 1976 sense dilacions, i varen ser ajustats als principis de garanties bàsiques. Es varen jutjar els autors del cop d'Estat del 67, els autors de les tortures i els autors de la repressió a les manifestacions. Es van alliberar immediatament els presos polítics, es van tancar els camps de concentració a l'any 1975; es varen amnistiar tots els delictes polítics i es varen readmetre els funcionaris acomiadats i se suprimí la simbologia feixista.

Què ha passat a l'Estat espanyol? Fins al 2018, ni justícia ni veritat, només reparació, però a mitges. A finals dels anys setanta ens digueren que no era el moment, i nosaltres férem cas, però ara el cas espanyol és realment paradigmàtic del que no és la justícia de transició; es tracta d'un cas conegut com una transició modèlica, però alhora és un model d'impunitat. L'any 2007, la llei de l'any 2007, la coneguda com de memòria històrica, va ser una llei molt esperada, va ser una llei molt lluitada, però al cap i a la fi va ser més que una gran llei de memòria històrica que fes efectiu el dret a la justícia, la veritat i la reparació de les víctimes del franquisme, només va ser una bona llei de memòria democràtica, i un bon punt de partida per tal que les comunitats autònomes que impulsam polítiques públiques de memòria democràtica puguem aprovar i desplegar lleis com la que avui l'extrema dreta vol derogar.

No vull acabar aquesta intervenció sense fer un reconeixement i donar les gràcies a totes les persones i entitats que han fet feina per fer possible guardar la memòria. Molt abans que s'aprovàs la llei foren moltes ja les persones i entitats i que feren actuacions per tal de preservar la memòria i el bon nom de les víctimes del feixisme, i n'anomenaré unes quantes que em són a prop i crec que són importants: a Montuïri, a l'any 77, l'Obra Cultural, la Unió de Pagesos i el PSM varen posar una placa al cementeri en memòria de totes les víctimes del feixisme; Llorenç Capellà, a l'any 1989, publicà el *Diccionari vermell*, una obra impressionant de la qual en recoman la lectura; l'Ajuntament d'Algaida publicà el llibre *Memòria als republicans víctimes de la repressió feixista a Algaida*, de Rafel Antich, en Rafel "Xeremec"; el 2008, Biel Majoral, Tomeu "Balutxo" i l'enyorat Antoni Artigues varen publicar el gran treball *Cançons republicanes*; també tenim la magnífica col·lecció

de l'editorial Documenta Balear *La Guerra Civil poble a poble*; a part de la gran feina, com he dit, que han fet entitats memorialistes i científiques com Memòria de Mallorca, aquí avui present.

Què vull dir amb això? Idò mirin, que la societat amb les seves actuacions ha fet veure la necessitat que tenim com a poble que l'administració pública assumeixi polítiques públiques de memòria democràtica. Per això es fa aquesta llei, per preservar i posar en valor la memòria.

Durant molts d'anys els vençuts hem estat marginats de la història i també de la democràcia, i saben què? Els vençuts, al contrari del que vostè manifesta sense saber-ho, mai hem demanat venjança, ni tampoc doblers, demanam justícia, demanam reconeixement a les nostres víctimes i sobretot a la seva lluita, que és la nostra, perquè va ser la lluita de la democràcia i per la democràcia. I demanen que el franquisme acabi i el franquisme no acabarà mentre no tinguem una societat amb una consciència i una memòria antifeixista.

I tal com em va dir la diputada de MÉS per Mallorca, Margalida Capellà, a la passada legislatura, precisament per això es va plantejar i aprovar aquesta llei i precisament per això els feixistes la volen derogar i per això els demòcrates no els deixarem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mas. És el torn d'intervenció d'El Pi Proposta per les Illes, té la paraula la Sra. Lina Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una salutació ben cordial i sentida als membres i les membres de Memòria de Mallorca i moltíssimes gràcies per tanta feina que han fet i fan incansablement sense perdre la moral, que en moltes ocasions jo crec que l'hauria perduda.

En qualsevol cas jo li diria al Sr. Rodríguez d'entrada que vostè ens ha volgut fer avui una classe d'història, però li he de recordar que el relat de la història no el fan, o no l'haurien de fer els legisladors, sinó els historiadors i historiadores i en això estam.

(Alguns aplaudiments)

El meu company periodista, Maties Vallès, va dir l'altre dia a una crònica que fa per la ràdio, que també escriu: "*los de VOX de Baleares cantan el Cara al Sol más bajito, pero lo cantan*". Ho dic perquè, Sr. Rodríguez, vostè avui ens ha fet una història personal, que ens ha deixat clara també la seva

intenció, per una banda ens toca el cor, *para luego darnos el zarpazo, pero ya no cuela porque estamos acostumbrados a su trabajo en esta cámara autonómica.*

No canviem un relat per un altre, estic d'acord amb la Sra. Guasp, quan ha dit que no fem un relat per fer-ne un altre, sinó que la història ha de ser la que és i amb perspectiva comencem a veure quina era la història d'aquest país. La Llei de memòria democràtica considera víctima als efectes que correspongui qualsevol persona que en relació amb la Guerra Civil espanyola i a la dictadura franquista a les illes, hagi sofert danys individualment o col·lectivament, té com a objectius tan honorables, paraules tan precioses com la veritat, la justícia i la reparació, que no es repeteixi el feixisme, que defensi la dignitat de les persones.

Mirin, que vostès el que volen és ser notícia a qualsevol preu és una qüestió que ja comença a ser un clàssic, que vostès fan poca feina a l'hora de presentar iniciatives és una altra, perquè li he de recordar, com vostès saben perfectament perquè ho han copiat, per exemple, *“VOX contra la Ley de memoria histórica en el Parlamento andaluz”, “VOX se dispara en el pie, refuerza el apoyo a la Ley de memoria aragonesa al pedir su derogación”, “VOX pretende derogar la Ley de memoria democrática en las Cortes Valencianas porque llama al odio entre españoles”*. I ara també ens traslladen aquesta iniciativa general aquí, a la nostra comunitat autònoma.

Vostès creuen que la Llei de memòria democràtica crida a l'odi entre els espanyols, o deu ser que el que vostès volen és que callin sempre els mateixos? Perquè és el que han perseguit històricament i sembla que ara és el que volen, que tornin callar els mateixos que havien de callar abans. No creiem nosaltres que la llei vulneri cap dret constitucional i sembla que els tribunals tampoc, ho dic per l'exhumació del dictador Francisco Franco.

Que els familiars dels morts abandonats a les cunetes puguin enterrar els seus familiars, això sí, si els troben a ells o a qualque os d'ells i elles, els sembla una mala cosa? Enterrar les persones que estimam? O les persones que ens han precedit, que de qualque manera ens han donat la vida? No enterren vostès als seus i el dia de Tots Sants els duen flors? Simplement es tracta d'això, per què són tan desconfiats sempre pensant que la resta volen despertar odis? A les seves propostes i afirmacions només fan una foto fixa i un retrat d'un grup, que és el seu, el de VOX, el retrat que vostès fan amb aquesta proposició de llei és el retrat de la seva manera d'entendre la política.

Podríem agafar la seva proposició de llei i amb els mateixos arguments i retornar els atacs com si fos un boomerang un per un, un per altre. *Leo textualmente: “la Ley de memoria democrática supone un ataque a la reconciliación nacional, porque llama al odio, crea división entre españolas, muestra un ataque partidista y revanchista”*. Seriosament creuen que jo vulgui enterrar la padrina, en el meu cas, que les meves estan enterrades gràcies a Déu, és un acte de revengisme? Seriosament s'ho creuen?

Perquè per a mi és un acte d'amor infinit, de gratitud, de drets humans, de dir pots descansar tranquil·la perquè ja estàs amb nosaltres. I crec que la majoria de persones que són avui aquí, és això el que pretenen, no pretenen aixecar odis, ni ràbia, ni revengisme. Vostè ha parlat de la Llei d'amnistia, o aquesta proposició en parla, què té a veure que es perdonessin en aquell moment en un acte efectivament, de generositat, en què vostès vulguin derogar la Llei de memòria democràtica? No hi té res a veure, i perdoni'm.

Vostè diu que la llei vulnera allò que diu la Constitució, *“esta ley procede a apartar una parte del pueblo español”*. Després diu que *“la llei persegueix el dret a dissentir, a expressar i a difondre lliurement els pensaments, idees i opinions”*, si això fos així, molts de pensaments que es traslladen no els podríem dir i es diuen clarament i es diuen en llibertat. Se senten perseguits per les seves idees, seriosament es creuen el que diuen, que no pot ser mai? O si s'ho creuen tenen i tenim un problema.

No repetiré les paraules del seu grup nacional Ortega Smith, sobre *“buscadores de huesos”*, o el que han dit de les *trece rosas*, perquè m'he declarat en vaga de donar altaveu a tanta bajanada junta. Que, és clar, segons vostès no criden a l'odi, ni tampoc al menyspreu...

(Alguns aplaudiments)

... no, no criden a l'odi, no. Vostès no criden a l'odi, ni a la ràbia, ni a la ira, ni al confrontament, ni a la diferència de castes socials, ni de tantes coses. Vostès no.

Han deixat d'indignar-nos, aquesta és l'alegria que li puc donar avui, almanco pel Grup Parlamentari El Pi, ja no ens indignem, perquè sabem, comprenem i ja hem calat el seu discurs uniforme i incendiari, perquè el que fan és tan irresponsable que ja no ens fan ràbia, sinó que comencen a fer-nos pena, perquè vostès han de defensar coses que sí inciten a l'odi, perquè en són i en seran responsables, no ho oblidin. I sobretot fan pena perquè el seu catàleg de propostes és massa breu i comença a necessitar un antídote per a la ira.

Nosaltres creiem en l'amor, sí som així de naïfs, ja ho he dit qualque vegada i estic contenta de ser-ho, i en la pau de totes les persones; creiem en el consens, en la bona voluntat de diputats i diputades d'aquesta cambra, fins i tot en la seva, tot i que els he de dir que de moment no apunten maneres. Com li deia, l'argument mateix que vostès utilitzen el podria rebatre des de la ràbia, l'odi i les ganes de dividir cadascun dels disbarats que vostès han escrit o els han escrit a Madrid a la proposició de llei, però no ho farà, ens fa vergonya i llàstima que vostès vulguin contaminar amb mentides l'esperit d'aquesta llei, jo no hi era, però s'han fet anys de feina en aquesta cambra per poder tirar endavant una llei democràtica que tanqui ferides, que repari, que tengui justícia, dignitat de les persones, perquè aquells familiars puguin enterrar els seus, etc. Una llei que es va fer amb delicadesa, que es va fer amb respecte.

Així que senyors de VOX, la nostra resposta serà que no i s'ho facin mirar, és una llàstima i li dic de cor, que les seves ansies de poder els duguin per tan mal camí i només desig que el fet d'haver tastat la sang, no els torni irrecuperables, per al seu bé i per al bé de tots, que nosaltres representem tota la societat.

I una besada a Jaume Font, el meu guru.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el Grup Parlamentari Mixt, sí, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sigui benvingut el públic que avui ens acompanya. De la passada legislatura em qued amb dues lleis, dues lleis que per a mi van justificar aquest pas propi per la política, la Llei de fosses i la Llei de memòria democràtica, que avui pretenen derogar. Dues lleis més que necessàries, com demostra que avui una altra vegada més, ens haguem de trobar defensant els drets humans, perquè parlam de drets humans, de justícia, de reparació, perquè hem de considerar la memòria com a un dret el qual ha de ser garantit per l'administració. Narrar, destruir el passat, revisitar-lo, imaginar com va ser, totes les coses són prou imperfectes perquè se'n pugui fer una revisió, les (...) al passat també, què és la història sinó un relat en permanent construcció, en eterna recomposició.

Tanmateix -com deia Jacques Rancière- el límit de la interpretació històrica té un nom i és un nom polític, ideològic, revisionisme. Negacionisme, quan es tracta de la negació explícita i categòrica dels fets històrics, quan es neguen o es minimitzen les dades. Per revisionisme entenem aquells abusos de la història i de la memòria col·lectiva que distorsionen la imatge del passat mitjançant la seva falsificació històrica, la seva relativització o el seu endulcorament.

Deia Walter Benjamin, és més difícil honorar la memòria dels innominats que la dels famosos. A la memòria dels innominats està consagrada la construcció històrica.

La Llei de memòria democràtica implica la restitució de la memòria i cal fer-ho perquè a Espanya existeix un mantra, un fals argument que ha calat a la societat; si es demana la retirada d'un carrer d'un feixista o esbucar la Feixina, per exemple, el que vols és fer-la desaparèixer de la història, o també pots escoltar que et diguin que ets una ressentida guerra civilista.

La història de la monumentologia té espais diferents, perquè retirar el carrer a un criminal de guerra no és esborrar la història ja que se seguirà estudiant a les aules docents i se

seguirà investigant, és més, la història l'hem de conèixer per evitar que torni a succeir. Perquè, com deia Primo Levi, si ha passat, pot tornar a passar.

En clau revisionista de la història, alguns analistes i historiadors rebaixen les morts i patiments per concloure que una guerra és una guerra, que la violència es va produir tots els bàndols, que el franquisme fou un règim autoritari, però decent, perquè es tendeix a relativitzar el paper de la violència militar i política del franquisme, part fonamental de la seva llarga durada. Aquest revisionisme és una manera indecent d'eludir responsabilitats.

La història d'aquest país es caracteritza per la indolència i la falta d'empatia quan del que parlam és, ho torn a dir, de drets humans, de crims de lesa humanitat, recordem, imprescriptibles, del dret de les víctimes i dels seus familiars a ser reconeguts.

La proposició de llei que avui debatem es delata tota ella sola pel llenguatge que empra, diu que la Llei de memòria democràtica té un biaix ideològic. I el que vostès presenten, què és sinó un clar exemple de negacionisme?

Deia Eduardo Galeano, la impunitat premia el delictes, indueix a la seva repetició, estimula el delinqüent i contagia el seu exemple.

Les Nacions Unides fa molt de temps que reclama a Espanya que ompli els buits, que té memòria de veritat i justícia, i caldria afegir reparació i no repetició. La reivindicació de les víctimes no és una cosa del passat, tot i que les circumstàncies de govern hagin canviat. El problema no està resolt i les víctimes continuen esperant.

Una altra reclamació al Govern espanyol és que derogui la Llei d'amnistia del 1977 per poder investigar els crims comesos durant la dictadura franquista. L'ONU parla de delictes de tortura, desaparicions forçades i execucions sumàries; una demanda que de moment no ha prosperat. I és que aquesta llei d'amnistia que vostès consideren tan benèvola és precisament, precisament, un dels principals obstacles per facilitar la veritat, justícia i reparació a les víctimes de la Guerra Civil i el franquisme.

Mirin com és aquest país que a l'abril de l'any 1977 Espanya ratificava el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, que, entre d'altres coses, assenyalava que res no es pot oposar al judici o a la condemna d'una persona per actes que, en el moment de cometre's, fossin considerats delictius pel dret internacional. Idò, pocs mesos després entrava en vigor la Llei d'amnistia que durant dècades ha inutilitzat aquest principi, una llei que cercava perdonar i passar pàgina sobre els actes d'intencionalitat política, qualsevol que fos el seu resultat, tipificats com a delictes i faltes realitzats amb anterioritat al dia 15 de desembre del 1976. Cal recordar, però, que, segons el dret internacional, no poden incloure's en aquest perdó actes que puguin ser considerats crims de dret internacional, com són la desaparició forçada o la tortura.

A la llei que avui pretenen derogar es vertebren els eixos del dret a la veritat, a la justícia i a la reparació així com el reconeixement a les víctimes i les garanties de no repetició. El dret de les víctimes a la veritat es tradueix en un deure de memòria per als poders públics els quals han de facilitar la cerca i la difusió de la veritat en honor de la seva incorporació a la memòria col·lectiva. El dret de les víctimes a la veritat desemboca en l'obligació de l'Estat d'investigar.

El dret a la justícia és l'escut protector front a la impunitat, es produeix la impunitat quan l'Estat erra en la seva obligació d'investigar, perseguir, capturar, enjudiciar i, si escau, condemnar els responsables de les vulneracions dels drets humans.

La reparació ha de ser la reacció automàtica al reconeixement de l'existència d'una violació a un dret. L'accés a la reparació és de suma importància per evitar que la consagració formal dels drets humans es converteixi en una mera formalitat desproveïda de contingut.

Aquesta llei, com és la llei de fosses, és una llei necessària perquè l'oblit no deixa de ser un altre mort.

Deia José Saramago, s'ha de recuperar, mantenir i transmetre la memòria històrica perquè es comença per l'oblit i s'acaba en la indiferència.

I és que al final, quan et trobes davant d'aquests tipus de debats, a mi em sorgeix una pregunta i és: què és Espanya? Perquè des d'ara i des d'aquí, us ho dic clarament, aquesta Espanya que dibuixen no em representa, és més, feu èmfasi en la llibertat d'expressió, però ni tan sols sou sincers, l'única llibertat que defenseu és la vostra i si no que li demanin a Valtònyc.

Ens negam a derogar aquesta llei, no volem oblidar, no volem ser cecs, no volem tornar a repetir els errors, no serem còmplices dels atacs als drets humans. Votarem rotundament no, perquè volem veritat, justícia i reparació.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Font. Per part del Partit Socialista té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Molt bon dia i benvinguts i benvingudes l'Associació de Memòria de Mallorca i totes les seves membres.

No donarem suport a la seva proposició de llei de la desmemòria històrica, una proposició de llei que obvia que en aquest país hi va haver un cop d'estat a un govern legítim, que tenguérem una dictadura durant quaranta anys on no hi havia

ciutadans ni ciutadanes ni drets ni llibertats, una dictadura on el règim va represaliar i assassinar a qui no pensava com ells i que va exercir amb tota mà de ferro violència institucional i educativa. Crec que és bo recordar, per no blanquejar el feixisme, que fins al 1976, no el 36, eh!, sinó al 76, i això en termes històrics no és res, el franquisme va executar persones en aquest país. Ni una referència a la seva llei a quaranta anys de patiment, a la manca de llibertats, ni una condemna al franquisme. Com ho poden fer si són els seus hereus.

Aquesta proposició de llei és un menyspreu, és una ofensa a les víctimes, a la seva memòria, i una falta de consideració a una llei aprovada la passada legislatura amb un consens important en aquesta cambra, la seu de la sobirania popular. I avui han tengut la poca vergonya de dir que aquesta llei era com un ganivet en mans d'assassins.

Durant mesos vàrem estar diputats de tots els signes polítics, de tots els colors, ens vàrem asseure de manera distesa, tranquil·la i amb disposició de negociar i consensuar al màxim un text. Ningú no va quedar del tot satisfet, nosaltres tampoc. Una cosa els dic, teníem els vots com per haver fet la llei que a l'esquerra li agradàs i vàrem triar la via del consens pensant que era millor renunciar, consensuar a la fi de garantir la perdurabilitat de la llei. Teníem un bon antecedent que ens va encoratjar, que era la llei de fosses aprovada per unanimitat i vàrem intentar reunir el consens al voltant d'aquesta llei que avui pretenen derogar. El Partit Popular i Ciudadanos no varen votar tota la llei, però sí una bona quantitat d'articles i es va fer un esforç prou gran per intentar integrar, transaccionar o aprovar.

Avui, el Partit Popular, manifestarà després el seu posicionament, nosaltres ja per les declaracions d'ahir ja deduïm també pel posicionament que faran un vot d'abstenció, jo els deman avui que no es deixin arrossegar per la ultradreta i no li donin un vot de confiança a la derogació d'aquesta llei. Sobretot que no deixin la via de la moderació que vostès tenien, Sra. Lafuente, vostè que és un home raonable i moderat, per abraçar-se a la via més ultra.

L'extrema dreta ens proposa derogar una llei que té com a finalitat aprofundir en la qualitat democràtica i en la convivència; vol deixar sense efecte una llei que pretén reparar persones, grups, col·lectius que varen patir repressió durant la Guerra Civil i la dictadura; reconèixer la contribució de tots aquells que han fet possible la democràcia; millorar el coneixement i la difusió de la història del període que abasta des de la II República fins l'any 83 com a llegat cultural de les Illes Balears, ara ja sabem amb el menyspreu institucional d'aquest cap setmana quin valor li donin al nostre llegat cultural i el nostre Estatut d'Autonomia; també vol garantir que els espais de convivència siguin espais per a la cultura democràtica i la concòrdia, reconeixent la tasca de les entitats memorialistes i de víctimes per restituir la memòria de les víctimes i reclamar justícia, i rebutjar i impedir qualsevol manifestació que suposi un reconeixement del franquisme o exaltació de la sublevació militar, la dictadura o del mateix dictador.

L'extrema dreta, que és el paradigma dels valors de l'antipolítica, de l'autoritarisme, de l'empobriment del diàleg, de la negació de la pluralitat, que presenten plantejaments com si fossin veritats teològiques, que fins i tot s'han atrevit a cantar a la seu de la sobirania popular el *Cara al sol*, un himne de mort i repressió, avui ve aquí a parlar de constitucionalisme i de democràcia, els mateixos...

(*Alguns aplaudiments*)

... els mateixos que se situen a les mateixes apories de la democràcia, perquè la utilitzen per buidar-la, la pretenen grapejar al seu gust per dinamitar consensos, per negar els drets de les víctimes del franquisme i l'essència del mateix article 10 de la Constitució Espanyola, que parla de drets humans fonamentals.

Sr. Rodríguez, el perdó no és una categoria jurídica; forma part de la dimensió moral de les persones, que són lliures de fer-lo o no fer-lo. Demanin als familiars de les víctimes si volen o no volen perdonar. La justícia, en canvi, és universal, igualadora, restitueix les víctimes. I amb el seu plantejament equidistant del perdó mutu posen al mateix nivell victimaris i víctimes, els colpistes i els que defensen la legalitat.

La Llei de memòria de 2007 va suposar una passa important en la reparació de les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura, i ens ha donat el marc per al desenvolupament legislatiu autonòmic, i això que vostès qualifiquen com a cosa negativa ha permès que milers de persones puguin recuperar els seus familiars de les fosses comunes i els puguin enterrar dignament. Vostè ens ha contat que ha pogut rebre moltes anècdotes del seu padrí; quina sort!, perquè moltes víctimes el que han rebut és l'absència més absoluta, el silenci, la por, perquè no es podia ni parlar dels seus familiars,...

(*Alguns aplaudiments*)

... aquesta és l'altra Espanya.

La Llei de memòria ha permès que les víctimes tinguin la consideració de tals, que es retirin dels carrers els vestigis franquistes, que es puguin restituir els col·lectius perseguits com els homosexuals durant el franquisme, perquè el feixisme, per molt que vostès ho intentin tapar amb declaracions institucionals, com va succeir a València amb una proposta sobre les víctimes de l'Holocaust, el feixisme sempre ha posat en el punt de mira el col·lectiu LGTBI, i la Llei de memòria democràtica també els vol reparar.

Im'agradaria dir una qüestió a la qual s'ha fet referència i que vostès també plantegen, que és l'amnistia. L'amnistia va ser una de les grans reclamacions de l'esquerra durant els anys del franquisme, durant els darrers anys del franquisme i els primers anys de la transició. Hi va haver grans mobilitzacions al carrer i, fruit d'aquell moviment, milers de presos polítics d'esquerra varen poder sortir de les presons. Abans de signar la Llei d'amnistia Espanya havia signat el pacte internacional de drets civils i polítics que no admet cap mena d'amnistia pels delictes de lesa humanitat. El ministre Marcelino Oreja

Aguirre, d'Assumptes Exteriors en el govern d'Adolfo Suárez, el va ratificar el 13 d'abril de 1977. Crims de guerra, genocidi o de guerra no prescriuen i no són amnistiables, estan subjectes al dret internacional i a la seva jurisprudència. Així doncs la Llei d'amnistia no pot anar en contra del dret internacional i així ho defensen prestigiosos juristes.

Per altra banda no podem obviar les recomanacions que ens ha fet el relator de l'ONU per a la promoció de la veritat, justícia i reparació, i garanties de no-repetició, que dintre del marc de les nostres competències varem intentar abordar. Aquesta legislatura, amb el govern de coalició, s'obre un període d'esperança per aprofundir en aquestes mancances que té la llei de 2007 amb una reforma, i aquí podrem continuar exhumant víctimes des d'una tutela des de l'Estat i desenvolupar les polítiques de memòria i reparació que mereixen les víctimes.

Al seu text trobam perles -alguna companya ho ha comentat- que afirmen que la Llei de memòria posa en qüestió la Constitució, la monarquia parlamentària, o que volem assenyalar qui pensa diferent. La veritat és que a Hollywood amb vostès han perdut uns grans guionistes de ciència ficció o de teories de la conspiració, perquè aquestes paranoies són dignes d'una pel·lícula.

Ens acusen de vulnerar el lliure desenvolupament de la personalitat. Jo no sé si amb aquest plantejament el que defensen és el dret a la lliure personalitat feixista, a la llibertat d'expressió dels discursos d'odi que neguen la humanitat d'altres, que jerarquitzen segons procedència, color de pell, el sexe, l'ètnia, l'orientació sexual. Jo no sé si estan fent un plantejament de defensar el dret a ser feixista, perquè és el que es dedueix d'aquesta proposició de llei i això és extremadament perillós.

Vostès, que són tan crítics amb les polítiques memorialistes, que són el flagell de la memòria històrica, *los cancerberos*, no han fet ni una sola referència a les primeres polítiques d'exhumacions amb metodologia científica que es feren al nostre país -ens ha donat alguna dada biogràfica que podria donar una pista del perquè no-, que casualment, que es fan l'any 2000 amb José María Aznar com a president del Govern d'Espanya, no són per treure de les voreres o fosses comunes milers de republicans sinó per recuperar els cossos de la Divisió Blava a Rússia, una operació que es repeteix el 2014 quan Mariano Rajoy ja estava desmantellant i deixant al calaix les polítiques de memòria històrica.

La Llei de memòria garanteix drets importants que cal recordar, perquè són els que vol arrabassar l'extrema dreta amb aquesta proposició de llei: el dret a la veritat, a la memòria, a la reparació i el reconeixement, i recull la importància de les garanties de no-repetició. Quan parlem de dret a la veritat, això que al Sr. Rodríguez li sona a 1984 d'Orwell, parlem exclusivament de conèixer qui va ser víctima a la nostra comunitat i la confecció d'un cens de víctimes, feina que ja està feta, i ens varem guiar pel dret internacional, varem parlar amb una organització poc sospitosa com és Amnistia Internacional, amb el seu president, que ens va ajudar

a establir una definició de víctima inclusiva i conforme als paràmetres del dret internacional. No varem fer parts i quarts en una qüestió tan important com la vulneració dels drets humans. Varem incorporar a la definició sectors socials, professionals o culturals; entitats, partits polítics, sindicats; lògies maçòniques o les persones represaliades per la seva orientació sexual; les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista. I també varem incorporar com a víctimes els infants robats o adoptats irregularment sense autorització dels seus progenitors durant la dictadura.

El dret a la memòria es refereix a tot el patrimoni documental, bibliogràfic i museístic que es va elaborar en aquest període de temps, des de la Segona República fins al 83, amb les figures que es creen a la comunitat dels espais per la memòria; després es regula el dret a la reparació i al reconeixement de les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura, amb un dia per al record, la importància de fer actuacions de record i reparació a les víctimes, i varem fer una inferència de l'ordenament jurídic nacional i internacional per declarar nul·les de ple dret totes les sentències i resolucions de les causes instruïdes per raons polítiques.

Tenim molt clar que els espais de convivència han de ser espais que no ofenguin les víctimes de la dictadura ni els seus familiars, i aquí ens sorprèn que vulguin soscavar la tutela de la memòria democràtica.

El títol IV és el que fa referència a les garanties de no-repetició del feixisme i on entra la part de la recerca, investigació i divulgació al'ensenyament universitari. Què diu concretament l'article 29? Diu: "Actuacions en matèria d'ensenyament no universitari. Per enfortir els valors democràtics, la conselleria competent en matèria d'educació promourà la inclusió de continguts i la realització d'activitats curriculars i extracurriculars sobre la memòria democràtica a l'ESO, el batxillerat i ensenyament de persones adultes. Amb l'objectiu de reforçar el professorat amb les eines conceptuals i metodològiques adients, la conselleria incorporarà els plans de formació de professorat, l'actualització científica, didàctica i pedagògica en relació amb el tractament de la memòria democràtica a les Illes Balears".

Curiós que els mateixos que volen implantar la censura educativa i que qüestionen sistemàticament els docents, que els acusen, que els volen fiscalitzar fent de xèrif a les escoles, apel·lin a la llibertat de càtedra, perquè el que pretenen és que no hi hagi coneixement del que ha succeït en aquest país, del que va suposar la Guerra Civil, la dictadura, que no es parli de víctimes ni de cunetes ni de fosses comunes ni de camps de concentració, i això no és cap veritat oficial. Això és la veritat, a seques, desconeguda per moltes de les persones i generacions actuals i que ha trigat massa anys a sortir a la llum perquè hem trigat massa anys a obrir les fosses, a tornar les víctimes a les seves famílies perquè les puguin plorar en pau, perquè els puguin dur flors al cementeri, han passat massa anys per recordar les víctimes i el llegat democràtic.

I vostès que han difamat la memòria de les Tretze Roses, jo tampoc no reproduiré el que han dit, per pudor democràtic. Vostès que tenen la mentida com a llibre de capçalera, la volen instituir com a oficial. S'hauran d'enfrontar ara judicialment a un possible delictes d'odi perquè per a vostès la llibertat d'expressió és això, difamar, dir mentides, ofendre les víctimes, cantar el *Cara al sol*.

El que avui succeeix en aquest parlament no és una anècdota ni una cosa menor. El negacionisme, el revisionisme de la dictadura franquista de la mà dels seus hereus ideològics pretén derogar una llei aprovada en aquesta cambra just farà dos anys.

Jo demano al Partit Popular, com fa Ciudadanos, que es desmarquin d'aquesta proposta de derogació i que siguin coherents amb allò votat a la passada legislatura, que es distanciïn de la proposta de la ultradreta que representa una ofensa i un menyspreu cap a les víctimes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cano. Ara correspon la rèplica del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Personas del público, compañeros, Esperanza Català, concejal del Ayuntamiento de Calvià, general Fulgencio Coll, portavoz de nuestro grupo en el Ayuntamiento de Palma.

Veo que no han entendido ustedes absolutamente nada, nada de nada. Y han venido a hacer lo que nos tememos que quieren hacer ustedes con estas leyes, de lo que les acusamos de hacer con estas leyes, han venido a echarse los muertos a la cabeza los unos a los otros. En ese discurso no me van a encontrar.

Yo no he venido aquí ni a defender el régimen anterior ni a decir quiénes eran los buenos ni quiénes eran los malos. En los dos bandos luchó gente noble, llena de ideales, algunos simplemente lucharon en uno u otro bando porque les tocó geográficamente y otros, chavales jóvenes, llenos de ilusión y de esperanza luchando por los derechos de lo que pensaban que era justo.

Yo no he venido aquí, de verdad, a pensar que unos eran los malos y los otros eran los buenos. Eso es lo que ustedes quieren hacer ver. Eso es lo que ustedes quieren transmitir. No es una historia de buenos y malos. Es una historia de españoles que, llevados por el odio,...

(Remor de veus)

... por el enfrentamiento, por la incapacidad de llegar a ningún tipo de acuerdo acabaron enfrentándose los unos a los otros, y esa... y eso porque el Sr. de MÉS ha hablado en primera persona: los vencidos. Usted se debe considerar de los vencidos, pues yo no me considero de los vencedores. Ese es su problema, no el nuestro. Ese es su problema porque además hablan de que nosotros vemos conspiraciones, pero es que ustedes mismos han venido aquí a condenar la transición, implícitamente la Constitución y por tanto también la Jefatura del Estado.

Han dicho que la transición no se hizo como se debía haber hecho, que fue demasiado corta de miras, que no se implantó la justicia necesaria y por tanto han venido a condenar a los padres de la Constitución y a los padres de nuestra democracia.

Por eso, señores del Partido Popular, les digo que vean qué instrumento han puesto en manos de esas personas y por eso la Sra. Cano a lo único que ha subido a esta tribuna es a pedirles por favor que no rompan ustedes el consenso progre y mientras ustedes se mantengan en ese consenso va a ser difícilísimo romper esta dinámica de enfrentamiento a la que algún día ustedes y nosotros, espero que pronto, tendremos que poner freno.

La señora de Podemos nos ha venido a hablar hasta de los judíos, perdonen, ustedes el otro día en el Consell de Mallorca votaron en contra de una proposición de VOX de condenar el Holocausto. Ustedes se pasan el día atacando al estado democrático de Israel y defendiendo a los terroristas palestinos, o sea que no nos vengan aquí a hablar de judíos ni de terrorismo.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y, señores del Partido Socialista, veo que ustedes están muy preocupados por una especie de resurgimiento del fascismo, aquello que llaman el huevo de la serpiente. ¿Por qué no se preocupan dado que hoy afortunadamente no hay ni un solo país en el mundo que tenga un régimen fascista, por qué no se preocupan del régimen comunista, de los más de mil millones de personas que siguen viviendo bajo el yugo de la dictadura comunista? ¿Por qué recibe su ministro Ábalos a una persona que está considerada como torturadora en el aeropuerto de Madrid y luego sube a esta tribuna a darnos a nosotros lecciones?

(Remor de veus)

No nos hable de lo que pasó hace ochenta años. Preocúpense de la gente que hoy en Venezuela vive bajo la narcodictadura comunista y no traten con sus aliados. ¡Eso es lo que deben ustedes hacer!

(Alguns aplaudiments)

Y por último también decirle a mi estimada compañera de El Pi que le voy a dar completamente la razón. Dejemos la historia a los historiadores.

Yo que tuve la brillante idea de dedicarme a estudiar historia con las enormes salidas que ello tiene, he tenido el placer de disfrutar por lo menos esa carrera y el tema de la Guerra Civil es un tema que me interesa mucho y he leído historiadores de todos los bandos, de todos los ámbitos. Dejemos la historia a los historiadores, y nosotros como políticos dejemos la reconciliación y la paz que consiguieron los españoles en la calle y no vengan ustedes a este parlamento a reavivar los odios de la Guerra Civil.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Començam el torn de contrarèpliques dels grups que han intervingut en contra, començam pel Grup Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Jo començaré els meus cinc minuts de rèplica per dirigir-me al Partit Popular perquè crec que...

(Remor de veus)

... l'ocasió ho mereix, d'acord? Jo crec que el Partit Popular avui hauria d'estar a l'alçada i no fer la competència a VOX per veure qui és que més s'escora cap a la dreta.

Avui vostès poden triar defensar el consens de la passada legislatura i deixar clar...

(Remor de veus)

... que el neofeixisme no té cabuda en aquesta cambra i vostès poden triar ser els que continuen amb aquest consens o ser el Partit Popular de l'any 2012 de Mariano Rajoy que va reduir els pressuposts dedicats a memòria històrica de l'Estat, que va suprimir l'Oficina de Víctimes de la Guerra Civil i de la Dictadura que dedicava a coordinar l'exhumació de les persones desaparegudes i que als dos anys següents varen eliminar per complet la partida pressupostària destinada a aquesta matèria. Per tant, vostès poden triar avui.

(Remor de veus)

Sr. Rodríguez..., no hi és, d'acord, no passa res. Jo pens que el Sr. Rodríguez no s'ha llegit la seva proposició de llei que avui ha registrat. Això m'ho indica... perquè no ha defensat gens el contingut que allà surt redactat o bé sent vergonya d'aquest text que es va presentar i que per això...

(Alguns aplaudiments)

... no s'atreveix a defensar-lo.

I jo realment ho podria entendre, i més ell que diu que és historiador, crec que algunes coses allà plasmades, ell, que és historiador, toca saber clarament que són una sobirana ximpleria que s'ha plasmat en aquests texts.

Jo el darrer que vull comentar és que, mirin, les lleis de memòria a Espanya les va inventar Franco, ell es va encarregar de recuperar tots els caiguts *por Dios y por España*, com ja he dit abans, i els va enaltir durant dècades. La Llei de memòria democràtica històrica de les Illes Balears el que vol és que totes aquelles víctimes que encara no s'han trobat, que encara no han estat reparades, puguin ser-ho. Per tant, aquí no va d'un bàndol o d'un altre, crec que a la llei, si es llegeix correctament i es vol entendre, es veu clarament quina és la intenció i no tots aquests fantasmes de la dreta que ens volen fer creure que nosaltres venim aquí a implantar una realitat alternativa.

Mirin, ho he dit abans també, tots els organismes internacionals dedicats a matèria de drets humans i de memòria ho diuen, aquestes persones i aquests organismes que s'han dedicat exclusivament a aquesta matèria també s'inventen una realitat alternativa o una història alternativa? És que jo pens que cal una reflexió profunda per a tots i cada un dels diputats i dels grups parlamentaris d'aquesta cambra i tal vegada cal tenir una mentalitat més oberta, capaç de reconèixer i veure el passat fosc que hi ha en el nostre país, el mateix passat fosc que hi va haver a molts altres països. Jo crec que això cal reconèixer-ho, crec que si ho reconeixem podrem caminar cap al futur d'una manera molt més sana i, sobretot, totes aquelles famílies que pateixen i que varen patir i que a dia d'avui encara no saben on són els seus familiars, crec que totes mereixen poder enterrar els seus familiars d'una forma digna i poder passar pàgina. No es podrà passar pàgina simplement amb una llei d'amnistia, amb un perdó general, quan hi ha persones que no han estat reconegudes ni s'ha posat en valor tot el que varen..., en valor, no, bé, que no se'ls ha fet justícia és el que vull comentar.

Crec que com a país, com a pàtria que tant enalteixen alguns, crec que hem d'estar a l'alçada i crec que avui tots i cada una dels grups parlamentaris d'aquesta cambra, repeteix, hauríem d'estar a l'alçada i hauríem de deixar clar que en aquest parlament no hi ha cabuda per al neofeixisme.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Presidente, no haré uso de la palabra en tribuna. Solamente constatar que cuán cerca están los extremos cuando se miran en el espejo de la historia. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MÁ S I TUGORES:

Gràcies, president. Miri, vostè que es preocupa tant per la gent que pateix a Veneçuela, aquest govern, aquest govern en el seu moment va obrir dos espais per a totes aquelles persones que es poguessin sentir perseguides en el món, per a totes aquelles refugiades i refugiats, que sàpiga el 70% de les persones que han acudit a aquests dos centres són de Veneçuela i han estat acollits per aquest govern. Tenim un problema, d'aquest 70% al 90% el Govern espanyol del Sr. Rajoy, en el seu moment, els va denegar poder quedar a les Illes Balears. Per tant, aquest govern sí que es preocupa pels refugiats del món, siguin del color que siguin.

Miri, reflexió ràpida, nosaltres entenem que hem de mirar cap al futur tenint memòria, per això avui m'he posat aquesta camiseta, aquesta camiseta diu: "Front antifeixista de Montuiri", aquesta camiseta la varen fer aquest estiu passat un grup de joves de Montuiri, molt joves, i per això me l'he posada, perquè són els joves els que han de preservar la memòria antifeixista; són els joves els que han de tenir clar i han de jugar a una societat lliure i a una societat -com deia- que tenguem memòria, una societat sense memòria està obligada a repetir els mateixos errors. La cara de bon al·lot i de pena que ens posa aquí damunt, com li he dit abans, no ens fa recular, no ens fa perdre de vista allò que realment vostès pretenen; vostès pretenen imposar la cultura de l'odi i imposar la cultura de la provocació.

Aquest no és l'espai...

(Alguns aplaudiments)

..., l'espai, aquest espai és a través de legislar, a través de la política, a través de les idees poder resoldre els problemes dels ciutadans. I ja dic, mirem el futur tenint molt present la memòria i la història, deixem als historiadors la història i deixem als docents l'educació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Ara correspon al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Faré ús de la paraula des d'aquí perquè seré molt breu. Simplement, dir-li, *-a mi querido compañera ha dicho, a mi querida amiga de El Pi y mi querido compañero-*, perquè jo ja he dit que nosaltres creiem

en l'amor i en l'amistat i en la bona voluntat dels diputats i diputades.

Solamente una aclaración, usted ha dicho que, bueno, que no hemos entendido nada; cuando discrepamos parece que no hemos entendido nada, es una posibilidad, pero habría otras posibilidades, por ejemplo, que lo hemos entendido todo pero que no nos gusta nada, sería otra; o quizás que no hemos entendido nada porque ustedes no se explican bien, o lo que es peor, se explican mal intencionadamente.

Per concloure, perquè aquest és un tema molt seriós i per respecte a aquestes dones i aquests homes de vermell que representen la Memòria de Mallorca, dir-los que són vostès que amb les seves accions i els seus plantejaments vulneren els drets i, a més, ho saben, i principis constitucionals en atacar la dignitat de les persones, la llibertat de pensament, d'opinió, d'expressió, d'informació i de càtedra.

Per això nosaltres diem no, i encara hi són a temps d'agafar seny i d'actuar com pertoca.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula pel Grup Mixt la Sra. Font... Doncs, com que en aquest moment...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sr. President, és que la diputada Font m'ha demanat que digués que no intervenia en aquest segon torn. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Passam al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President. El que no ha entès res de res, Sr. Rodríguez, desgraciadament, és vostè, no ha escoltat cap dels diputats que els hem donat les nostres raons per les quals rebutjam la seva proposició de llei. Perquè al final del que parlem és de drets humans i el dret a la veritat, justícia i reparació és una qüestió de drets humans, no ho diem únicament nosaltres, sinó que ho afirmen també Nacions Unides o el mateix Tribunal Europeu de Drets Humans.

La seva proposta de llei és un menyspreu i una ofensa a les víctimes del franquisme, és una llei que advoca per la desmemòria, per consagrar l'oblit, per tornar enterrar la memòria democràtica d'aquest país, de les persones i dels col·lectius que varen lluitar per la democràcia, que varen ser

represaliades, humiliades i assassinades per la dictadura, i han fet un exercici perillós de blanquejar el franquisme.

Mirin, és una incoherència absoluta anar a un acte de les víctimes de l'holocaust nazi i després no voler honorar o recordar les 7.000 persones, espanyols i espanyoles, que varen acabar a Mauthausen per estar en contra de la dictadura, com negar el col·lectiu LGTBI,...

(Alguns aplaudiments)

..., també, que varen ser perseguits pels feixistes.

I vostès han fet referència a una moció que es va presentar, una proposta de declaració institucional que es va presentar al Consell de Mallorca, que era una proposta trampa la qual, aparentment, volia condemnar l'holocaust, però no és així, el que trobàvem era una revisió de la història, una *fake news* com les que vostès diuen que si el Partit Socialista no varem votar a favor del sufragi femení, per favor!, que vostè sigui historiador i sigui capaç d'afirmar això, dues coses: o és molt mal historiador o és un mentider polític, perquè el Partit Socialista va estar amb la consagració d'aquest dret tan important en el nostre país.

I de la mateixa manera que fan un revisionisme històric amb aquesta qüestió, vostès no parlaven ni de nazisme o feixisme i, a més, volien fer creure que Hitler era d'esquerres, quan les víctimes de Hitler varen ser precisament persones d'esquerres, comunistes, socialistes i vostès no feien cap referència al règim nazi, llegeixin la moció que varen presentar al Consell de Mallorca.

La segona trampa d'aquella declaració era demanar un reconeixement als diplomàtics franquistes que salvaren milers de jueus durant la II Guerra Mundial, sense contextualitzar que aquests diplomàtics, precisament, actuaren desobeint les ordres de Franco, i que Franco, únicament durant la II Guerra Mundial, al final, va salvar un parell de jueus perquè ja estava clara la derrota alemanya i varen gestos amb els potencials nous aliats. El sentit real de la seva moció no era només condemnar l'holocaust, sinó fer veure que Franco va salvar jueus que formaren part de les estratègies revisionistes i negacionistes.

Totalitarisme. Vostè s'ha llegit la Llei de memòria democràtica? Tres vegades condemnam el feixisme i el totalitarisme, per favor!, abans d'intentar tombar una llei, maldament tinguin consignes des de Madrid, que Ortega Smith els envia la feina feta, almanco llegeixin-la i contextualitzin-la una mica.

(Alguns aplaudiments)

I lamentam avui l'actitud covard i còmplice del Partit Popular que, amb la seva postura, es deixa arrossegar per l'extrema dreta i ens mostra a tots la poteta del que farien si ho poguessin fer. I avui aquí celebrem que Ciudadanos es desmarqui, però tenim exemples a Andalusia o a d'altres bandes on governen amb l'extrema dreta, o a Madrid, que, de

manera còmplice, han suprimit la Direcció General de Memòria Democràtica a Andalusia, han esborrat el nom de 3.000 persones afusellades i han eliminat d'una placa els versos de Miguel Hernández, mai tanta infàmia esborrarà la dignitat dels seus versos, perquè els seus versos, com la llibertat, són *como el árbol talado, que retoña: porque aún tengo la vida*.

(Alguns aplaudiments)

La memòria és un deure i l'hem d'estimular i l'hem d'impulsar, i abans també ho deia el company, que no hi ha justícia sense memòria, sense memòria de la injustícia no hi ha cap teoria de la justícia i oblidar el que va succeir és ofendre la memòria de les víctimes. Si volem forjar una identitat ciutadana basada en la cultura democràtica i en el respecte als drets humans s'han de reparar les víctimes, no hi ha justícia sense memòria.

I deia Albert Camus que "no podem posar-nos del costat dels que fan la història sinó al servei dels que la pateixen". Amb aquesta proposició de llei l'extrema dreta deixa molt clar a favor de qui està.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Començam el torn de fixació de posició dels grups que no hagin intervengut ni a favor ni en contra, té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President, bon dia. Buenos días al público, buenos días a todos, señoras y señores diputados. Bien, estamos ante la toma en consideración de una propuesta de ley en este caso y sobre una cuestión que, como hemos afirmado reiteradamente, tanto dolor y sufrimiento ocasionó al conjunto de nuestro país, al conjunto de España.

Y por parte del Grupo Popular queríamos insistir en explicar nuestra posición, especialmente porque vemos que hay muchos que están más interesados en confundir nuestra posición que en explicar la suya, cuando la nuestra es perfectamente clara, nítida y coherente.

Miren, en este parlamento se trajo a debate un proyecto de ley que se llamaba ley de fosas, se llamaba así cuando entró, aunque veo que algunos siguen utilizando el nombre derogado, cuyo texto inicial era manifiestamente mejorable, era parcial y bastante partidista, y creo que realizamos un buen esfuerzo de trabajo y negociación entre todos los diputados para que saliese aprobado por unanimidad, es la Ley 10/2016, de 13 de junio, y se llama -insisto porque hay algunos que tienen lapsus mentales- de recuperación de personas desaparecidas durante la Guerra Civil y el franquismo, así salió la ley; se trataba de localizar personas desaparecidas durante la Guerra Civil y el

franquismo y ese objetivo era loable, y trabajamos, yo creo que para buscar consensos entre todos los grupos, y salió un buen texto legal, por unanimidad, y creo que eso es positivo para la sociedad.

Después se trajo a esta cámara la toma en consideración del proyecto de ley de memoria democrática de las Islas Baleares, así se llamaba el texto inicial del proyecto de ley, y en su tramitación parlamentaria se presentaron muchísimas enmiendas, se presentaron incluso autoenmiendas por parte de los grupos proponentes teniendo en cuenta qué era lo que se proponía, por parte de Ciudadanos se presentó una cantidad importante de enmiendas, por parte del Partido Popular también se presentaron importantes enmiendas. Y creo que se hizo un buen trabajo, se hizo un buen trabajo en que lo que entró y lo que salió hubo una diferencia sustancial y lo mejoramos, yo creo que es importante resaltar esto.

Y el Partido Popular fue un partido responsable que trabajó en aras del consenso y de mejorar los dos textos legales, pero no confundamos las cosas, ¿eh?, no confundamos las cosas porque veo que hay algunos a quienes les encanta confundir e intentar, en vez de explicar lo suyo, pues confundir la posición de los otros.

Por eso, creo que el Partido Popular votó a favor de todos los artículos en que se nos aceptaron nuestras enmiendas, votó a favor de muchas enmiendas de otros grupos que creo que mejoraban el texto, y votó en contra de una cuestión que consideramos esencial en esa ley también, que es importante destacar, que era toda la parte de definición de sanciones, de imposición de sanciones y de intervencionismo, que entendemos que no le corresponde a la administración entrar en esas cuestiones cuando hablamos de historia, y por eso votamos en contra. Por tanto, no intenten confundir porque nuestra posición es clarísima, es, vamos, salvo que alguien no quiera entenderla.

Sí a la recuperación de personas desaparecidas, y estamos a favor del reconocimiento de todas las víctimas, inicialmente el texto no reconocía todas las víctimas, fue uno de los trabajos importantes que hicimos, y en contra de la parte que he explicado. Pero sobre todo estamos en contra del mal uso que se hace de las leyes, del mal uso que se hace de la ley, yo creo que de la política equivocada de este gobierno en materia de memoria histórica, eso es una lástima y lo lamentamos, porque logramos un consenso importante en la definición de víctimas y, sin embargo, se hace un mal uso por parte del actual gobierno, que yo entiendo que es una deslealtad con el consenso que se alcanzó entonces, una deslealtad que los ciudadanos tienen que saber.

Y les voy a poner ejemplos para que no les quepa ninguna duda. Por ejemplo, el artículo 4.3.c) reconoce a las víctimas de los bombardeos, eran las víctimas civiles, lo he citado algunas veces en esta cámara, y se reconocen cómo víctimas en esta ley; Ciudadanos presenta una moción para el reconocimiento de las víctimas de bombardeos en el Ayuntamiento de Palma, estando en vigor la ley; ustedes, señores de la izquierda, que hablan tanto de las víctimas, de la

memoria, de lo importante que es reconocer a la gente que padeció injustamente la Guerra Civil, votan en contra, vergüenza, vergüenza les tendría que dar! Votaron en contra de su propia ley.

(Petit aldarull)

Debatíamos una proposición no de ley en septiembre sobre este tema y precisamente se olvidaban del concepto de víctima, volvían otra vez solamente a hablar de una parte de las víctimas, ¿para qué sirve alcanzar acuerdos en este parlamento si después las interpretaciones de las leyes las hacen solamente ustedes y de un lado?

Miren, la diputada de Podemos ha hablado de la Ley de amnistía, le corregía muy bien la Sra. Cano, la Ley de amnistía era una reivindicación de la izquierda, no sé si se acuerdan ustedes si han leído algún libro de historia que hablaba de *Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia*, y el principal ponente en el Congreso fue don Marcelino Camacho, diputado del Partido Comunista y secretario general del PC.

Y a mí me preocupa precisamente determinado lenguaje, que vuelva a utilizarse el lenguaje guerra-civilista en las cámaras, que volvamos a escuchar a gente, como de Podemos, que dice “un candidato de Podemos sobre las monjas asesinadas por la República”, deberían haber sido muchas más. Ese tipo de lenguaje..., y yo estoy seguro de que ustedes no comparten eso, pero eso lo dijo un miembro de Podemos, ese tipo de lenguaje deberíamos desterrarlo.

Nosotros entendemos que la Ley 2/2018, de memoria y reconocimiento democrático, tendría que modificarse y tendría que modificarse precisamente en la línea de la resolución del Parlamento Europeo de 19 de septiembre, que condena todos los regímenes autoritarios. Muchas de nuestras enmiendas iban en este sentido y ustedes votaron en contra, votaron en contra precisamente de que se condenase tanto el nacionalsocialismo como el comunismo. A esas enmiendas votaron ustedes en contra.

Tampoco estamos conformes con normas que intenten pues eso, criminalizar opiniones, coartar la libertad de expresión, coartar la libertad de cátedra. Si no queremos coartar la libertad de cátedra en un sentido, no la queramos utilizar en otro. Por tanto, de la utilización partidista de la historia y de interpretaciones simplistas y sesgadas de la historia, que desgraciadamente desde nuestro punto de vista, unos partidos extremistas y populistas desgraciadamente realizan con demasiada frecuencia. Si ustedes traen cualquiera..., no vemos en esta cámara la posibilidad de una mayoría suficiente para modificar y promover una modificación de la ley en el sentido de la propuesta por el Parlamento Europeo, que sería mejorar el texto legal.

Por tanto, más bien vemos, eso, posiciones de uno y de otro lado, que manifiestan una evidente falta de ecuanimidad y de autocrítica, una prueba de una falta de madurez democrática importante, se prefiere la apología al análisis, se prefiere la exaltación a la clarificación.

Otro ejemplo de mala política, les voy a decir otro ejemplo que utilizaron ustedes en el debate de septiembre de la PNL, cuando hablábamos de un caso de un ejemplo de la víctima, el padre Huguet de Ferreries que fue asesinado en julio del año 36...

(Remor de veus)

Sí, no, es que salió una diputada y dijo, “pero si el padre Huguet tiene un nombre de una calle en cada pueblo de Menorca”, textualmente en el *Diario de Sesiones*, sepa que no es verdad lo que dijo, en Mahón tenía antes una calle, el Partido Socialista en 1988 la quitó, igual que quitó las calles de otras víctimas. Por tanto, otra diputada decía: “es que en Menorca no hay fosas”. Mire, sí, en Menorca hay fosas, hay fosas, hay fosas comunes en Menorca, hay dos fosas comunes en el cementerio de Mahón, una de los asesinados el 6 de agosto del 36 en La Mola, otra de los fusilados después de la guerra en los juicios de represión después de la guerra. Hay dos fosas comunes en el cementerio de Mahón, hay otra fosa común en el cementerio de Es Castell, los asesinados por los milicianos el 18 y 19 de noviembre del 36, 73 personas asesinadas. Hay otros asesinatos muy graves, como los cometidos en el Castillo de Ibiza, 100 personas asesinadas el 13 de septiembre del año 36.

No ocultemos esas cosas, las víctimas son absolutamente todas, todas las víctimas forman parte de nuestra historia. Reconozcamos que es tan grave y merece todo el reconocimiento los asesinados por la represión del frente popular, como los asesinados por la represión franquista. ¿Alguien se acuerda, lo he citado varias veces, de Tomàs de Salord, diputado elegido democráticamente por los ciudadanos, nadie se acuerda, fue asesinado por los milicianos en el año 36, o de Tomàs Canet, que fue asesinado en Ferreries, no hay absolutamente ni una placa que lo recuerde, diputado del Partido Republicano Radical, bueno, republicano, asesinado por los milicianos en agosto del 36 en Menorca?

Por tanto, aceptemos la historia de una vez, aceptemos que la historia, todos los muertos forman parte de nuestra historia. Dejemos de hacer batallas sobre estas cuestiones. Apliquemos la ley de verdad a todas las víctimas, no a una parte de las víctimas.

Yo les recordaría lo que dijo -y voy acabando, Sr. Presidente- para mí uno de los intelectuales más importantes de la historia reciente, que es Julián Marías, que fue discípulo de Ortega y Gasset, cuando precisamente se le encargó un trabajo sobre si la Guerra Civil era posible haberla evitado y estos intelectuales llegaron a la conclusión de que sí era posible haberla evitado y era posible haberla evitado si los grupos minoritarios radicales no hubiesen sido los que marcaron la pauta entonces. Y decía “la única manera de que la Guerra Civil quede absolutamente superada es que sea plenamente entendida”. Y decía Julián Marías, que precisamente fue represaliado por el franquismo y fue una persona que padeció la persecución franquista, que no se muestra nada partidario de olvidar, no nos mostramos partidarios de olvidar, pero sí de poner la Guerra Civil en su

sitio, detrás de nosotros, sin que sea un estorbo para vivir el futuro.

Por tanto, hay algunos que parecen aún anclados en la Guerra Civil y si no tienen la Guerra Civil y el franquismo para perseguir no son nada. Por tanto, pensemos en el futuro, apliquemos la ley, respetando a todas las víctimas, absolutamente a todas las víctimas, y no solamente a una parte. Y si podemos mejorar la ley, mejorémosla.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, senyores diputades, acabat el debat passam a la votació i la Presidència demana si la cambra pren o no en consideració la Proposició de llei de derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears. Votam.

3 vots a favor, 35 en contra, 14 abstencions.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS